

Aug. 57.

CV-168

E 2, H1

Inc
186

Thoma de Aquino

De humanitate Christi

Leide 1484.

Pellechet; 976; Hain, 1363.

H.R. 15-1-23.

Inc
186

Incepit Tractatus fratris Thome de Aquino
de humanitate Christi.

Oristus Jesus venit in huc mundum
peccatores salvos facere i ad Thim .ij.
Apls in verbis appositis describit sa-
cramentum diuine incarnationis et huma-
nie redemptoris. Primi igit pps Jesus Dicit enim
Domini q ihu facit deum humanatum. pps ec contra
hominez deificatur. qz due nature in una persona
filii se totum ostendit. qz deitas potentia exercet in
actibus humanis. dum leprosus tactus mundatur. mortuus
tactus vivificatur. cecus tactus illuicitur. et sic de aliis.
Et humana natura appetitatem suam servans in potentia
deitatis se ostendit. dum solem obscurans moritur
dum petras scindens crucifigitur. dum pro te ppa
animam ponens et iterum eam sumens sepelitur.

Dicit autem sacramentum iuxta etymologiam quasi
sacrum secretum. Reuera hoc sacramentum diuine incar-
nationis est sacratissimum et secretissimum. Sacratissi-
mum Joannis .v. Quem prius significavit et misit in
mundum Luce .ii. Qd nasceretur ex te sanctus vocabitur
filius dei Unde vocatur scimus. Secretissimum quod
Mathei .xi. Nemo nouit filium nisi pater Unde
Apls ad Ephe .iij. Hoc sacramentum absconditum a
deo .i. in sola dei noticia Vbi glo. Veritatem sci-
endus qz hoc sacrum a principio fuit angelicis spiri-
tibus manifestatum. demonibus occultatum. fidelibus

vero misericordie reuelatum. De propter dicitur in ad
Thym*m*:iij. Apparuit agel illud magnum pieta
tis sacramentum. Unde Aug*m*. Hic fuit hoc misteri
um absconditum a seculis in deo. ut tunc innotesceret
principatibus et potestatibus in celestibus.
Huius ratio est quod ones sunt administratori spiritus
ut dicit heb*m*:ii. Missi in ministerium propter eos quod
hereditate capiunt salutis. Quod quidem sit per
incarnationis misterium. Unde oportuit iphiis oibus
hoc misterium a principio manifestari. Hec autem
manifestatio fuit in generali non in spirituali. Unde
dicit Dionisi*c* ce*r*arch*m*. quod scriptura sacra in
ducit quasdam celestes essentias ad ihm questionem
facientes perficiens scire cupientes ad ipso huius mi
sterij rationes ut patet Vlaie fl*m*. ubi querentibus
Quis est iste rex glorie. respondebit ihus Ego qui
loquor iustitiam et. Unde Nax*m*. Utrum ageli igno
raverunt futuram incarnationem abigere non licet.
latuit autem eos inuestigabilis conceptio domini atque
modus quia aliter totus in genitore totus manebat
in oibus atque virginis cellula. De secundo dicitur
propter cho*m*:ii. Quod nemo principius huius seculi
cognovit. i. demonum ut dicit glosa. Ubi nota
dui quod demones propter in non cognoverunt certitudina
liter propter infirmi atque carnis quam in ipso videbatur
hab co*iecturaliter* propter opera que faciebat diuinatus
Unde super illud Luce*m*:iij. Scio quod hs sanctus dei
dicit glo*m*:i. ne hem*m* opiorum Si enim cognouisset non

quam dominū glorie crucifixissent id ē crucifigi
 suggestisset . ut dicit glos . iij . Bab . sup
 illud Math . xxvij . Multa passa sū per visū xp̄e
 eum . Tunc demū dyabolus intelligēs per xp̄m
 se spolia sua amissurum . sicut p̄mū per mulierē
 mortē intulerat . ita mō per mulierē wlt xp̄m de
 manib⁹ iudeoz liberare . ne per ei⁹ mortē mortis
 amittat imperiaz . **D**e teetio Luce . iij . Beati
 oculi qui vidēt que ws videtis . Vbi dicit glos
 Bede Nō oculi scribarū et pharizeoz beatū sunt
 qui tm corpus domini viderūt . sed illi oculi bci
 qui possūt ei⁹ cognoscere sacramēta . De quibus
 dicitur Et reuelasti ea per uulnis . Ephe . iij . Mi
 steriū xp̄i alijs generatiōb⁹ nō est agnitū filijs
 homīn sicuti nūc scis apostolis et p̄phetis . Glos
 Ita plene sicut nūc . **N**otādum p̄mo q̄ sacra
 mētu dominice incarnationis fuit ab eterno pre
 ordinatus . in veteri lege prefiguratus . a p̄phe
 tis preconisatus . a santis patrib⁹ desideratum .
 ab archangelo nunciatus . et in beata virgine co
 summatum . **D**e primo Proverbioz . viij . Ab
 eterno ordinata sū . Romanos primo Qui pre
 destinatus est filius dei in virtute Glas . Prede
 stinatio est gratie p̄paratio qua ab eterno deus
 homini christo et cunctis quos prestiuit confisi
 mes fieri gratie ymaginis filij sui bona sine me
 ritis preparauit Preclarissimum enim lumen
 predestinationis et gratie est ipse mediator dei

et hominum Christus Jesus Insta Glo. Appar-
et itaque nobis in nostro capite ipse fons gratiae
a quo in cuncta membra eius gratia diffunditur.

CSciendum vero quod sacramentum illud con-
gruenissime preordinatum fuit ad salutem ho-
minis. quia licet alius modus deo fuisset possi-
bilis. nullus tamen ita congruus ut dicit Aus-
gustinus. Congruebat enim ipsi reparatori
et reparabili ac reparandi. Congruebat reparatori
quod decebat ostendere suam potentiam sapientiam et bonitatem.
Quid autem potentius quod coniungere extre-
ma summe distantia Magna enim fuit potentia
in coniunctione disparium elementorum. ma-
ior in coniunctione illorum ad spiritum creatur
maxima in unitate istorum omnium ad spiritum
increatum. ubi maxima est disparitas. Quid
vero sapientius quam quod ad expletionez tot
tius unitus fieret coniunctio primi et ultimi
hoc est verbi dei quod est omnium principium
et humane naturae que in operibus septem diebus fui-
it ultima omnium creaturez. Quid etiam be-
niuolentius quam quod creator noster communi-
cari se voluit rebus creaturis. et hec benignitas
magna fuit in coniunctio sui omnibus rebus per
presentiam. maior quia communicat le bonis per
gratiam. maxima quia communicat se homini
et per conueniens generibus singulorum in uni-
tate persone. **F**uit etiam iste modus congru-

enclissimis iphi reparabili · quia homo per peccatum corrut in infirmitatez ignorantiam et maliciam · per que ineptus factus est ad virtutez diuinam imitandam · ad veritatem cognoscendam · et bonitatem diligendam · Ideo deus homo factus est per quod tradidit se homini imitabilem cognoscibilem et amabilem · ¶ Sicut etiam iste modus congruentissimus similiter natre reparationi quod domin⁹ in forma serui procuraret salutem serui · ¶ Sciendum vero quod licet operatio trinitatis sit individualis · solus tamen filius incarnatus est · Exemplum de tribus dominicellis induentibus tunicam de quibus potest dici · quicquid facit una facit alia · una tamen sola induitur · quia incarnatione non solum in operatione sed etiam trium operationis Et hanc operatio sit communis non tamen trinus ·

¶ Sicut autem congruum filium incarnari · que quidem congruitas attenditur secunduz propria filii et secundum appropriata · Secundum propriam qz filius est ymago verbum et filius · Ho vero per pcam tria perdidit · scilicet cognitioz sapientie · similitudinez gratie · et hereditate glorie · Ideo missus est verbi ymago et filius · Sed; a ppata et magis congreuit filio · qz i ope creatoris preceipue relucit potentia i ope recreacoris lapia · i ope rebus suis beatitas ·

¶ De h⁹ d^o choyz · Oia cotigebat illi figura Unde Bern. d^o dñe ḡha p̄p̄ figuraib⁹ sic dicit Māna d

celo descendit gaudet esurientes de vinea celi
et stupuit gaudet sitiens oleum effusum est
gaudet egrotantes inspiravit dominus spica
culum vite reuiviscant moientes lapis de mo
te presculsus est timeant superbientes scons in
ablutione patet redeant preuaricatores A do
mino factum est istud et est mirabile in oculis
nostris Idem Quod Moyse monstratum est in
igne et rubo Aaron in virga et flore Gedeon
in vellere et rore hoc apte vidit Salomon in
forti muliere et eius precio apertius precinit
Ieremias de femina et viro apertissime Ulayas
in virgine et deo. Fuit autem conuenies chri
stum prefiguratio Primo connaturale est ho
mini ut per sensibilia deueniat in cognitionem
intelligibilium Romanos scđo Invisibilia dei
per ea r̄. Dyonisii i.c. te Verarch. Neq; possi
bile est aliter nobis lucere diuum radiuz nisi
varietate sacrorum relaminum enigmate circu
relatum id est inclusum diversis figuris sacre
scripture ipsum representantibus Secundo
ut mirabili misterio fidem preberent facta mira
biliora Iuce scđo Non erit impossibile apud dei
um omne verbum Augustini dicat michi videt
incredulus quemadmodum virga arida fronduit
fronduit et nuces protulit et ego dicam illi
quemadmodum virgo concepit et peperit
Tertio ut infidelibus et indignis mysteria

diuina occulta retur. **I**llye quadeagefimoquin
to Vere tu es deus absconditus Mathei vnde
Abscondisti hec a sapientibus et prudentibus
et reuelasti ea parvulis. **G**los. id est humiliis
Et sequitur inde Ita pater quoniam sic fuit plas-
citum ante te Vbi dicit Gregorius His verbis
exempla humilitatis accipimus ne temere dis-
tutere presumamus de aliorum vocatione alio-
rum que repulsione ostendens quoniam iniustum
esse non potest quod placuit iusto. **D**e Tercio
Luce primo Benedictus dominus deus israel.

Sequitur Hic locutus est per os sanctorum

C fuit autem conueniens Christus a prophetis
precomisari. **P**rimo aperte ipsi glorie delecta-
tionem. **I**llye. plini. A finibus terre laudes
annum. dicit Glosa Predicare gloriam iusti
Glosa id est Christi omnis iustificantis Augusti
Gloria est clara cum laude noticia. Per prophetas
vero Christus laudabiliter claruit in noticia ho-
minum Ita ut omnes qui precedebant eius ad-
uentum et qui sequebatur clamabant Osanna
filio dauid benedictus qui venit eccl. **D**ecundo
aperte expectatiis consolacionem. Prover. viij.
Hes que differunt affigit animam. Glosa tu pro-
dilacione boy tu pro illacione malorum. Sancti vero
patres totam spem posuerunt in adventum domini
Et id ex eius dilatione affigebant. **P**ropt
quod conuenientes sunt ipsos per prophetias consolati.

Psaye. xxxv. Dicite pueris consolamini
Glosa. in spe et nolite timere eccl. Tertio ppter
condignam preparationem. Amos. iiiij. Preparare
in occursum domini tui israel. Glosa. ut venien-
tem ad te per misterium incarnationis aude susci-
pias liberatorem. ¶ De quarto aggei. secundo.
Veniet desideratus actus gentibus Augustinus
Sciabant antiqui patres sancti Christum veni-
turum. et omnes qui pie viuebant dicebant O
h h me inueniat illa. nativitas. o si qd credo in
scripturis videam oculis meis. ¶ Sunt autem
tres cause ppter quas tantu de siderabat. ¶ Primi-
ma est ppter inundantiam miserie terrene quaz
sustinuerunt. Unde psalmista In tribulatione
mea inoqui dominum et exaudiuit de templo
sancto suo vocem meam. Glosa. id est de venturo
Christi corpore In cuius incarnatione effectum
exauditionis consecutum sumus. Exodi quarto.
Obsecro domine mitte quem missurus es qui lis-
beret populum tuum israel. sicut locutus es veni
et libera nos. Vbi notandum quod afflictio et
liberatio populi istabellitici fuit figura afflictio-
rum et liberacionis totius generis humani. ¶ Se-
cunda est ppter habundantiam pacis mente et
eterne quam in eius aduentu sperauerunt. Unde
in psalmo. Orietur in diebus domini iusticia et
habundantia pacis donec auferatur luna. Glosa
id est pac erit donec morte destructa iam non

sit lassa id est carnis mortalitas Cantus. primitus
 Osculetur me osculo osis sui. Oculum enim est
 signum pacis. Petet ergo sponsa incarnationis
 filii dei. que est prelibatio coniunctio noster
 ad deum ut dicit Glosa. In qua quidem coniunctio
 pac cordis nostri consistit. **C**onstitutio est pax
 affluentia in leticie mente quam pregausta uite
 Baruch quarto Circumspice ihesum ad orientem
 et vide iocunditatem que veniet tibi a deo. Hanc
 iocunditatem sancti patres videnti pregausta uaua-
 runt Joannis septo Abraham pater ester ex-
 ultauit ut videret diem meum. vidit et gaudens
 est. Glosa id est intellexit diem incarnationis
 mee. Augustinus. Quale autem gaudium fuit
 cordis videntis verbuz manens. splendorum prius
 mentibus resplendente in apud patrem manente
 domini et aliquando in carne venturum non de patris
 gremio recessum. Bernardus Cui namque
 vestrum migrerat tantum gaudium huius gratiae
 exhibito quantum in veteribus accenderat sola
 promissio. **D**e quinto Luce primo. Missus est
 angelus Gabriel Circa hanc vero annuntiationem
 tria sunt per ordinem notanda scilicet actus mis-
 sionis. modus apparitionis. et ordo executionis
Primus tangitur i^{us} Missus est agnus Gabriel a deo
 Ubi tria tem*per* nota*sunt*. scilicet dignitate. tati
 misterij profunditate. tati misterij cogenitatem. Pri-
 mun ibi missus est agnus. Est enim agnus dignissima crea-

turarum • eo quod inter creaturas creatori suo
similior inuenitur Vnde dicitur Ezech. xxvij. de
primo angelō Tu signaculuz similitudinis et
Ubi glos Quanto in eis est natura subtilior: ta
to ymago dei inuenitur in eis magis expressa.
Gabriel autem fuit de numero archangelorum
ideo magne fuit dignitatis Gregorii Ad Mari
am non quilibet angelus sed Gabriel mittitur
archangelus. Ad hoc quippe misterium sum
mum venire dignum fuit qui summuz omniam
nunciabat. Secundum invenitur in nomine
Gabrielis quod interpretatur fortitudo dei. Gre
gorius Ad Mariam Gabriel mittitur qui for
titudo dei nominatur Illam quippe nunciare ve
niebat qui ad debellandas aeras potestates hu
milis appareē dignatus est. De quo psalmista
dicitur Tollite portas Et ista Quis est iste rex
glorie. Reuera profundum misterium in quo
ut dicit Cassianus monstratur simul bonitas iu
sticia. sapientia. et potentia. Bonitas quidē
quoniam non desperit proprij plasmatis in fir
mitatem. sed viscera eius mota sunt in ipso ca
dete et manum porrexit. Justicia quia homine
victo nō aliuz fecit vincere tyrannū Sed quem
qndam per peccatuz in seruitute redigit huc rur
sum victorem fecit Sapientia qm̄ inuenit diffi
ci^m soluēt de cētissimā Potētia hinc virtūs ifita
qz nichil mai⁹ qz dīm hoīz sic tū Tertū ibi A

7

deo. Qae enim a deo sunt ordinata sunt Rom.
xij. Attigit enim a fine usq; ad finem fortiter ut
dicat. Sapie viij. et disponit omnia suavitate glo.
Ab eterno usq; in eternum ubiq; perfecte operatur
Iustus enim perfecto est signat. ¶ Reuera magna
huius misterij cogitatio. Cogitauit enim diuine or-
dinationis secundum quaz diuina mediatis angelis
ad homines peruenient. Dio. iij. c. ce. vera dicit
quod celestes essentie primo in se ipsas redeunt. i. re-
cipiunt illuminationem et in nos per se deferunt
que supra nos sunt manifestationes. Et postea
subdit quod diuinum Christi et humanitatis misterium pri-
mum angelis docuere. deinde per ipsum in nos scientiam gra-
tia dominabitur. Hic gabriel Zacharias edivuit prophetam
ex ipso contra spem diuina gratia nasciturum filium
Mariam quoque quomodo in ipsa futurum foret
diuine formationis misterium. Ac aliis angelos
rum Joseph erudiebat. Alius pastoribus evan-
gelizauit et cum eo multitudo celestis exercitus
illam valde delectabiliter tradebant his qui in
terra sunt deo. id est gloriam Doxa enim
gloria dicitur. ¶ Cogitauit et humane reparatio-
ni. Unde Beda Aptum profecto humane repa-
rationis principium fuit. ut angelus a deo mit-
teretur ad virginem diuinum partui consecran-
dam. quia prima perditionis causa fuit. cum
serpens a dyabolo mittetur ad mulierez spiritu
superbie decipiendam. ¶ Cogitauit etiam virginem

Si p̄fcoi Vn̄ Iero. Bene ad vīrgīmē; āgēlō mītā
tur q̄ semper cognata est angelis vīrgīnitas. q̄
in carnē p̄c carnem vīuere: nō est vīta terrena h̄
celestis. Mod⁹ āgēlice apparitōis ēplex ē s̄m
ēplicem vīsionēm. s̄ intell̄culāē ymagīnātia; et
corporale; Pr̄cō mō videt̄ in p̄p̄a s̄ba. q̄ ille mo
dus erit in pr̄ia. scđo mō videtur sub q̄busdam
figuris et similitudinib⁹ rerum corporalium; et sic
apparuit ioseph in sōpnis Math. iiij. Tertio appa
ret in assūpto corpore. et sic apparuit b̄tē vīrgīni
Unde Augustin⁹ in persona b̄tē vīrgīnis Venit
ad mē angelus gabriel facie rūtilans. veste cho
ruscans. in cessu mirabilis Ambroſius ſuper illis
Luce p̄mo Turbata eſt in ſermonē angeli Tre
pidare vīrgīnū eſt et ad oīs vīci ingeſſū pauere
id ē oīs affat⁹ vīci veteri Ex his appet Gabrie
lem appuiffiſ in vīſione corporali. H̄uit autē ta
lis apparitio cōueniēs. tū ut ostendere; incarna
tio inuīſib⁹ dei Vn̄ etiā oēs apparitōes veteris
legis ad hanc ordīnatūr: qua filius dei in carne
apparuit. tū ec̄ q̄ beata vīrgo non ſolum mēta
h̄ ec̄ i ventre erat dominū receptua Cōgruū ec̄
fuit vt eius ſenſus corpori angelica vīſione fo
uerēſ. tū ec̄ p̄p̄ certitudinē ei⁹ q̄d ānūciabatur
q̄ certi⁹ cōphendim⁹ ea q̄ ſūt oculis ſubiecta q̄
ea que ymagīnamur Vn̄ Crisost. dicit q̄ āgēlō
nō in sōpnis h̄ vīſibilit̄ vīrgīni apparuit Unde q̄
valde magnā ab āglo recepit relatōe; exigebat

fāte rei enēt? solepñez visionem Qd ante dicit
 Aug? q̄ visio intellūal sit nobilior q̄ corporal.
 intelligēd si fuerit sola Virgo vero bta nō soluz
 percepit visionem corporalē h̄ etiā intellūalem
 illūiatōe; Unde talis apparitio fuit nobilior. fu-
 isset tñ nobilissimā h̄ agl̄m in sua substātia vidiss
 h̄ hoc nō patiebat stat? hui? vite. **O**rdo filter
 executōis fuit cogru? Nā p̄ aggressus est ipaz
 virginē salutādo. scđo turbataz cōsolādo. tertio
 cōceptū et modū cōceptus insumādo. In p̄ oñdi
 virginis excellētia. In scđo ei? desiderij whēnitia
 scil; quā habuit p̄ salutē generis hūam. In ter
 tio pietatē magnificētia. **P**rimū ibi Ave grā
 plena Gregorii. Vere grā plena. qz ceteris per
 ptes prestabat: marie vero fili se tota m̄ infudit
 grā plenitudo Vere grā plenī per quā large spūs
 facti ymbre perfusa est ois creatura. Berñ. De
 plenitudine ei? recipiūt vniuersi. eger curatōe;
 captiu? redēptiōe; cōstis cōsolatōe; pccor vniā.
 iust? grām. angelī leticiā. tota cōntitas glaz. fili?
 homis humāne carnis substātia. Ide In ventre
 grā deitatē. in corde grā caritatē. in ore grā affai-
 bilitatis. in manib? grā misericordie et largitatē

De q̄ Dñs tecū Gregorii. Iā erat cū virginie
 qui ad virginē mittebat agl̄m: et p̄cessit nūciū
 suū dñs Aug? Domin? tecū magis q̄ mecū Ipe
 emi? est in tuo corde sic in tuo vtero adimpleat
 mēte tādīmpleat ventrē Berñ. Nō tñ domin?

filii tecum quod carne induis sed etiam dominus spiritus sanis tecum de quo cōcipientur et dominus per te tecum quod induit quod cōcipiuntur. **D**einde būndā tu in mulieribus. scilicet una per cūctem mulieribus. ut dicit Gregorius grecus Ieromus. Quātu maledictis infusus est per Euā te tū absuluit būndictio Marie. **N**otandum quod tū pli maledicti subiecte erāt mulieres. scilicet maledicti ob peccatis quod ad nō cōcipientes. **V**nus Rachel dixit genitrix. Absuluit deo ob peccatis meū. Maledicti pccati quod ad cōcipientes. **V**nde in psalmis Ecce enim in iniqtatibus conceperunt sū. Maledicti pene quo ad parturientes. Gene. iij. In dolore paries filios tuos. Sola autē būta virgo bene dāca est inter mulieres. eis virginitati addi fecunditas. et fecunditati in concepitu scitatis. et scitati in partu iocunditas. **P**ropter ergo ex his virginis excellētia. tū propter grām habundātiā. tū propter dīnā plentia. tū et propter būndictiōnis excellētia. **S**ed om̄igis. Ne tieas Maria. Inuenisti eis gratias apud deum. Hec sunt verba agl̄ice consolatōis. Fuit eis būta virgo turbata in fūmōe nō in visioē agl̄ici. **V**nde Gregorius. Cū assueta foret his visioib⁹ agl̄icis nō visioi sed relationib⁹ faberet attribuit Petrus. Venit gabriel archāgele blandus in spē sed cōribilis in fūmōe. et leuit sollicitauit visus nimis faberit auditus. Cui agl̄is. Ne tieas et Berna. Cōstat eā per teq; hūam generis salutē fuisse sollicita. cui dcm̄ ē inuenisti grām apud deum. Inuenit eis gratias apud deum quod querebat. **H**ec quā gratias Berna. Dei et hominē pacem. mox

tis destruōez. vīte repaōez. ¶ Ex his patet
 vēhemēs vīrgis desideriū circa salutē hōis. tū qz
 salutē hūane grāz q̄reb̄at. tū qz q̄hita iueiebat. tū
 etiā qz iuētā ōib̄ reliū debat. Bern. Maria vēhe
 mētia desiderij. feruore dilōis. puritate oēis fo
 te attigit tā sblmē cui⁹ plēitūdīnē t̄q̄ aq̄ ductū
 de corde p̄rīs excipiēs nob̄ edidit illū nō put est
 h̄ put capere poteram? ¶ Notādū aut̄ qz Gabrīl
 el filē dīpit Zacharie Ne cīeas luce. i. Et an
 gel⁹ ali⁹ pastorib⁹ Nolite timere luce. ii. qz h̄
 ē xp̄u bōni aglī Vn le⁹ i vita bt̄ Antoni Nō dif
 fīcīl ē bōn̄ maloz qz spūn̄ discrē. Si. n. p̄. t̄cōrē
 successerit gaudiū: a dño scia⁹ remisse auxiliū. qz
 securitas aie p̄ntis maiestat̄ indicū ē. si aut̄ in
 cussa formido pmāserit hostis ē q̄ videſ. ¶ Ter
 ciū ibi Ecce cōcīpīes z̄. Ecce ē aduerbiū dēmō/
 strādi. qz mira ⁊ iaudita bt̄ vīrginī nō ad sēsū h̄
 ad icellēm ⁊ sub lūie fidei dēmōstrāc̄. Vn Jero.
 Qd̄ natura nō habuit. v̄sus nesciūit. ignorauit
 v̄o. mēs nō capit hūana. pauet celū. Stupet terra
 cēatura om̄is ex celū mirat. h̄ to⁹ p̄ Gabriele
 Marie nūcia² dūim̄it. ⁊ p̄ xp̄z adiplect̄ Reuera
 h̄ m̄gne pietat̄ ⁊ ptat̄ indicū cēdi⁹ Vn bt̄a vic
 go Luk. ii dicit Quia fecit m̄ m̄gna q̄ potēs est
 Bern. Hoc ip̄m q̄ me bt̄ificat oēs generatiōes
 nō m̄ atēbuo. nō meis merit̄ ascribo. h̄ ei poti⁹
 q̄ fecit m̄ m̄gna. Magnuz est plane q̄ virgo sū
 m̄gnū q̄ m̄ sū. m̄gnū q̄ v̄traq̄ sū h̄ml̄ m̄ ⁊ vīc

go. Unde n^e p^mā hīle; vīsa ē n^e hēre se^{ptē} ¶ Mi
stice circa aglīca missioez duo sūt notā da. vīz dī
vīm lūis emanatio & hūane mētē in deū edutio

¶ Pri^m i² miss^e ē aglīs a deo Ad cui² euīdētia;
sciēdū q² p² aglīs sigē lumē diuinū Est em² aglīs
sigelz hīliudis dei Eze. xxviii. Sic & lumē dī nū
sigelz ē q² hīveles signā & ab infidelib² distiguū.
Unde in ps. Hīgtū ē sup nos lumē vole² tui dīne
Ubi dicit Au⁷ H² lumē ē to⁷ & ver bo⁷ hōis q²
sigē vt dnai² p² gie reg² Q² aut aglīs iste gabri
el nūcypat² ē q² mēptak fortitudo dei. b² sigē qd²
p² diuinū lumē intelligūs hūan² diuinīc² robor²
& eleua² sup² facultatē natūre sue. vt ip² fōtē lūis
in suo lūie cōtēple². Unde in ps. In tuo lūie vide
līm² lumē Aug². Sicut sole nō vidz oclīs n̄ in
lūie solis. sic ver ac diuinū lumē nō poterit vide
re intelligētia n̄ i ip² lūie. Q² at aglīs iste a deo
miss^e le². hoc sigē diuinī lūis emāacōez esse a deo
q² ē fōtale p̄ncipū toti² lūis Unde Jac. i² dī Pē²
lūinū q² ab ipo p̄cedūt tāq² radī² a sole vt dicit
Glo. Eccī. xxviii. Ego feci in cel² .i. in aglīs & in
aiab² vt oeirel lumē intēficiēs .glo. i. rōis & in
telligētia. Vsaye. plv. Ego dōmin² & nō alt². glo.
De² formās luce² .s. p̄sētiā grē. et cteās tēbras.
per eiusdē absētiā. ¶ Scdm ibi In ciuitatē galī
lee cui no² nazareth Ubi circa eductioez hūane
mētē in dm tria, describūt iuxta sensū mysticum
vīz canon² mod² & frāns. ¶ Termin² reductiois

est p̄ncipiū emanatōis et innuit̄ ī nomine ciui
 tac̄ Dicit̄ em̄ cūntas q̄i ciuiū vnit̄ Vnde s̄it̄
 vnitatē fideliu ī deo De q̄ dicit̄ act. iij. Erat ill̄
 cor vnu & aīa vna ī deo Et hoc ē t̄m̄ r̄ductōis
 vt̄ ip̄i deo vniāt̄ a q̄ p̄ creāt̄ exiūt̄ Ap̄c. i.
 Ego sū alpha & o Dio. i.c. ce yeta. Ois manife
 stacionū lūis p̄cessio ī nos large p̄uenies cōstit̄
 ad cōgregat̄ nos p̄t̄is vnitatē q̄ ī ip̄o cōḡga
 m̄ & k̄ intell̄cm̄ & b̄ affcm̄ Recedēdo em̄ ab ip̄o
 b̄is pgim̄ x̄pa cognoscēdo p̄ncipia et varias ī
 singul̄ceb̄ vñes diligēdi r̄ducim̄ Redēdo ve
 ro ī ip̄z ī vnu p̄ncipiū & vñē vna diligēdi r̄du
 cim̄. Mod̄ r̄ductōis ī nomine galilee qd̄ int̄
 p̄ta ē t̄lsm̄iḡco qz t̄lsm̄iḡdo de bono ī melī et
 p̄ficiēdo de virtute ī virtutē ī deū r̄ducim̄ Ne
 mo em̄ rep̄te sit lūm̄ q̄t̄ dicit Bern. Dic̄t̄ n.
 lumē diuīm̄ ḡdat̄ et descēdēdo ī nos descendit
 ḡdat̄. q̄ lex diuīmitat̄ ē per p̄ma media & p̄ me
 dia vlt̄ia reducere decrescēdo. qz nō recipī ī na
 tura inferiori vt̄ ē ī superiori. Et p̄ fāto dic̄t̄ do
 na tā naturalia q̄ sp̄ualia descēdere Jaco. i. Oē
 dat̄ optim̄ z̄c. Ita q̄ cotario mō per ip̄m lumē
 ī deū r̄ducim̄ ḡdat̄ et crescendo. Vnde ī ps.
 Ibūt de virtute ī virtutē videbis deo ī sy
 on. Glosa. i. ī plēmitudine cōtēplacōis. Proli.
 quarto. Justoz semite q̄i lux z̄c Ad perfct̄m diez
 Glo. i. etnā vitā q̄ ē p̄fca dīes **F**raūs r̄ductōis
 innuit̄ ī nomine nazareth quod interpretat̄

Aos vel ḡmē. sūiē aut̄ metaphorice in spūalib⁹.
Fraūs ei flōrēt̄ arboris ē. i. bo⁹ qd̄ exp̄cāt̄ q̄ cū
suauitate p̄cipit̄. Unde siḡt̄ b̄tissiāz dei ſeuicōez.
p̄uer. xi. Fraūs iusti lig⁹ vīte. glo. Hūc ſecū m
iusti exp̄cānt dū q̄i vītes foliū ḡmīat̄. Ver. Da
m̄ dñe ſecū dulcē. ſecū vīte. alt⁹ ē attolle deſi
deriū. b̄ndāis ſcīfica obſeqū. ipaēbil purifica af
fem̄. ſuauis ē letīfica aīaz. H⁹ ſecū dulcedimez
quādoz p̄gūſtāt deuote aīe. Cāt. ii. Sb vmbra
ei⁹ q̄ desiderabaz ſedi. glo. i. ab eſtu carnalū de
ſiderioz q̄euī. z ſraūs illi⁹ dulc̄ gutta⁹ meo. glo
P⁹ q̄ p̄teſit me ūbra ſecū illi⁹. i. celeſti dulce
dime ſaturata ſū. Notandū aut̄ q̄ p̄ reductōez
creaturaz in ſm ml̄do accrescit. Eccī. p⁹ Oia
flūia intrāt mate. i. imēſitatē dei et mate nō re
dūdat. qz ſicut de⁹ nō deficit emanādo. ita per re
fluxū nō ſuphabūdat. Quia Aug⁹. dicit Non
h⁹ q̄ crescat illa p̄ſcio. Possu⁹ aut̄ adhuc tria
circa hūc āgl̄m notare viſl̄ diuine grē effluētiā
infuētiā z refuētiā. Pri⁹ i⁹ Mifſus ē āgl̄s ga
briel a deo. Ad cui⁹ euidētiā ſciēdū q̄ āgl̄s iſte
q̄ p̄uenit nūciādo virgīs cōceptū ſiḡt̄ grāz q̄ p̄ue
nit in nob̄ oēz cōceptū bone volūtati. Unde Aug⁹
Grā dei p̄uenit nos ut bonuz velim⁹. ſubſeq̄ne
fruſtra vñl⁹. Hac grā dicit ſe apl̄s eſſe p̄nētū. i.
coz. xv. Grā dei ſū id qd̄ ſū. Qd̄ aut̄ āgl̄s iſte a
deo z miſſy dē. ſiḡt̄ grām eſſe a ſolo deo. Hac. i.
Oēdatū optūm. i. Notandū aut̄ q̄ grā p̄edict

11
a deo t̄q ab artifice Ideo p ipaz reformat̄ Unde
dicit Glo. s̄t illd ps. H̄ic tū ē sup nos lum̄ wlt̄
tū dñe Q̄ ymago rectatōis p q̄ reforma² yma
go creata scilz mēs nrā ē dei grā q̄ mēti repānde
infūdit Itē q̄i radī? a sole vt dicit Glo. Iac. p^o
Jō p ipaz ad deū cognoscēdū et amādū eleuam²
Aug. Spūs rōnāl ex dono creatōis abil̄ ē ad
cognoscēdū vīz & diligēdū bo^o. tñ n̄ radio interis/
oris luc̄ fuerit p̄fus? & calore succēs? nūq̄z cōseq
tur sapie seu claritat̄ effcm. Itē hicut riūl̄ a fo
te Jō p ipaz in bonis operib² fecūdām² Und i ps
Erūt t̄q lig^o qd plātatū est sec² decurs² aquaz.
Glo. i. grāz ec. Sedm ibi Et īgēssus āgel²
dixit Ave Per hūc īgressū influētia grē delizē
Hapi. Grā dei & mia in scōs ei? Notādū aut̄
q̄ grā ē ī essētia aie virtutes ī potētij s Dicuit
enīz p potētia intellīciā hō pticipat cognitōem
diuīmā p virtutē fidei. et b̄ potētia wolutat̄ aoz̄
diuīmū p virtutē caritat̄ Ita et̄ p naturā aie pt̄
cipat b̄ quādā hilitudinē naturā diuīmā p quādā
recreatōe; hinc regeneratōe; Et hicut ab essētia
aie flūnt potētia ei? q̄ sūt opationū pncipia Ita
et̄ ab ipa grā flūnt virtutes ī potētias aie p q̄s
potētie mouēt ad act². Q̄ aut̄ āgel² īgressus
dixit Ave qd sonat sū v̄. hoc h̄igēt q̄ p īfluxum
grē libertat̄ aia ab oī v̄ Est enīz tplex v̄ p quod
homo pecm̄ incurret. vīz v̄ culpe miserie & pene.
Apoca. viii. Vidi et audiui vocē aqle wlat̄ per

mediū celi dicitur. Ve ve hitatib⁹ in ea. Ve xp̄e
culpā q̄ comiserūt. ve xp̄e miseriā q̄ incurserūt
ve xp̄e penā quā meruerūt. Ab hoc explici ve libe
ramur per grāz. Ephesij. Grā dei salutati estis et
resuscitauit et cōsiderere fecit in eo. Glo. Sp̄e cer
ta qd futurū ē tēem⁹. ¶ Tertiū i⁹. Et discessit ab
ea Beda Accepto virginis cōsensu agl's rediit
ad celestia. Per qd mistice deh̄gē grē refluxientia
q̄ fit per deuotā grāz actōem Ecclī. p⁹. Ad mare
vnde exēit flūia reūtūt. Berū. Origo fōtiū et
fluminū oīm mare ē. virtutū et scīaz dñs xp̄s est.
Siqđe flūis aqua si stare ceperit cōputrēscit. sic
plane grāz cessat de curz⁹. vbi recurs⁹ nō fuerit
Reside i⁹ in eū q̄ sup̄ te ē q̄q̄ in te est deuotōis.
q̄q̄ dilectōis q̄q̄ affectōis. vt si qua in te ē grā
refat ad ip̄m. nec tuā q̄cas gl̄am h̄ ip̄i⁹. Id īng
titudo est ment⁹ v̄res deliciās fōte pietati. vōrem
mie. flūeta grē. ¶ De vi⁹ dicit⁹ in ps De⁹ aut̄ rep
nē opat⁹ ē salutē in medio terre. vt dicit Berū.
id ē in utero virginis marie q̄ micabili app̄etate
ēre mediū appellat⁹. Ad ip̄az enī respiciūt et qui
in celo habitat et in inferno. et q̄ nos p̄cesserūt et
nos q̄ sum⁹ et q̄ sequūt et nati natoy et q̄ nascēt
ab illis. Qui in celo sūt vt resarti⁹. q̄ i⁹ inferno
vt eripi⁹. q̄ p̄cesserūt p̄phe vt fideles inueniāt
q̄ sequūt vt glorificēt. Id īllerito in te respiciūt
oculi oīs cēatuī. qr̄ in te et de te et per te benigna
ma⁹ cōdicois q̄q̄ creauerat rec̄aiut. ¶ Sedū

vero q̄ sac̄m̄tū istū tūc p̄ consumatū fuit · cūm
 virgo diceret Ecce acilla dñi Vbi tria) (De hu-
 cōmēdabilia de bta virginē tāgūtur.) (militate
 videlz ministeriū hūilitat̄. desiderium) (Marie·
 caritatis· et mīsteriū credulitat̄. ¶ P̄t̄ igitur
 Ecce ancilla domini Beda Non b̄ singulāritatē
 meriti se extollit· h̄ sue cōdīcōis & diuīe dīgōis
 per oīa memor· illi? acillaz se esse fate⁹ cui⁹ mat̄
 eligit Und de se ipa dicit Resperit hūilitatē acil-
 le & Aug⁹. Quid ē resperit n̄ approbauit Idez
 Vere bta hūilitas q̄ celū innouauit· mūdū puris-
 ficiavit· pādisū aperuit · et scōz aīas de inferno
 liberauit Vere bta hūilitas q̄ porta celi efficitur·
 pādisī scala cōstituit per quā de⁹ ad eīas deſcen-
 dit. ¶ Scdm ibi ſiat m̄ b̄ verbū tuū Glo. Cum
 magna deuotōe p̄missū āgeli optat impleri Ox
 aut̄ optādo deſiderabat b̄ p̄missū āgeli w̄lūtatez
 dei ipleri ex se ex caritate p̄cessit Bern. Maria
 v̄hem̄tia b̄h̄dr̄ij· feruore dilcōis· puritate orōis
 fētē attigit tā ſublime De hoc verbo dicit Ber.
 Multifarie mlt̄q̄ modis olim de⁹ locut⁹ ē p̄tib⁹
 aliqb⁹ i autē· alijs i ore· alijs i manu verbū dñi
 fuſſe memorat̄ Marie et̄ ſcm̄ ē i autē p̄ āglīcā
 salutatōez· i corū p̄ fidē· i oē p̄ cōfessiōez· i manu
 p̄ cōtractōez· i vētre p̄ incarntōez· i gēmio p̄ ſu-
 ſtētātōez· i brachio p̄ ob!atōez · Iō dicit ſiat m̄
 ¶ Tertiū ibi ſcdm verbuz tuuz Bern. ſiat m̄ b̄
 verbū nō declamatorie p̄dicatū vel ſiguratiō aut̄

þgianie sōpmatiū: h̄ siplē iſpiātū: pſoalē icarūtū
corpoalē inuiscatū. Si at qđe grālē om̄i mūdo. h̄ m̄
specialē fiat b̄ verbū tuū. M̄gna fuit ista creduli-
tas. et iō m̄gna pmeruit apd deū Luce. h̄. B̄ta q̄
crediisti q̄c. Aug⁹. Beati⁹ fuit maria cōcipie-
do fidei xp̄i q̄ cōcipie do carnē xp̄i. M̄ena xp̄iq̄tas
michil marie p̄fuerit. n̄ felici⁹ pp̄z corde q̄ carne
gestasset. **O** Notādū q̄ huic verbo btūs Bernid⁹
alludit i h̄uc modū. Audisti q̄z cōcipes et paies
filiū. audisti q̄ no p̄ hoiez h̄ p̄ hpm̄ sc̄m̄. exp̄cat a
gel⁹ resp̄osū tuū. tps ē enīz vt reūtaē ad eū q̄ mi-
hit illū. exp̄cam⁹ et nos o dñā verbū misācōis q̄s
misābile p̄mit smā sc̄ia dāp̄n̄cōis. H̄ supplicat a
te o pia virgo flebil⁹. Adā cū misā sobole sua. H̄
Abrahā. h̄. Dauid. hoc ceteri sc̄i. Agitat. hoc to-
t⁹ mūd⁹ exp̄cat. Nec imm̄to qm̄ ex tuo ore dep̄e/
d̄z cōsolatio miseroz. receptio captiuoz. libātio
dāp̄ntoz sal⁹ deniq̄z toti⁹ generis tui. da virgo
r̄nsū festināc. O dñā r̄nde verbū qd̄ exp̄caut ēra
inferi sup̄i. Iple q̄; oim̄ rex et dñs q̄" cōcupiunt d̄
corez tuū tm̄ dehiderat r̄nsū. R̄nde verū et suscipe
verbū. pfer tuū et suscipe diuinū emite tñhtorū
et aplectere sēpiterū. Quid tardas q̄ tēpidas
credi cōfiteret et suscipe. Ap̄i b̄ta virgo cor fidei la-
bia cōfessioi. viscera cēatorzi. Ecce dehidat⁹ cūcte
getib⁹ for⁹ pulsat ad ostiū surge curie ap̄i. Dur-
ge p̄ fidei. curie p̄ deuocōez. ap̄i p̄ cōfessioez. Ecce
m̄ḡ acilla dñi. **O** Sūt at q̄tuor vtilitates dñic⁹

Incarnationis **P**riā est hūane nature exaltatio
 Cat. viij. Quis m̄ det ut inueniā te foris Glosa
 Int̄ eāt dīlāis quādō in p̄nci° erat verbū f̄ oris
 fuit cū verbū caro sc̄m est. et deosculer te. i. facie
 ad faciē vīdeā. et ore ad os loq̄t z̄ia n̄o me d̄spī
 ciet Glo. Postq̄ xp̄s venit suis infūdes sp̄m li-
 bertas et ab aḡlis ecc⁹ honorat Vnd Joā. vo-
 lēti se adorare aḡls dicit. Vide ne feceris cōseru⁹
 emi⁹ tu⁹ su⁹ Berū. Agnosce o xp̄iane dignitatē
 tuā et diuine cōsors sc̄us nature noli in vtere vili-
 tate degeneri cōseruacōe redit **D**icda vtilitas
 est filior̄ adoptio Gal. iiiij. Nihil de⁹ filiū suū. et
 infra vt adopcōez filior̄ recipere Augu⁹ Ideo
 fili⁹ dei sc̄us ē fili⁹ hōis vt hōies faceret filios dī
 Iēc M̄ltos filios dei fecit vnic⁹ fili⁹. emit eni⁹ si
 bi fr̄es sanguine suo et p̄bauit re pbat⁹. redemit
 vendit⁹. honoreavit iniuriat⁹. viuificavit occisus
 Dubitas q̄ tibi dabit bō sua q̄ nō dediḡt⁹ ē susci-
 pere mala tua. Notādū vero q̄ filiatio adoptōis
 est qdā filiūdo filiacōis naturalis f̄ili⁹ at̄ dei na-
 turalit̄ pcedit a p̄e vt verbū intellūiale vnu cū
 ipo existēs. Huic aut̄ verbo t̄plē p̄t q̄s assilari.
 Uno mō h̄ rōnez forme. nō aut̄ h̄ intellūalitatez
 ipsi⁹ sicut forma dom⁹ exteri⁹ cōstitute assilatur
 verbo mētali artific⁹ h̄ speciez forme nō aut̄ sed m̄
 intellūalitatē. q̄z forma dom⁹ in materia nō est
 intellūal sicut erat in mēte artific⁹. Et hoc mō
 verbo etiā assilat̄ q̄libet cēatura cū sit f̄ca p̄ ver-

baꝝ. **H**ec assilatꝝ creatura verbo nō sōꝝ qꝝ ad
rōnē forme h̄ eꝝ qꝝ ad intell̄cūlitàtē ipiꝝ. **S**i c̄
sc̄ia q̄ sit in mēte discipuli assilatꝝ verbo qd̄ est in
mēte mḡt. Et hoc mō creatura rōnāl̄ eꝝ h̄ suaꝝ
natūrā assilatꝝ verbo dei. **T**ertio assilatꝝ creatu-
ra verbo h̄ vnitatē quā habet ad p̄m. qd̄ qd̄ sit
per grāz & caritatē. Und dñs orat Iōā. xvij. Ve-
h̄int vnu in nobis sicut et nos vnu sum? Et talis
assilatio pficit rōnē adopcois. qz sic assilatꝝ dē
hereditas. **R**oz. viij. Si filij & heredes. **T**ertia
vtilitas ē inueniēt refūo M̄ath. xi. Venit ad
me oēs q̄ laboratꝝ & onerati estis & ego ws refi-
ciā Aug⁹. Ut panē aglōz māducaret hō c̄tator
aglōz sc̄us ē hō Berñ. Māna d celo dñdit gau-
deat esuriētes q̄c vt s̄ sup illud Luce. ii. positiū in
p̄sepio dicit Glo. Ut nos carnis sue frumēto sa-
tiaret. **Q**uarta utilitas est eterne b̄titudinis
augm̄ta Iōā. x. Per me si q̄s introierit salua-
bitꝝ & iḡdieꝝ & eḡdieꝝ & pascua inueniet Aug⁹.
ap̄terea deꝝ sc̄us ē hō vt totū hoīez i se b̄tificat̄
et tota cōti° hōis es̄ ad ip̄m et tota dilcio es̄ in
illo. cū ass̄su carnis induēt p̄ carnē & ass̄su mē-
tis per deitatꝝ cōtēplacōe; Et hoc toꝝ bonū hōis
erat vt hue ingredereſ hue egredereſ pascua in
suo factore inuenireſ foris in carne saluatoris
intus in deitate creatoris.

Sed mēbz p̄ncipale vītelz saēmtū hūane
m̄depcois tāgitur ibi Venit in hūc mūdum

pccores saluos facere. **Glosa.** Nulla cā veniendi
 p̄pō dñō n̄ pccores saluos facere. Tolle vulnera
 tolle morbos. q̄ nulla cā ē medicīe. **Infra Venit**
 per quod hō erat. nā per qd̄ dē? erat sēper eāt h̄.
Possu? aut̄ distinguere triplice aduētū p̄pi in
 carnē in mētē et ad iudi? Und Bern. Triplices
 aduētū p̄pi nouim? ad hōies in hōies cōta ho-
 mines. In p̄mo venit in carne et in infirmitate. In
 scđo ī spū et virtute. In tertio in gla et maiestate.
 In p̄ fuit p̄ps redēp̄ nrā. in scđo req̄es et cōsola?
 nrā. in vltio appaēbit vita nrā. **D**e triplici ad-
 aētu per ordinē videam? Circa p̄mū aduētū de q̄
 dicis in verbis p̄polis q̄ Jesus venit in hūc mū-
 dū pccores eccl. **N**otādu? q̄ oia q̄ p̄ps fecit mi-
 nisterio hūamitak assūpte nob̄ fuerūt salutaria.
 Et iō de oib? videa? **P**ri? ergo vide a? de ei? q̄
 cōceptō de q̄ di? Luce p̄. Ecce cōcipes et paries
 filii. Circa qd̄ tria vē? nota? viz m̄tis sc̄ificacōe?
 sc̄i spū opa? vez. et cōcepte pl̄is p̄fōe?
De p̄-
 s. m̄tis sc̄ificacōe pt dici illd̄ p̄s. Sc̄ificauit taber-
 naclū suū altissi? Und Bern. Qd̄ alijs sc̄is con-
 cessū legi? esse fas nō ē dicere tāte virginī fuisse
 negati? H̄z bñficiū sc̄ificatōis i vtero legi? esse
 concessum. Jere. p̄mo Anteq̄ epieres de ventre
 sanctificavi te. Et de Johē Luce primō Sp̄iritu
 sancto replebi? adhuc ex vtero matris sue. Er-
 go non est fas dicere hoc negatum fuisse tanta
 virginī que peperit nobis Christū plenū gratia

P. 100 v. 12

et veritatē Joā. i° Et qui credit p̄ alijs p̄uilegiū
accepisse, b̄ q̄ dcm̄ ē ei ab āgelo Luce. i° Ave grā
plena Et in fca Inuenisti grāz apd deū. **S**ci
endū q̄ t̄plex est effcūs hui⁹ sc̄ificacōis **P**ri⁹
est culpe originalē expiatio. q̄ sc̄ificatio est mot⁹
ad sc̄itatem. **S**c̄itas aut̄ est vt dicit Dio⁹. xij. c. de
diuīnis noīb⁹. Ab oī immūdicia libera ⁊ pf̄ca et
oso immaculata mūdicia Hec aut̄ sc̄ificatio nō p̄t
intelligi aī aīacōe⁹, tū q̄ sc̄ifica⁹ est emūdatio
a culpa ⁊ culpa aut̄ nō expellit n̄ p̄ grāz ḡtū facie
tē. cui⁹ subiectū nō est n̄ creatura rōnāl. tū etiā
q̄ cū sola creatura rōnāl sit suscep̄ta culpe āte
infusioe⁹ aīe p̄les cōcepta nō est culpe obnoxia.
Et sic htā virgo quocūq̄ mō āte aīacōe⁹ sc̄ificata
fui⁹ nō incurrit maculā culpe originalis. ⁊ sic
nō indigūisset redēptōe ⁊ salute q̄ p̄ xp̄m fca est.
De qua dicit Math. p̄mo Īpe saluū faciet p̄plm
sūuz a pccis eoz Hoc aut̄ est in cōueniēs q̄ p̄ps
nō sit saluator oīm vt dici⁹ ī ad Titū. iiij. Relin
quīc̄ ergo q̄ sc̄ificatio htā virginis fuerit p̄ ei⁹
aīacōe⁹ In cui⁹ figura dicit Exodi vltio. Postq̄
cūcta pf̄ca sūt opūnt nubes tabernaculū testimoni⁹
nij. et glā dñi impleuit illū. Vn̄ lic⁹ cōsuetudo sit
aliquan⁹ ecclia⁹ celebra⁹ festū cōcep̄cois ei⁹. per
hoc nō daf̄ intelligi q̄ ī sua cōcep̄coe fuerit sc̄ia.
Sz q̄ q̄ t̄pe fuerit sc̄ificata ignorā⁹/celebta⁹ fel
tū sc̄ificacōis ei⁹ poti⁹ in die cōcep̄cois ipi⁹ **S**e
cūda effc̄s ē a pccō p̄suato Vn̄ Bern. Ego puto

q̄ copiosior sc̄ificatio bñdā in eām q̄ in alios
 sc̄os ab vtero sc̄ificatos dñderit q̄ nō solū ipi⁹ or
 tū sc̄ificaret. verū et̄ deinceps vita ei⁹ ab om̄ pccō
 imunē cōseruaret Aug⁹. Si oēs sc̄i & sc̄e dū ad
 huc viueret interrogati fuisset vtrū sine pccō fuil
 set oēs una vocē rñdissēt. Si dixerim⁹ q̄ pccm̄
 nō hēm⁹ ipinos seduci⁹ & veritas in nob̄ n̄ ē. ex/
 cepta hac virgine de q̄ xp̄t̄ honore xp̄i nullaz wlo
 fieri mētionez cū de pccis agie. Vnde scim⁹ q̄ ei
 pl⁹ grē collatū fuerit ad vicedū ex om̄ pte pccm̄
 q̄ cōstat vllū hūisse pccm̄ Nō enim fuiss̄ ydonea
 mē xp̄i si aliquā pccalsh. tū q̄ hōz pntū redūdat i
 xlē. b illd̄ xuer. xvij. Gl̄a filioz pntes eoz. Vn
 & p oppo⁹ ignominia mēis ad filiū redūdash. tū
 et̄ q̄ singlārē affinitatē hūit ad xp̄; q̄ ab ea car
 nē accepit D⁹ aut̄ ij. ad chon. v⁹] Que cōnētio
 xp̄i ad belial. tū et̄ q̄ xp̄s q̄ ē sapia p̄tis siglari
 mō hītauit nō solū in ei⁹ anīa s̄ est in ei⁹ vtero.
 D⁹ aut̄ sap. p⁹. In maluolaz aīaz nō introibit
 sapia n̄c hītabit in corpore subito pccat̄. Et ideo
 simile fatus ē q̄ btā virgo nullū actuale crīmē
 cōmīst n̄c mortale n̄c veniale vt sic ipleas qd̄ dē
 Cat̄. iiii. Tota puchra es amica mea et macula
 nō ē in te. **D**iciēdū tñ q̄ p sc̄ificat̄ez in vtero
 nō fuist virginī sublat⁹ fomes b eētiā. z remā/
 sit ligat⁹ nō qd̄ p actū vōis sue hītū i viris sc̄is
 q̄ nō statī hīt vslū liberū arbitri⁹ adhuc i vētre
 mēis epistles. h̄ enim spāle p̄uilegiū xp̄i fuist. h̄ p

grā; sup̄ h̄ndatē quā in sc̄ificacōe recepit. et etiāz
per sc̄āus p̄ diuinā p̄uidetia; s̄esualitatē ei? ab ōi
motu carnis in ordīnato p̄hibetē. ¶ P? modū vero
in ip̄a cocepōe filij xp̄i c̄redēduz est q̄ ex p̄le rei
dūdauit in m̄rem totaliter a somite subtractio.
Et hoc siḡ Eze. xluij. Ubi d? Ecce gl̄a dei israel
ingrediebas p̄ viā orietalez. i. p̄ btām virgine
et terra i. caro ip̄i? splēdebat a maiestate ei? i.
xp̄i. ¶ Terti? effāis est grē plenitudo sue p̄fāo
Luce p̄o Ave grā plena r̄ce. Ubi dicit Iero. Ve
re grā plena q̄ ceteris per p̄tes distribuūt marie
vero se tota in infudit grē plenitudo. q̄ q̄to aliḡ
maḡ a xp̄inqt̄ p̄ino p̄ncipio in q̄liz genete. tanto
maḡ perticipat effām illi? p̄ncipij. Unde dicit
Dio? .iiiij. c. ce. vera. q̄ aḡli q̄ sūt d̄ o xp̄ nq̄ores
maḡ perticipat d̄ bonitatib? diuiniſ q̄ hominca
Christ? vero est p̄ncipiū gratie sc̄bz diuinitatē
q̄dē auctoritate. sc̄dm humānitatē vero misteria
liter. Unde Ioānis priō dicit Grā et veritas per
Iesum xp̄im sc̄ā est Btā aut̄ virgo xp̄inqlia fuit
xp̄o. q̄ ex ea carnem assūp̄it. Unde d? p̄ ceteris
plenitudinē grē obtinere. ¶ Sc̄edū vero q̄ grā
a malo liberat q̄ in bono p̄ficit. Unde et btā virgo
in sui sc̄ificacōe fuit ab originali p̄ccō purgata.
in filij sui cocepōe totaliter a somite mūdata. in sui
reto assūpōe ab ōi misteria liberata. Sile in sui
sc̄ificacōe adepta ē grāz inclinatē eā ad bo? in co
cepōe p̄co filij cōfirmita ē ōi grā cōfirmat̄; eaz

in bōo. in sui assūpcōe cōsumata ē ei⁹ grā phicē
 pā in fructōe ōis bōi | De scō. s. spūs scī opa de
 dē lace pō Hps scūs supueniet in te ⁊ vīct⁹ ali
 tissimi obūtrabit tibi Ubi di cāt Heda Hps scūs
 supuenies in vīrgīne duob⁹ medis in ea diūme
 sue potētīe efficaciā osidit. qz mētē illi⁹ adeo qz
 hūana fragilitas patē ab ōmī vīcioꝝ sorde castis
 gauit ut celesti esset dīgna pertui. ⁊ i vītero illi⁹
 scī ac venerabile redēptoris nū corp⁹ sola su⁹
 opatōe cīrauit | Motādū vero qz cōceptōe; ppi
 tota ēmitas opata ē. qz īdīuisa est opatō ēmitat⁹
 sicut īdīuisa essētia vt dicit Aug⁹. tñ spū scō
 atēbūt. Et hoc ppc̄ qn̄ vōes | P̄ziā ē qz spūs
 scūs amor ē p̄t̄s ⁊ filij Unde Aug⁹. Hps scūs ē
 qz gemit⁹ a gīgnētē diliḡ genitorēqz suū diligit
 Hoc emi⁹ ex matrī amore p̄uenit qz de⁹ filiū sus
 ū īcarnari cōstituit Unde Iorij. Dic de⁹ dilex
 it mūdū vt vīgemitū darz Vnde ec̄ Bern⁹. Scī
 as amoris fuisse qz plenitudo effusa ē qz altitudo
 eqta ē qz singlāritas associata ē Cōuemēt ergo
 spū scō atēbūt | Heda vō ē qz spū scō atēbūt
 bōitas Unde Aug⁹. Dicit potētia p̄t̄. sapia fili
 o. ita ⁊ bōitas atēbūt spū scō Und opa in qb⁹
 eluc̄ potētia atēbūt p̄t̄. in qb⁹ vero sapia ē lu
 cet filio. in qb⁹ bōitas spū scō In hoc vero ope
 matrī elucet bōitas Unde Titū. ij. Appariuit te
 nīgītās et hūanītas saluatoris nū dei Berij.
 Appariuit potētia in creatione. sapia in gubernā

tiorie. Et magnitas mea maxie apparuit in eius
humanitate. Conuenienter ergo spiritui sancto attribuitur.

Quarta est quod spiritus sanctus est spiritus sanctificatoris. Ut dicitur Ieremias propositum. Et dicit ibi. gloriatur per patrem suum oiam sanctificatam. Quod in maria gestu est tuus est semper et divinum. Unde ei dominus est ab angelico. Quod nasceretur ex te sanctum vobis filius dei. Convenienter ergo spiritui sancto attribuitur. Unde dicitur. Gloria sancte illae ad gloriam patris. Secundum spiritum sanctificatoris. quod spiritus sanctus formauit ipsum hominem in utero virginis sine virili scientia. **Quarta** vero est quod spiritus sanctus est omnis gratia auctor. Unde iuramentum. Divinitates gratae sunt idem autem spiritus. gloriatur. datur omnis quod ipse promisit donum in quo via donatur. Hoc autem fuit se habundantibus gratiis quod humana natura in unitate persone divinitate assueretur. quod nulla precesserunt merita. Unde Titulus. non. Non enim ex operibus iusticie quod fecimus nos regnare. Augustinus. Ille modus quo Christus cocepit est de spiritu sancto inserviat nobis gratia dei quod homo ille nullis meritis procedebat. ex ipso primo exordio nature sue quoniam enim incepit verbo dei corporaliter in tantam unitatem personae ut esset filius dei.

Quinta vero est quod verbum humanum in corde existens gerit similitudinem verbi eterni sed quod existit in precordi. Unde Augustinus. Quisquis per intelligere verbum non solum auctor sonet verum auctor sonor eius proprietas cogitatione in uoluatur. Nam per videre auctor eius similitudinem de qua dicitur est. In principio erat verbum. Sicut autem verbum humanum vice assuit ut sensibiliter hominibus innotescat ita etiam verbum dei carne assupstum ut visibiliter hominibus appareat.

eret Vox autem humana per spiritum hominis formata. unde
etiam et caro verbi dei debuit per spiritum formari.

Notandum quod formatio corporis Christi fuit in instantia
Christi infinita virtute spiritus sancti corpus illud formans.
Unde Gregorius Angelo nunciante et spiritu sancto adueniente
mox intra uterum verbum; caro facta est. Hic ergo
fuit corporis formatio et aie creatio et utriusque admis-
sione coniunctio. et eorum ad beatitudinem unio. **N**on idem quod
beatam virginem fuit vera mater Christi quod naturam ministravit
Unde dicit Gregorius super illud Luce p. Virtus altissimi
obubrabit tibi Umbra formatum lumen et corpe Deum
naturam per diuinitatem lumine est. Quia ergo lumen in
corporatum in eius etat utero incorporandum recte ei dicitur.
Virtus altissimi obubrabit tibi fructus autem materia
corporis Christi purissimam sanguinem. Unde Daniel. Sicut
dei costruxit sibi ipsi ex castissimis et purissimis
sanguinibus virginis carnem ait. ait aia ratione. **P**ossuimus
autem misericordiam nostram quod conceperunt virginis habentes conceperunt
fidelis aie Unde Ambrosius. Si vero carnem una est mater
Christi habet enim omni fructus est Christus. Quis aia concepit
verbum dei si tamen immaculata et imumis a vicibus in-
temperato castitatem pectore custodit. Huic conceptioni
cognovit misericordia locum concepcionis virginis. si
nazareth quod interptata haec est. Unde Bernardus. Amans
floridam primum filios de radice yesse. florere te reputa et
non te diversetur hanc ad nazareth. si tibi honestas
conuersio tamquam floribus spes vel odore bone operacionis
tamquam fragrantia vel intentio etenim secessuonis tamquam spes

*spiritus p. die visitationis in
la clausura*

Fraus nō debet. **I**N omnī vero q̄ bta virgo hōstē
cōcr p̄tōnē tria legiē fecisse que tria designātur
misticē qb? anima scā post spūalē verbī cōceptū
debet insisterē viz q̄ mōtana cōscendit. q̄ Elyza
bet salutavit et q̄ dēū magnificavit. Per p̄maz
figē virtutū p̄ficio. Per scdm supna dilicō. Per
terciū laus et exulta. **I**Primū tāgi² Luce 2° Ex
urgēs maria abiit in mōtana cū festinacōe. Vbi
dicit Glosa Accepto virgīs cōsensu celestia petat
angel? quē virgo seq̄e q̄ in mōtana p̄gredi². Hic
aia q̄ verbū dei cōcipit virtutū cauila gressu amo
ris cōscēdit. ut citatē iude. i. cōfessiois et laud artē
p̄etret et usq; ad p̄fōnē fidei spei et caritatē q̄si tri
bus mensibus cōmōze². In hoc vero ascensu tria
sūt viz vallis timoris et hūilitatē. ascensus labo
ris et difficultatē. cācumē amoris sine caritatē. Vñ
Virt? vult cū hūilitate doceri. cū labore ac
q̄ri cū amore possideri. et cū h̄js omnib? digna se
na² aliqui doceri ac q̄ri possideri p̄t. **I**Scdm tāgi²
ibi Et intravit domū Zacharie et salutavit Elija
bet. Saluta enim ē salutē adoptacō. Salutē autē
p̄imo optare p̄tinet ad fēnā dilicōnē. q̄ hec ē
reta forma diligendi p̄x² q̄ ex p̄mi² Math. xxij.
Dilige p̄rimū sicut teip; Augustin? Quisq; ius
te p̄rimū diligit h̄ cū eo agere debet ut etiā ipse
toto corde tota anima tota mēte dēū diligat. Hāc
etiā formā diligendi p̄ps tradidit discipul' suis
dicit Iohis xv. Hoc ē p̄ceptū ut diligat zce. Vñ

18

dicit Aug⁹ Ad q̄ dilexit nos p̄p s n̄ vt possimas
regnare cū ipo ad hoc ergo et no s inuicē diligam⁹ Huic ergo dilcoī anima scā p̄q spūalit̄ ver
bū dei cocepit d; insistere qz d̄ p̄ma Jo iij⁹ Si
diliga⁹ inuicē de⁹ in nobis manet et caritas ei⁹
in nobis p̄scā ē Aug⁹ Beat⁹ ē qui amat te am
cū in te et inimicū p̄pet te Ide Ubi vera dilcio ē
q̄ est qd̄ possit desse ubi vero non ē q̄ est qd̄ pos
lit p̄de⁹ **Tertium** seq̄ ibidē Luce ii⁹ Mgt anima
mea dñm rce Canticū istud ē canticū laudis ⁊ ex
ultacōis qd̄ quelibet scā anima cocepto verbo dei
pt decatate Vnde Ambro Sic in singulā anima
marie ut deum magnificet sic in singulā spūs ma
rie ut in deo exultet q̄ at sic dñū magnificare di
cit Ambro Magnificatur dñs nō q̄ ei habita w
alig⁹ adiungat h̄ q̄ magnifica⁹ in nob̄ dñū anima
nostra q̄ ad ymaginem dei ē creata per iusticiaz
se p̄po coformat q̄ est ymago p̄ris Et sic dñū ipm
p̄ym imitādo magnificat quadā p̄ticipacōe mag
nitudinis ei⁹ sublimior fit vt illaz ymaginē splē
dido bonorum fcoz colore ⁊ quadam emulacone
virtutis in se videatur epprimere Origenes⁹
Quando magnificero animam meam opere
cogitatione sermone tunc ymago dei grandis
efficitur ⁊ ipse dominus cuius ymago est in ani
ma mea magnificatur Beda ⁊ Eius anima
dominum magnificat qui omnes int̄iores sui
affectus diuina laudibus ac scrūtatijs manet

cipiat Ei⁹ spūs in deo salutari suo exultat quem
nil in eternis libz. nulla caducaz rerū affluentia
emollit. nulla adūitas frāgit. h̄ sola illi⁹ a quo
spērat sal⁹ eterna sui cōditoris delectat memoria

De tertio. s. cōcep̄te p̄lis perfōne dicit Luce
p̄ Hic erit m̄gn⁹ z fili⁹ altissimi vocabil Tripli
cē vero perfōne habuit p̄les ista ī instāti cōceps
tionis sue vi⁹ nature / grē / glorie. **D**e perfōne
nature dicit Iere. xxvi. Creauit de⁹ nouū super
terrā feia circūdabit vīcū Glog. Perfōnis vir in
ventre femineo cōciebat. Hoc autē nō dicebat
q̄ p̄tūtātē virilis corporis h̄ p̄tē veritātē hūane
nature z integritatē aie tōz corporis q̄ p̄les in iñ
stāti cōcep̄tōis sue habuit Vnde Dām. Oia q̄ iñ
nā natura plātauit de⁹ dei verbū assūph̄t. s. cozi
pus et aia⁹ intellātūlē et h̄oz vdeo ma totū enīz
assūph̄t me ut totū iñ salutē ḡtificet. i. ḡtē faciat
Iēs. H̄il̄ verbi dei caro h̄il̄ aia vñali z int
llātūlē. **V**erūptamē sc̄iēdū q̄ lic̄ ista h̄il̄ tpe fis
erūt cadit tñ iñ ea ordo nature Vnd dicit Aug⁹
q̄ inūsibil⁹ z in ñomatabil⁹ veritas per sp̄m aia⁹ z
per animā corp⁹ accep̄it. **A**d cui⁹ euūdetiā sc̄iē
dū q̄ ordo nature iñ aqua duplē p̄t attēdi Uno
mō h̄ ḡdū dignitat⁹. et sic anima media iñ deuz
iñuenit⁹ z carnē. z h̄ hoc p̄t dici q̄ fili⁹ dei vñiuit
fibi carnē mediāte anima Alio mō h̄ vñne causa
litat⁹ z sic ipa anima est aliquilē cū carnis vñiude
filio dei. Nō enīz esset assūptib⁹ n̄ p̄ ordinē q̄ h̄

19

ad animā rationalem & quā hz q̄ sit humana caro
q̄ p̄e ceteris est assūptibilis Similē p̄ spm ani-
mā assūphit. tū xp̄ter cōgruitatē assūptionis. nō
enim anima ē assūptibilē & cōgruitatē nisi p̄ hoc
q̄ ē capax dei ad ymaginem ei⁹ ex̄ns qd ē b̄ mē-
tē q̄ sp̄us dicit b̄ illō Eph. iiiij. Renouamini sp̄u
metę vīcē. tū etiā xp̄le ordinem dignitatē. q̄ intel-
lāus inter ceteras p̄ts anime ē sup̄ior & dignior
et deo similior. Et iō vt dicit dñm Unicū est car-
ni p̄ mediū intellecū verbū dei Verūptū ē sciēdū
q̄ p̄ps hūanā naturā assūplit cū qui usdā defici-
bus Cui⁹ rō ē triplex. Prima ē vt p̄ nobis sa-
tisfaciat Dñ dicit Ila. liij. Vere languores nos-
tros ip̄e tulit & dolores nostros ip̄e portauit. De-
rūda ē vt rectitatē nature hūane oñderet Dñ phi-
lij. In similitudinem fūs et habitu niuentus vt
homo. Tertia ē vt ex̄ virtutum nos confortaret
Heb. xiij. Recogitate eū. Et iñsta Ut nō fatigem̄
ni aīs v̄cīs deficientes Ex̄ hijs p̄; etiam q̄ nō de-
buit d̄fēm̄ pccā assumere tū q̄ pccm̄ impedit vir-
tutē satissaciendi Eccl. xxiiij. Dona iniquoz nō
xp̄bat altissim⁹. cum q̄ ex̄ pccō non demonstrat̄ ve-
ritas humane nature. cui⁹ deus cā ē cum sit contra
naturā seminacē dyaboli introductū vt dicit da-
ni. tū etiā q̄ pccādo non p̄beret ex̄ virtutē. cum
pccm̄ sit virtuti contrariū. Patet ergo q̄ nullū
defēm̄ pccā assūphit nec originalē nec actualē Und
dicit p̄ma Pe. iiij. Qui pccm̄ nō fecit. nec inuēt⁹

est dol? in ore ei? ¶ **S**ci?dū vero q? tr?plices s?t
def?cūs Quidā s?t q? corrariantur p?scō sciēz grē
haut ignorātia p?mitas ad malū et difficultas ad
bonū. quos non decuit p?m assumere q? plen? su
it grā z veritate. vt dicit̄ Iohā. p? Quidam vero
s?t q? p?ueniūt in hominib? ex quibusdā p?ticula
ribus causis haut lepra. caduc? m?eb? z mestru
ohtas z alia huiusmodi. q? q?dē def?cūs causantur
quādōq? ex culpa hōis puta ex inordinacōe vici?z
quādōq? ex defecta virtutis formatiue quoq? con
uenit r?po neatz q? caro ei? de spū scō cōcepta fu
it q? est infinita virtut? et sapientie errare et de si
cere nō valens. Ipse etiā nichil in ordinatū in re
gimine vite sue exercuit. Hic tertij def?cūs q? cōs
ter iueniūtur ex pccō p?m pnt? sicut mors fames
litis et huiusmōi Hos p?ps suscepit quos Dm̄.
Doat naturales def?cūs et indetractabiles passi
ones Naturales q? cōter cōsequuntur totā naturā
Indetractabiles q? def?cm̄ scie z g?cie nō iportant

¶ **M**ot?dū insup q? passiones appetit? sensitiū in
christo fuerūt. h? aliter q? in nob̄ q?tū ad ea. P?ri
mo q? q?tū in nobis sepe fecūt ad illicita q? in
r?po nō fuit. **S**ed o q?tū ad primāpiū. q? in nobis
sepe iudiciū rōis p?ueniūt. in r?po vero nō eriebā
tur vel ordinacē nō dispōne rōis. Unde Aug? dī
cit q? p?ps hos mot? cū voluit humana anima sus
cepit. haut cū voluit fāis ē hō. Tertia q?tū ad ef
fēm̄. q? in nob̄ q?nq? hui? mōi mot? nō hilūt i ap

petitu sensitivo. h̄ teahūt rōnē. qd̄ in p̄p̄o nō fuit
 qd̄ ēs inot̄ naturalē h̄uane carni cōuenientes sic i
 appetitu sensitivo remanebat qd̄ rō nō ipediebat
 facere qd̄ cōueniebat Unde Hie dicit qd̄ p̄ps ut re
 titatē assumpti pbaret hōis vere corrīstat̄ est. h̄
 ne passio in animo illi dñate². p̄ p̄assionē dici² qd̄
 cepit corrīstari. ut passio p̄fā intelligatur quā
 do animo. i. rōi domīnaf̄. Propassio vero qd̄ ē in
 choata in appetitu sensitivo h̄ vltet̄ se nō exten
 dit De p̄fōe ḡtie dicit̄ Jo. p̄° Verbū caro sc̄m ē
 r̄c̄. Ubi tripler expp̄m̄ gratia sc̄dm ordinē. s. ḡ
 tia vniomis. ḡtia habitualē et grā capite. Prima
 grā s. vniomis tāgitur ibi Verbū caro sc̄m ē Vn
 Aug². In reb² p̄ tēp² or̄ illa lūma grā est qd̄ hō
 deo coiunctus ē in vnitate p̄sonae. Notandum qd̄ sc̄
 patres nō meruerūt incarnacōem christi ex con
 digno tū qd̄ opa meritoria hōis p̄pa ordināt ad
 b̄titudinē qd̄ est virtutis. et coh̄stit in plena di sc̄i
 icōne Vnū aut̄ incarnacōis cū sit in esse p̄sonali
 transcendit vniomē mentē b̄tē ad dñū qd̄ ē p̄ actū
 suent̄. et ita nō pot̄ cadere submerito qd̄ est p̄i
 ciplum merendi Unde m̄ltom̄ incarnacō qd̄ ē p̄i
 ciplū grē h̄ illud Joā. p̄° Gratia et veritas p̄ ih̄m
 p̄pm̄ sc̄m ē Tū etiā qd̄ incarnacō christi ē reforma
 tio totius humane nature Et iō nō cadit sub me
 rito alic̄ hominis singularis. qd̄ bonum alicui²
 puri hominis nō potest ē causa alicui² hominatē²
 Ex cogruo tū meruerūt sc̄i pat̄es incarnacōem

petēdo & desiderādo. Congruū em̄ eāt ut de⁹ exan-
diret eos q̄ ei obediēbat. Secda grā scilicet habitua-
lis tangit ibi Plenū grā et veritate Glosa. q̄ dei-
tas in eo fuit replēs eū omni plenitudine redūdā-
te in alios. Hui⁹ at plenitudis rō p̄t accipi ex p̄-
phīq̄tate ip̄i⁹ ad dñm. Quāto enim c̄ceptiū aqđ
q̄p̄inquo est cause influenti tanto h̄ndanti⁹ p̄tici-
pat de habundātia illius influentis. Influe⁹ at
grē ē a deo b̄ illō p̄s Gratia et gl̄am dabit domi-
n⁹. Unde cū anima xp̄i q̄p̄inquisim⁹ attigebat
ad deū ex ei⁹ influentia plenitudinem grē in ip̄o
instanti c̄ceptionis accepit. Notandum vero q̄
plenitudo grē p̄t attendi duplicit. Vnomō ex p̄te
ip̄i⁹ grē quādo. s. aliquis attigit ad lūmū grē &
q̄tū ad essentiam & q̄tū ad virtutē q̄. s. b̄ grāz
in maxima excellētia q̄ p̄t haberi. & in maxima
extensione ad os grē effect⁹. & tal plenitudo grā
ap̄a est h̄oi xp̄o. Alio mō attēdi p̄t ex p̄te habere
grā in quādo. s. aliquis b̄ grām b̄ suā cōdicē em̄ si-
ne b̄ intentionem p̄t in eo est grā intensa usq̄
ad terminum p̄fīxum ei a deo sed; illō Ephe. iij
Vniuersitatem rem data ē grā secundum mensurā donacio-
nis xp̄i. s. secundum q̄ dator christus mensurat. Est
at mensura diuīlio donoz. Aliud em̄ b̄ iste aliud
ille. & quod b̄ iste nō habet ille fuit ecclā sed; vir-
tutē i q̄tū. s. b̄ facultatē grē ad omnia q̄ p̄tinēt
ad suū statū sive officiū sicut Apl's dicebat Ep̄h
iij. Michi autem sc̄oz omnīū minimo data est

grā hec illuminare cēcos &c. Talis plenitudo grē
 nō ē xp̄a christo s̄ cōicatur p̄ christuz alijs. Sic
 bta vīrgo dicit̄ grā plena q̄ habuit gratiā suffi
 ciente ad suum statū ad quē erat electa a do ut
 si esset mē dei. Sic etiā beat⁹ Stephan⁹ dicit̄ grā
 plenus Act. vii. quia habuit gratiam sufficientē
 ad hoc q̄ esset ydoneus minister et testis dei. Ha
 rū tamen plenitudinē vna est pleni & alia. scđ
 q̄ aliquis est diuinus? preordinatus? ad altiores
 et inferiores statū. Sic etiā s̄c̄ dicitur cōiter
 pleni grā scđ. in illud Ephe. iij. Impleamini om
 nem plenitudinē dei q̄ habet grām sufficientem
 ad meridā vitam eternam q̄ cōsistit in plena dei
 fruicōne. Notandum insup̄ q̄ grā christi habitua
 lis consideratur quadupliciter. Unomō scđm q̄ ē
 quoddā est et sic est finita. eo q̄ ē in anima chris
 ti sicut in subiecto finitā habetē capacitatē. Ali
 omodo potest considerari scđm vōnē grē & sic pot
 dici infinita. eo q̄ nō limita⁹ q̄. s. h̄z q̄p̄ pot p̄ti
 nere ad vōnēm grē. q̄ collata ē anime christi si
 cut cuidam principio gratissimatis in hūana na
 tura. sedm illud Ephe. viii. Gratificauit nos in
 dilect⁹ filio suo. Dicit̄ s̄c̄ dica⁹ luce solis esse infini
 ta non quidē scđm esse suū s̄c̄ sedm vōnēm lucis. q̄
 habet q̄p̄ pot ad vōnē lucis p̄tēre. Verbū aut
 illud Ioh. i. iij. Non enim ad mensurā dat de⁹ sp̄m
 vōnē p̄ triplicē exponit. Uno⁹ de dono qd̄ de⁹ p̄tē
 ab eēno dedit filio. s. naturā diuinā q̄ ē donū insi

mitu. Unde quodam glosa dicit ibidem ut tam? sit filius Christus?
per. Alio modo referri ad donum quod datum est humanae
nature ut unius personae diuinae quod est donum infinitum.
Unde dicit glosa ibidem. Sicut per ipsum et plenum
genuit webum sic plenum et ipsum unitum est humanae
nature. Tertium potest referri gratia habitualis in
spiritu exteriori se ad ea quae sunt gratiae. Unde Augustinus hoc ex
ponens dicit. Nesciuta quodam donum diuino Alij datur
per spiritum sermo sapientie alij sermo scie. Sed Christus qui
datur non ad mensuram accepit. Sciendum vero quod gratia
unitatis visionis precedit in Christo gratiam habitualem. non
cedie tempore habere nature et intelligentiam. Unde dominus Iesu Christus
Ecce seruus meus suscipiens eum quod quod pertinet ad gratiam
unitatis visionis. Et postea sequitur et ponitur super eum spiritum meum
quod quod pertinet ad donum gratiae habitualis. Huius
est accessione et ratione potest accipi ex habitudine gratiae
ad suam causam. Gratia enim causa in homine ex potentia
deitatis. sicut lumen in aere ex potentia solis. Unde
dominus Ezechielis prophetavit gloria dei in celo ingrediebatur
per viam orientalem regem Pontificem at dei in Christo habere unitatem
humanae nature ad diuinam personam. Unde gratia habitualis Christi intelligi
non potest nisi hanc unitatem habere. sicut spiritus habet unitatem
dei et soli. Sicut autem gratia respicit entitatem animae. ita
virtus expressa eius potest etiam. Unde operis gratia sicut potest etiam
animam diriuat ab eius entitate. ita virtutes sunt quae
dant diuinae gratiae. Quanto ei aliquid principium est
propter tantum magis ipsum in suos efficiens. Unde cum gratia
Christi sit preclarissima consequens est quod ex ipsa processerunt

virtutes ad p̄ficiendas singulas potestias anime
 Et ita p̄ps habuit os virtutes. fidē tñ & sp̄e non
 habuit ppter ipaz ipſionē. Sed habuit qd̄ tñd;
 eis in p̄ua. s. visionē et cōprehensionē qz fuit ve
 rius cōphensor. Tertia grā. s. capit⁹ tāgi⁹ ibi Joā
 p̄. De plēitudine ei⁹ accepi⁹ oēs Hec grā ē eadē
 scdm eētiā cū grā habituali differēt tñ b̄ vñez

Quotadū vero q̄ p̄ps d̄ caput ecclie scdm h̄litudi
 ne h̄uani capit⁹ In quo ea possum? cōsiderare. s.
 ordīnē p̄fōem et virtutē Ordinē qz caput ē p̄ma
 ps hōis incipiendo a supiorib⁹ Et iñ est q̄ om̄e
 p̄cipiū cōsueuit caput appellari vel noīari Vnde
 in p̄s In capite libri scriptū ē de me q̄c. i. in p̄n
 cipio libri. Perfōem qz in capite vīgēt os sens⁹
 tā interiores qz exteriores cū in ceteris mēbris
 sit sol⁹ tact⁹ Et m̄ ē q̄ d̄ Vla. xxi. Deneg et ho
 norabilis ip̄e ē caput Virtutē qz virt⁹ et mot⁹ ce
 terorū mēbrorū et gubernatio eoz in suis actib⁹
 est a capite p̄p̄e vim sensitivā & motivā ibi domi
 natē Vnde rōr p̄pli d̄ caput ip̄i⁹ scdm illud Cuz
 eēs p̄fūs in opib⁹ tuis caput in terris fāus es.
 Hec aut̄ tria cōpetunt p̄p̄o sp̄ualiter Primo em̄
 scdm p̄p̄inqtatē ad deum grā eius altior et p̄ice
 est zh nō tpe. qz om̄s alij recepnt grām p̄ respes
 tū ad grām ip̄hus scdm illud ad roā. viii. Quoq
 presciuit & p̄destimauit cōformes fieri ymaginis
 filij sui ut sit ipse primo genitus in multis fratri
 bus Secundo p̄fōez h̄z q̄tū ad plēitudinē oīm

grāz h illad Joā. pmo Dīdīm? eū plenū grā z v
tītā te Tertio vīcūtē h; īflūndī grāz om̄ibūs
m̄ om̄ia mēbta ec̄cīe h illd Jo pmo de plenitūdīne
ei? ac̄cepī? os. Et sic couement p; q dicitur ea
put ec̄cīe. Notādūm q non solū īflūnt q̄tū ad
corp? h etiā q̄tū ad animā. h p̄ncipaliter q̄tū ad
animā sc̄berio q̄tū ad corp? Uno īq̄tū mēbra
corporis exhibent arma iusticie ī anima ex̄n̄tā
p̄ r̄fīm vt Ap̄ls dicit romā vi° Alio īq̄tū vīta
gl̄e ab anima diriuat ad corp? h illd ad vīta
vīj Qui suscitauit ih̄m a mortuis vt viūificaret
mortuos p̄ viūificatē sp̄m ei? ī nobīs. Notādū
vīvo q̄ p̄ps ē caput hominū h diuersos ḡd? P̄i
mo enim et p̄ncipaliter ē caput eoz q̄ vniunct
sibi actu p̄ gl̄am. Sed o eo q̄ actu vniuntur sibi
p̄ caritatē Tertio eoz q̄ actu vniunct sibi p̄ fidez
Quarto eoz q̄ vniuntur sibi solū potētia nōdūm
ad actu reducta q̄ tamē ē ad actu reducenda h di
uīnā p̄destinatōnē Quinto eoz q̄ ī potētia sūt
sibi vniuti q̄ nūq̄ reduce ad actu sicut homines ī
hoc mūdo viuentes q̄ nō sūt p̄destinati q̄ tamē ex
hoc mūdo decedentes totali dehīnūt esse membra
p̄pī. qz iā nec sunt ī potētia vt r̄po vniātē Des
so" hoīm v̄metiā āgl̄oz caput ē p̄ps h illd Co. iñ
Qui ē caput ois p̄ncipat? z ptātē. qz p̄pīq̄ se hz
ad dm z p̄fī? dō di p̄ncipat Vñ ip̄s āgl̄is ista
it sensū cognitōis ip̄s illūinādo purgādo z p̄ficiē
do Qā iñ nō cōicat cū āgel'i na' sp̄ei. nō ita p̄pī

dicit̄ caput angeloz haut hoīm. **D**icendū; et
 q̄ duplicit̄ caput influit in alia mēbra. Uno mō
 quodā intrinsecō influxi put virt̄ motiva vel
 sensitiua a capite diriuā ad cetera mēbra Alio
 mō scd; exterioē quādā gubernacōe; put scilz
 scdm visū & alios sensus q̄ in capite radicat̄ dicit̄
 git̄ hō in actib; exterioib; Utroq; mō pps di-
 caput Sed scdō mō alij possūt etiā dici capita s̄
 illō Amas. Optūates capita populoz Dyabolus
 etiā inq̄tū gubernat malos ad suū finez qui est
 aūsio a deo dicit̄ caput oīm malozū Job. Eli. Iēs
 est rex sup oēs filios supbie Unde Greg. Inq̄z
 oīm dyabol? caput est **D**e tertia pſcione xlis
 scilz glorie dicit̄ in ps. Stūs q̄ elegisti et assūp-
 sisti habitabit in aēns tuis Qd exponit̄ in Glo-
 be xpo Cōsistit autē būtudo in vihōe essētie diuīs
 ne quā anima xpi in instāti creatōis sue pſcissiē
 contēplabat tantoq; claris q̄to xpinquis verbo
 cōiungebāē **H**ūt enīz in hac vihōe grad̄. si
 q̄ aliqui acutis alij deū vidēt qui oīm rez causa
 Quāto enīz aliqua cā plenī cognoscit̄ tanto in
 ipa plures effūs percipi possūt Nō enīz magis
 cognoscit̄ causa mīhi virt̄ ei? plurimū cognosca-
 cui? virtutis cognit̄ sī cognitōe effāū esse nō pōt
 Nā q̄titas virtutis scd; effūs mēsurari solet Eē
 inde est q̄ eoz qui essentiaz dei vid̄ aliq plures
 effūs vel vñnes diuīmox opm in ipo cōspiciūt q̄
 alij qui minis clare vidēt Eē scdm hoc īferiores

angeli a superiorib⁹ illuminatur & Dyonisius. Anima ergo xp̄i summa p̄fōem diuine visionis obtinēs inter ceteras creaturas omnia opera dina et rationes ipoz quāqz sūt erūt vel fuerūt in ipso do intueretur. vt nō solū hoīes sed etiā sup̄mos angelos illuminet Et iō dicit Apls colo. iiij⁹ Quid in ipso sūt omnis thesauri sapie et scie absconditi Et heb. iiiij⁹ Omnia nuda et apta sūt ocul⁹ eius Nulli enim intellectui glorificata deest quā cognoscatur in verbo omnium q ad ipsū spectat Ad p̄p̄m aut et ad eius dignitatem spectat quodāmō omnia inq̄tū ei subiecta sūt oīa & illud p̄s. **Omnia subiecisti sub pedib⁹ eius** Ipse etiā est omnium iudex constitut⁹ a deo quod hoīis filii ut dicit Jo. v. Et iō anima iphi in verbo cognoscit omnia existentia & quodāmō tps et etiā hoīim cogitatus quoī ē iudex Ita qd de eo dicitur Jo. iiij⁹ Ipse enim sciebat qd eēt in homine. Quā p̄t intelligi nō so⁹ q̄tū ad sciām diuinā. Sed etiā q̄tū ad sciām anime ei⁹ quā h̄i in verbo In quo etiā cognoscit nō solū q acta sūt erūt vel fuerūt sed etiā quecūqz sūt erūt vel fuerūt in potētia solidum creature qd in verbo cognoscit oīis existentia potētia et virtutē Nō at cognoscit omnia qd sūt in potētia diuina qd hoc esset cōphendere omnia qd deus facere p̄t qd esset cōp̄rehendere diuinā virtutem et p̄ consequēs diuinā essentian qd ē impossibile omni intellectui creare. **Possum⁹ autē distinguere tripli etiā sciām quā h̄i anima xp̄i Una ē b̄ta p̄ quā cog**

Noscit verbū et res in verbo utrū dcm est. De hac
 scia dicit Iohā. viij. Scio eū q̄c. Alia est diuinis
 influxa Nā sicut in anglis p̄ter cognitōem q̄ cog-
 noscunt verbū et res in verbo est alia cognitio q̄
 cognoscunt res in xp̄is naturis p̄ sp̄es intelligi-
 biles diuinitus influeras Ita et in anima xp̄i p̄t
 sciām b̄tām est alia sciā īdita sive infusa q̄ cog-
 noscit res i xp̄a na² p̄ sp̄es intelligibiles influeras
 humane menti p̄portionatas Vn̄ dicitur col. ij.
 In ipso sūt om̄s thezauri sapie et sc̄e abscōdit
 | Scdm hanc sciāz cognoscit aia xp̄i q̄cūq; ab ho-
 mine p̄nt cognosci p̄ virtutē lūis intellectū agen-
 tis. et omnia illa q̄ p̄ reuelationē diuinā homib;
 īnotescut Alia vero ē sciā expimētal sine acq̄lita
 Vn̄ dicit Heb. v. Didicit ab hijs q̄ passy ē obiām
 | Scdm hanc scientiā sciuit aia xp̄i om̄ia illi q̄ pos-
 sūt sciri p̄ actionē intellectū agentis Et licet nō
 fuerit omnia exptus. tñ sicut homo ex virtute lu-
 minis intellectū agētis p̄t p̄cedere ad intelligē-
 bū affētū p̄ causas et ex et similia p̄ filia et cōtra-
 ria p̄ contraria Ita etiā ex hijs q̄ expt; ē in om̄i
 benevit noticiā | Scīendū vero p̄ sciētiā expi-
 mentalis p̄mē in xp̄o h̄ lumen intellātū agētis
 quod est humane nature connaturale | Scientiā
 vero infusa seqūdū lumen desuper īfusum qui
 modus cognoscēdi est p̄portionat; nature āge-
 lice. | Scientiā vero beatā per quam essentia dei
 p̄videtur est propria et connaturalis soli deo,

De Christi nativitate.

Secundo videamus de Christi nativitate. Circa quam possumus tria notare viz pacientis virginitatem nascientis benignitatem et nativitatem utilitatem. De primo dicimus. Usque per Ecce virgo concipiet et patientis filium. Unde Augustinus. Specular non rupit radix solis. integritatem virginis ingressus aut egressus nunc viciare poterat ditatis. Notandum vero quod conueniens fuit Christus concipi et nasci de virginem. Tu quod est verbum patris cuius filius in utilitate gerit verbum cordis quod sibi corruptio concipi. et sibi corruptio de corde procedit. Unde etiam conueniens fuit verbum sibi corruptione concipi et nasci. Unde in quodam sermone dicitur. Neque verbum nemini cum patiente corruptum mente neque verbum dei spiritu in spiritu eligere permittit virginitatem. Tu etiam quod Christus veniret peccati corruptio; tollere scilicet illud Iohannes. p. Ecce agnus dei qui tollit peccata mundi. Ideo ut Augustinus dicit fas non erat ut per eum aduentus violaret integritas quod venerabatur sanare corruptam. Tu etiam in signum spiritualis regeneratiois quod non est ex voluntate carnis neque ex voluntate viri sed ex deo ut dicitur Iohannes. p. Unde Augustinus. Oportebat caput nostrum in signum miraculo scilicet corporis nasci ut ligatus sua membra de virginem eccliam secundum spiritum nascitur. Tu etiam ut fuisse resurrectionis et glorie perficeretur ubi neque nullum neque nullum sed sicut sicut angelus in celo. Mathew. xxvij. Sicut enim conueniens ut de virginibus bispousata nascetur ut dicitur Matthei. p. Cum esset de

sponsata mē ihū Ideo sed; glo. vt significaret ec
 cia; q̄ virgo ē r sponsa et vt p̄ Joseph origo ma
 rie ostenderet. vel vt Joseph eēt testis castitatis.
 vel ne vt adulteria lapidaretur. et vt viri solatio
 virgo sustentaret et p̄t? dyabolo occultaretur et
 ne virginib? excusa° infamie q̄ mē xp̄i infama
 ta fuerit De h̄ d̄ Titū Tertio Apparuit benign
 itas et h̄umanitas saluatoris n̄i dei. Vbi noñdū
 q̄ xp̄s exhibuit nobis benignitatē in diuinitatis
 sue coicacōe. s̄ miām in h̄umanitatis nostre suscep
 tōe | Prīmū tangi? ibi Apparuit benignitas Vn
 dicit Ber. Apparuerat dei potētia in terū creatōe
 sapientia in terū gube enacōe. s̄ benignitas mag
 imē in humanitate. Maximū em̄ benignitatē in
 dīcū declarauit q̄ h̄umanitati addere nomē di cu
 tauit. | Secūm tangi? ibi Nō ex opib? iusticie q̄
 fecimus nos. s̄ sedm suā miām saluos nos fecit.
 Vnde Ber. q̄ tantop̄e declarat ei? miām q̄ q̄
 ipsam suscepit miseriā. q̄ ita pietate plenū q̄ q̄
 dei verbū ppter nos sc̄m est feniū Und cātat eccl̄ia
 Christe patris vnicē | Notandum vero q̄ vno mie
 et bonitatis differt in quatuor | Prīmo q̄ mia r̄l
 picit remotionē defūs. s̄ bonitas coicationē per
 sc̄os | Secūdo q̄ mia p̄p̄e loq̄do p̄tinet ad p̄nitē
 ciā diuinaz qua bō sua coicat creaturis vñabili
 bus t̄m Respicit enim miseriaz q̄ cū sit cōttaria
 felicitati non potest esse nisi rationabilium crea
 turū quartū est esse felices. s̄ bonitas respicit p̄

uidentiam diuinae respectu quarumlibet rerum / Ter
tio in hoc quod misericordia importat quādā assimila
tōdem puidētis ad eū cui puidētū mōptū puidēs
alterius misericordia quasi suā reputat / Unde nō p̄t esse
mīhi in natura intelligentiā que h̄z estiātōdem misericordia
in alienē sed bonitas habet ordinē ad cōicationē
simpliciter Unde cūlibet creature q̄ h̄z p̄fectionē
cōicabilem cōuenit p̄t bonitas / Quarto q̄ rema
net debiti ab eo cui puidetur Non enim d̄ dāri
misericorditer alicui qd̄ ei debet / Sed bonitas nō
remouet debiti rōnem ab eo cui aliq̄ dā / Unde
bonitas se h̄z cōiter ad largitatē iusticie et misericordie
De tertio d̄ Vla ip̄o Peruulus dat ē
nobis i ad utilitatem nrām Hanc at q̄tuor uti
litates nativitatē xp̄i q̄s possū / (Quatuor utili
tates nativitatē ex quatuor cōditioni) (ates nativita
bus p̄uuloz q̄ sūt puritas h̄u) (tis Christi)
militas placabilitas et amicabilitas q̄ i hoc p̄u
lo inueniuntur excellentissime / Primo enim in
uenim in eo sumam puritatē q̄ candor est lucis
eterne et speculum sine macula / Dap. viij Hanc
aut puritatē demonstrat cōcept virginē non
enim corruptio patere potuit incorruptionē / Un
de dicit aqlin Sc̄or homī ut homo fieret nascitu
rus de homine talē h̄bi eligere debuit mīrem qua
lem et decere sciebat et h̄bi placitū nouerat Do
luit ergo virginē esse de qua imaculata imacula
tus p̄ce dicit omniū maculas purgatur / Sed de

Inuenimus in hoc paulo summa humilitate Phil.
 ij. Eximavit semetipm formam serui accipies
 hac humilitate ostendit ut dicit Ber. Loc? diuerso
 rj. panoz inuolutio et reclatio in plesio Tertio
 inuenim? in hoc paulo summa amicabilitatem
 qz spetiosus forma p filijs homi p milibus a
 geloz vt ait Ber. Hac amicabilitate facit vno
 deitatis cu humitate Unde Ber Plenū prsus o
 mī suavitatis dulcedine video hominē hois cōdi
 tore Quarto inuenim? in hoc paulo summa placa
 bilitate qz benign? & patiens est Un Ber. Chris
 tus paulus est & leuiter placari p quis nesciat
 et puer facile donat ecce si non fuerit nobis pro
 minimo reconciliari possum? p minimo inqz no
 sine pniā Et sicut modo nemo ē q reconciliari non
 possit qm sicut benignitas apparuit sup omnem
 spem vltra oēm estimationē filiem exp̄cere pos
 sumus iuditij distinctionem Primo g? nat? ē
 puer iste vt p ei? puritatē purificem? ei? humili
 tate imitem? vt circa ei? amicabilitatem afficia
 m? vt ex ei? placabilitate fidutiā hēam? | Prō
 nat? ē nobis pui? iste in sacramētū puritatē Un
 Mat. ij. Ipse saluū faciet populū suū a pccis eoz
 Ber. En ipse q purgationē faciet deloz ecce sen
 tinam ntam purgatur? aduenit Hinc etiā Aug
 in sermone de natuitate sic dicit O bta infantia
 p quā nostri generis reputata est vita o gratissi
 mi debiles q vagit? per quos stridores dentium

plorat? q̄z éternos euasi? o felices pām quibus
peccatorū nostrorū sordes exterse sūt. Secundo
nat? ē nobis i ex" humilitatis Joā. xiiij. Exemplū
didi vobis rē. Unde Ber. Studeam? effici hicut
paulus iste. discam? ab eo quia mis̄is et hūilis
ne magn? videlicet deus sine cā sc̄is sit hō pua
los. vnde intolerabilis ipudētie ē ut vbi exprimā
uit maiestas m̄ste? vermiculus vel turnescat.

Tertio nat? ē nobis in augmentū caritatis Luce
xij Ignem vni mittere in terrā rē. Unde Bern.
Magn? domin? et laudabilis nimis fāis ē pūl?
et amabilis valde pūlus m̄p̄ nat? ē nobis ipse
enī ē nobis omne amabile. ipse ē p̄t f̄t dñs et
minister p̄mū et exemplū Ide Quāto minorez
se fecit in humanitate. tanto se maiore exhibuit
in bonitate. q̄to at maiore bonitate exhibuit tan
to magis affc̄m nostrū accēdit. Quarto nat? ē
nobis in solaciū spei et securitatis. Heb. v. Ade
m? cū fiducia ad chronū ḡle ei? . Glo. i. ad xp̄m
in quo regnat grā ut p̄ eū consequam? mīam? i.
remissionem pccōrū p̄cedētiū. et inueniam? grāz
i. auxiliū. ne recidamus in hac vita Agn? Dies
dulcissima natiuitatis xp̄i. in qua cōpunctio etiā
infidelibus venit. mia tang? ipi? . venia sp̄at cō
punctus. redditum non desp̄iat captiu? . remediu
um desiderat vulneratus. in qua nascitur agn?. q̄
tollit peccata mundi. in cui? natiuitate qui con
sciām h̄z securā dultius gaudet. qui misericordia

tētius timet qui bonas ē affūnōle oāt. q̄ pccōr de
 uotissime supplicat. dulcis dies et vere dlcis cunc
 tis penitētibus veniam portans P̄mittto vobis
 filioli et cert⁹ sū q̄ in hac die si quis ex corde peni
 tuerit. ⁊ ad vmitū pccī nō reuersus fuerit qdāū
 q̄ petierit dabit⁹ ei **P**ossūnus aut̄ mīstice no
 tare q̄ p̄tus b̄tē virginis significat p̄tū penitētis
 anime De quo d̄ V̄la. A timore tuo. d̄. cōce. ⁊ pe
 spm sal. Huius p̄tui cōgruit mīstice locus nativitatis
 xp̄i. Bethleem. Unde Ber. Tu quoq̄ si fuis
 sis Bethleem p̄ cordis contricōem vt hinc ē lacri
 me panes die ac nocte et in eadē refōne iugie
 delcēvis Interptatur em̄ Bethleem dom⁹ pānis
 et si fueris iuda p̄ confessionem. et ciuitas dedit
 p̄ opis satisfactionem nasce⁹ xp̄s in te et dabit
 cordi tuo gaudiū p̄ grām in p̄fī et leticiā p̄ glaz
 in futuro **N**otandū vero q̄ p̄ p̄tū penitētis d̄
 amā penitētis inuolū pānis caritatis contra tue
 pitidinē pccāndi q̄ constlit in interiori mēt̄ de
 dēiacōe. reclāri. p̄ affcm̄ humilitatis cōtra sup
 biām q̄ constlit in auerhone. pom̄ in p̄sepio af
 pitatis p̄ cōdignā peniam cōtra pccī delectationē
 que est in auerhone. De p̄mo d̄ puer. xvij. Uni
 ūsa delicta opit caritas. Decim⁹ at i h⁹ pāno ex
 omni pte inuolū **P**rimo vt deū q̄ sup nos ē dili
 gam⁹. Secūdo hoc qd̄ nos sumus. Tertio quod
 iuxta nos est scilicet proximū nostrum. Quac
 to quod iuxta nos est scilicet corpus. Hec enim

sunt ex caritate diligenda ut dicit Aug. De ij^o d^o
in p^os. Cor contritū rē. Unde dicit Ber. Porro
humilitas nos deo cōmendat. deo facit esse sub
iectos. deo placet in nobis. sicut ait beata virgo
Respergit humilitate ancille sue De tertio Lu. ij
ffacite dignos frācis pnie. Unde Ber. ffuge vō
luptatē qz mors posita est secus introitū delictio
nis Age penitētiā. qz p hāc a xpīquat regnum
dei Hoc tibi predicit stabuluz. illud presepe cla
mat. hoc mēbra illa infantilij aloquuntur. hoc lacci
me et vagitus euangelizant.

De circūciōne xpī
Ertio videam⁹ de xpī circūciōne. de q̄ dicit
Lu. ii⁹ Postq̄ cōsumati sunt dies octo eccl.
Ubi notandum qz sicut xp̄s nobis nat⁹ est. ita o
tia p nobis circūcisus ē. Ubi notandum qz xpī cir
cūcio fuit nobis medicamentū sanitatis. exem
plum humilitatis. documentū sc̄itatis. vt. s. spūali
ter circūci deremue signum et figura future salu
tis q̄ erit in generali resurrectione. qn ab omni
corruptionē circūcidem⁹. De primo d^o Gal. iiiij.
Misit deus filiu suū sc̄m sub lege ut eos qui sub
lege erāt redimeret. Ber. qz mīrū si caput p mē
bris recepit cautionē quam tñ in seipso nō hūic
necessariā Non et in mēbris nostris sepe p vni
us infirmitate alteri adhibe^r circa. Dolet caput et
in brachio sit coctuta. dolent renes et sit in tybia
Ita hodie p totū corporis putredine cauterium in

fixum est in capite Demiqꝫ qꝫ mirū si p nobis dig
 nat? est circūcidi qꝫ p nobis dignat? est mori to
 tus siquidē m̄ dat? est tot? in meos vſus expen
 sus est De ij° d° in p's Minuisti eū z̄. Cui ver
 bo alludēs lear? Ber. dicit Jam minorat? ē mul
 to m̄ ab angelis. qꝫ nō solum formam hois h̄ et
 h̄ formā pccoris et insignit̄ velud quodā cauteri
 o latromis Ite Hales exemplū maximū hūilita
 tis ad qꝫ enim tibi circūcīo necessaria qꝫ pccm̄
 nec fecisti nec contraxisti. qꝫ non feceris etas ip
 sa manifestat. qꝫ nō contraxeris multo certi? p
 bat p̄t̄s diuinitas et matris integritas. sūmus
 sacerdos es quē nec sup p̄t̄ nec sup m̄t̄ cōtaia
 tū in lege ē p̄phetatū poti? qꝫ mandatū. est tibi
 patet ab eterno h̄ deus ē in qꝫ pccm̄ non cadit. ē
 et tibi m̄t̄ ex tpe h̄ virgo. nec patere potuit incor
 ruptio corruptelā Jero. Qui sine pccō est nō est
 dignat? se pccorem reputari. nos et esse volu
 mus et nolum? estiati. De ij° d° Iere. iij Circū
 cīdimi et auferre p̄puta cordiū v̄rōz vici iuda
 z̄. Notandū vero qꝫ circūcīo spūalis duplex ē
 s. interior et exterior Vñ dicit Beda qꝫ spūalis
 circūcīo est omnī interior et exterior hois sen
 suū Consistit aut̄ exterior circūcīo in tribus. s.
 in habitu ne sit notabilis. in actione ne sit repre
 hensibil. in h̄mōe ne sit cōceptibl' ut dicit Ber.
 Interior simili cōsistit in tribus. s. in cogitatione
 ut sit sancta in affectu ut sit pura. in intentione ut

fit r̄a ut dicit Ber. | De quarto dicit p̄ma corp̄
Oportet enim corruptibile hoc induere incorrup-
tōem Vnde Beda Tunc vera plenaq; erit circūci-
fio n̄ā tū in die iudicij cūctis fili anime carnisq;
corruptib⁹ exut⁹ mor⁹ pacto iudi⁹ ad vidēdā
perpetuo nostri creatoris faciē aulā celestis reg-
ni ingrediem⁹ qđ de siderantissimū t̄ps celestis in-
troitus dies illa octava qua circūciſio agiē indi-
cat Dux enim sūt etates hui⁹ sc̄li. in quib⁹ p̄ ad
ipiscenda requie sempiterna ad t̄pus opari ne-
cessē est Peptima est etas non in hac sed in alia
vita quiescentiū v̄sq; ad t̄p⁹ resurrectionis cor-
poris Octava aut̄ etas ē dies resurrectionis sine
v̄llo t̄p⁹ sine b̄ta Et sicut nanc a p̄po p̄piam. ita
tunc a ihesu saluati vtabuntur.

Q | De nominis xpi impositione
Parte vīdea m⁹ de p̄pi nominis ipsoīde. de
qua dicitur Lu. ii⁹. Vocatū est nomē ei⁹ ihe-
sus | Notandū aut̄ qđ nomia singulariū hoīm sp̄
imponuntur ab aliqua p̄petate ei⁹ cui no⁹ ipomē
vel a tpe sicut sc̄oz nomina qñoz imponunt̄ h̄ijs
qđ in eoz festis nascunt̄. vel a cognatione vel ab
aliqua alia p̄petate Nomina vero qđ diuinus i-
ponunt̄ data sp̄ significant aliquod donū qđuituz
diuinus datū eis q̄bus iponunt̄ sicut Gen p̄prij
dcm̄ est abrahe Appellaberis abrahā quia p̄m
m̄stacū gentiū te constitui Et Mat. xvi⁹ dcm̄ est
petro. Tu es petr⁹ et sup hanc petrā edificabo ec-

elehā meā Quid ergo hōmī p̄p̄o hoc mīn̄ grē
 collatū erat vt p̄ ipsū omnes saluare ē. cōuenien-
 ter w̄ū ē nōmen ei? ihesus .i. saluatoꝝ | Scien-
 dī vero q̄ hoc nōmē ihesus magne multeq̄ vic-
 tuꝝ est Est em̄ penitētibꝫ in refugiuꝫ egrotatibꝫ
 in remediuꝫ pugnantibꝫ in subhidium. oratibꝫ
 in suffragiuꝫ. qz cōfert remā a pccis. grām sanita-
 tis victoriam cōptatis. virtutē et fidutiā ipetran-
 de salatibꝫ | De p̄ dīc̄t̄ Iōā. iij. Scribo vobis fili-
 oli mei qz remittūc̄ vobis pccā vrā ppter nomē
 ei? Act. x. Hic oīs pphē testimoniū phibꝫ zc.
 Aug. qz est ihesus saluatoꝝ er zo ppter temetip-
 sū esto m̄ ihūs. noli donine noli sic attende te ma-
 lū meū vt obliuiscaris bonū tuum | Sed attēden-
 dū q̄ hoc nōmen in circūlitioꝫ ipomē. p̄ quod sig-
 natur q̄ spūaliter circūlī saluantur Unde Ber.
 Nos fr̄es necesse est circūcidi. z he nōmē salutis
 accipere circūcidi sane non lrā s̄ spū et veritate
 | De ij. dīc̄t̄ Cāt vij. Oleū effusū ē nōmē tuū Ole-
 um enim lenitū ē doloris Dic et hoc nōmē ihūs
 Ber. Habeo aia mea recōditū elcuariū in val-
 culo w̄buli qd̄ ē ihūs qd̄ nulli vnq̄ pesti inuēm̄
 inefficac̄ Petr̄ rauenē Hoc ē nōmē qd̄ dedit ce-
 cis visū. surdis auditū. claudis gressū. sermoneꝝ
 matis. vitā mortuis De tertio d̄ p̄. xvij. Tur-
 rīa fortissi na nōmē dñi Mat. vltio. In nomine
 meo demonia eiciēt Rauenē. Totaz dyaboli p̄tā
 tem de obsessis corporibꝫ huius nominis virtus

¶ ihesu fugauit De quarto d^o Ioā. xij^o Si q̄
petieritis p̄rēz in nomine meo dabit vobis Aug
In nomine meo qd est xp̄s ih̄s. xp̄s regē. ihesus
significat saluatorem. ac p̄ hoc q̄ q̄ petim? adū
sus utilitatē salutis nō peti? in nomine saluato
ris. Et tñ ipse saluator ē. nō solum qñ facit qd pe
timus. verū tñ qñ nō facit qm qd videt peti con
tra salutē non faciendo exhibet se saluatorē. No
vit enim medicus q̄ p̄ salute sua vel q̄ contra
salutē suā poscat egrotus. Et iō contraria posce
tis non facit voluntatem vt faciat sanitatem. No
ta verbū bñi Ber. de xp̄i circūcīsione et ei? nomis
impositōe magnū et mirabile sacramētū. circūci
dit. puer et voca² ih̄s q̄ libi vult ista cōnexio
agnosce mediatorē dei et homī. q ab ipso natuā
tatis sue exordio diuinis lūana sociat. yma sū
m̄s. nasci² ex muliere. h̄ cui fecunditatis fr̄cūs sic
accedat vt non decidat fles virginitatis. pānis
inuoluitur h̄ pāni isti agl̄icis laudib? honoratur
Absconditur in p̄sepio h̄ p̄ditur stella radiata
de celo. Dic et circūcīsho m̄tatis p̄dit assūpte hu
manitatis et nomen quod est sup omne nomen
gloriarū indicat maiestatis

De xp̄i apparitione
Quinto vide am? de xp̄i apparitione De qua
d^o Mat ii Cū nat? esset ih̄s z̄c. Vbi tria co
mendabilia tanguntur de magis q̄bus xp̄s p̄ stel
lā apparuit. Videlicet qz xp̄m p̄stellā sapientēs

cognoverunt. et genitum diligenter quod es tu erunt nos
 tu reuereret adorauerunt. **P**rimū ibi Vidimus stel-
 lam eī ac Bene dicitur eī qd̄ dicit Fulgentius
 qd̄ hec stella nūq̄ ante apparuit. si eā tūc puer il-
 te creauit et magis ad se venientibus deputauit
 Ies̄ differebat at̄ hec stella ab alijs in trib⁹. in
 hīc qd̄ non erat locata in firmamento. si pendebat
 in mediūlio aeris p̄ximā terre. In fulgore qd̄
 splendorem eī nō poterat splendor solis obscurare
 p̄mo in meridie lucidissima apparuit. In mo-
 tu qd̄ precedebat magos mōe viatorū. nō enim mo-
 ueba⁹ motu circulari qd̄ motu ali⁹ et p̄ficio.
Notandum vero qd̄ sicut dicit Leo papa qd̄ p̄ illā
 stelle spēm qd̄ corporeū scitauit obtutū fulgētio
 veritatis radī eoz corda p̄docuit et hec qd̄ ad il-
 luminacionē fidei pertinebat. Habant enim fidē
 de p̄pi humanitate. Unde dixerunt Ubi ē qui nat⁹
 est acce. et de eī diuinitate. Unde subiūperūt Va-
 nimus adorare eū Mat. iij. Ubi notandum qd̄ diligen-
 tia inquisitionis in tribus ostenditur. Unde Aug⁹
 O anima mea si diligenter peteres in tribus hoc
 signis ostenderes. **P**rimo enim lumen peteres ne
 tenebris impeditur. **S**ecundo scientes interro-
 gates ne querendo oberrates. **T**ertio in nullo lo-
 co qd̄ esceret donec dilcm̄ inuestigaret. De priō dicitur
 i p̄s De⁹ misereāt nū acce. Ut cognosca⁹ i tra ac
 Glo. qd̄ ducit ad te p̄. p̄ Justorum seire qd̄ lux s̄p̄le. p̄
 & crescit ad p̄fc̄m diem. Glo. Justorum opera luce

scie paguntur et eternam ducunt ad vitam q̄ est p
fca dies Unde magi in lumine stelle deū quiesce
runt sicut de iphs cātā ecclā Ibāt magi quā vide
rant stellā sc̄ptes r̄c. **(N)**otandum autē q̄ lumē
grē p pecm amittitur Unde dicit remigius de lūis
stelle q̄ stella grām dei hec deis diabolū signat
Qui āt p pecm dyabolo subdit mox grāz pdit.
q̄ si p penitētiā recesserit mox gratiā inuenit q̄ n̄
dimittit donec pducat ad domū pueri i.ecciam.
De scbo d^o Jere.vi^o State sup vias et vide et in
terrogate de semitis antiquis que sit via bona r̄c
Unde ecclā magi venerunt ierosolimā querentes et di
centes Vbi est qui nat̄ est rex iudeoz Aug. An
nūciant et interrogant querunt et credunt signā
tes illos q̄ ambulant p fidem et desiderant p spez
(S)ed notandum q̄ hec multi doctores h̄les sūt
iudeis qui magis demonstrato fonte vite mortui
sūt siccitate vt dicit Aug. Quos etiā dicit fab
catoribz arche Noe h̄les qui alijs vt euaderet
prestiterunt ipsi vero diluvio pierunt h̄les lapidi
bus miliaribz qui viam ostendebunt nec ipiā
bulare potuerunt De tertio dicitur cant tertio
In lectulo meo per noctem que huius quem diligit
anima mea Vbi dicit Grego In lectulo Pre
noctem dilectum in lecto querimus quando in
presentis vite aliquis requie in redemptoris nos
tri desiderio suspirans Pernocē querim⁹ q̄ si
lā mēs i illo vigilat tñ adhuc ocul⁹ colligat Sed

qui dilecti nō inuenit restat ut surget ciuitatez
circueat. i. scām elcōz ecclāz mente et inquisicōe
pcurrat. p vicos et plateas eū queat. i. p angul
ta z lata ḡdientes aspiciat. ut si qua ī meis vesti
gia inuenire valeat inq̄at. qz sūt nōnulli vite
etia secularis q̄ imitandū aliq̄ habeant de actio
ne virtutuz. Vnde etiā magi nō quieuerūt donec
dilecti. i. xp̄m inuenierūt. Quis signū fuit q̄ tam lo
gum spaciū ī tam modico tpe traherūt. Notan
dū vero q̄ feruēs desideriū amoris nō finit aī mā
quiescere donec inueniat dilecti. Quia vero de
sideriū si compleat delectat aīaz ut d² puer. rūj
ideo q̄to desideriū fuerit fecuenti tanto delcabili
ius dīlūs inueni^m. Vnde magi q̄ feruentissimo
desiderio xp̄m querebāt. ip̄m delectabilissime in
ueniebant. Vnde Mat. ii^o Vidētes stellā magi
gauii sūt gaudio magno valde. Obi dicit Glosa
q̄ gaudio magno gaudet. q̄ ppter deum q̄ ē verū
gaudiū gaudet. Addit z magno quo nichil ē ma
ius. Et valde gauii qz de magno ali? pl? ali? mi
n? gaudere potest. De tertio dicit Mat. ii^o Et p
cidentes adorauerūt eū. Vnde Aug^o. O infancia
cui et astra subdunē. cui? ē iste magnitudinis z
gle supne. ad cui? pānos et angeli excubant et
reges trepidant et sectatores sapientie ingeitu
lant. Quis est iste talis ac tantus stupeo. cū vi
deo pānos et intueoz celum. estuo cū aspicio in
presepio mendicū et supra astra preclarū subue

hiat nobis fides q̄ rō deficit nature Dequitur
Et aptis thesauris Obi notandū. q̄ aurū s̄igt ce
lestē sapientiā Tre. iij. Filij syon incliti amittit
auro p̄mo. Glo. ornatī celesti sapia Quo Glo.
q̄ miscibilis muta reputati sūt in vasa testea
rē. Glo. relcīs celestib⁹ t̄rē curātes Ber. Inuenis
ti plane sapiām si prioris vite pccā defl eas si h⁹
selī desiderabilia pūpēdas si eternā b̄titudinem
toto desiderio cōcupicas Inuenisti sapientiā h̄ ē
hoz singula sapiunt p̄ut sūt. et hec quādē ama
ra et fugienda oīo. ista quoq; velut cauduca et trā
sitoria cōtēpnēdo. illa vero vt pscā bō totis deside
rijs appetēda int̄imi quodā sapore animi dīudi
ces et discernas Per thus s̄igtē deuota cōficio Un
in p̄'s Diriga² oratio mea hiat in celū in cōspec
tu tuo Glo. Igne caritatis succensa Ber. Oratio
q̄pto efficacior est tanto callidius ab aduersario
impediti solet Periculū est si fuerit timida tepi
da vel temeraria. Timida siq̄bē oratio celū nō pe
netrat. q̄ re strigit aīz fīoz inordīnat⁹ vel immo
berat⁹ ut nec p̄cedere q̄at Tepida vero in ascen
su lāguescit eo q̄ non habeat vigorē. Temerari
a non ascēdit si reflit reflistī enim ei. nec tantuz
non obtinet grām si mereat offendam Que vero
fidelis et humiliis et fernens fuerit oratio celuz
sine dubio penetrabit. Unde certū ē q̄ redire va
tua non possit Per mīrā s̄igtur carnis castiga
tio. Lant. iij. Mā? mee distillauerūt mīrcam. et

igitū mei plēi mīra pbatissiā. Gre. Per mā o
patōres virtuose. p digitos discretio sīḡtūr Ma
nī igitur distillant mīram. quando caro virtuo
sis opib⁹ castiga⁹. sed digitī dicuntur esse plēi
mīra pbatissiā. q̄ illa castigatio bñ approba
ta est q̄ sit cū discretione. De hijs trib⁹ dicit Gre
Nato regi aurū offerim⁹. si in cōspā illi⁹ clari
tate diuine sapie resplendim⁹. Thus offerim⁹ si cō
gitationes carnis p scā orōnū studia in atra corā
incendim⁹ ut suave aliq̄ deo redoleamus p celest
te desideriū. Mīra offerim⁹. si carnis vicia p ab
stinentiā mortificam⁹. Per mīrā nā agi⁹ ne ca
ro mortua putrefiat. Dcōm Glo. Auz ad tribu
tū. Thus ad sacrificiū. Mīra ad sepulturā pertī
net mortuorum. Per hec tria intīma ē in xp̄o re
gia pīas. diuina maiestas. hūana mortalitas.

De xp̄i oblatione in templo

Exto videam⁹ de xp̄i oblatione in templo.
de qua dicitur Lucej⁹ Postq̄ impletī sunt
dies purgationis marie q̄c. Ad cui⁹ euidentiam
Sciendum q̄ xp̄s sub lege voluit fieri vt eos qui
sub lege erāt redimeret Gal. iij⁹. De p̄le nata dū
plex preceptum in lege traditur. Unū quidez ge
nerale q̄tum ad omnes vt s. cōpletis diebus pu
tificationis mīris offerre⁹ sacrificium p filio sine
p filia vt habe⁹ Ierūc. xij⁹. Et hoc q̄dē sacrificiū
erat ad expiacionē pccātū quo ples erat cōcepta
nata. Et etiā ad cōsecratiōem q̄dā ipī⁹ q̄ tūc pīta

batut i seulo Et iō offerebatur aliq̄ in holocaustū et aliq̄ p peccato. Aliud aut̄ erat pceptu spāle in lege de primogenitū tā in hominibus q̄ in iumentis Hibi enim deputauerat dominus om̄ne primogenitū in isrl p eo q̄ ad liberationē p̄lī isrl p̄cillerat omnia p̄mogenita egypti ab homine usq; ad peuis p̄mogenitis isrl reseruatis. Et hoc mādatū ponitur Exo. xxij. Quia ḡ xps ex muliere natus erat p̄mogenitus & voluit fieri sub lege. hec euangeliū Luce circa eū obseruata fuisse ostendit Primo qd illud qd p̄tinet ad p̄mogenitos cū dicit Tulerūt illum in hierusalem ut histerent eū dñō zc. Secdo id qd p̄tinet cōiter ad om̄s. cū dicit Ut datēt hostiā secundū q̄ dcm est in lege dñi Per turtrū. Notandum vero q̄ vt dicit Athanasij. Hic xps in grā sui hō fās est et circūcis in carne vt nos p̄ grā faceret dōs et vt spūaliter circūcidam². Dic apter nos hīstī deo. vt discamus nos metipos p̄ntare Ad huc q̄ tuor sūt necessaria q̄ circa oblatōem xpi mīstice designāt. Vide licet mentē puritas. cordis humilitas. ai tranquillitas. bonoz opm fecunditas. Prīmū designatur p̄ tps oblatōis. qd fuit cōpletū dīebus purgacōis Per qd mīstice innuēt. q̄ do offerri nō possum⁹ nisi purgati p̄us ab om̄i īmūdīcia mētis et corpīs Eccī xxij. Oculi domini multo plus lucz sup solem et ad īmātātē respicere n̄ p̄nt Mat. xvij. Nisi cōuersi fueritis et efficiamini

cc. Ub̄ dicit Beda Nisi talem innocentia et ani
 mi puritate habueritis sicut pauli non intrare reg
 celorum Apoc. xxi Non intrabit in eam aliquis corruptus
 tuus Duo autem in nobis sunt purganda ut dicitur
 intellectus ut nouerit affectus ut volvit Sed in delig
 nac p hoc q̄ h̄ legez volunt offerri qui huic legi
 subiectus non erat q̄ non ex virili semine h̄ misti
 co spiramine verbum dei secundum est caro Unus in signum
 humilitatis volunt sic offerri ut doceret p humilitate
 meritum nos dignos fieri diuino conspectui Job
 xxvii Omne preciosum vidit oculi eius Glo. i. anim
 de se abiecta sapientia et glorie illustracione vespere
 rit Quia quanto quisque est anno oculos suos despicer
 tanto est ante oculos dei preciosior Unus dominus ad san
 lem primo he. xv Non enim cum paulus es es cc. Tertium
 nota p hoc q̄ in ihesu oblatus fuit quod interpretatur
 pacifica vel visione pacis Heb. xiij. Pacem sequimur
 cum omnibus et fratrum Glo. si qua nemo deum vide
 bit Aug. Est autem pax serenitas mentis (De pa
 triaq; illitas a. simplicitas cordis. viciolum a.) (ce.)
 vis. consorciu caritatis Nec poterit ad hereditati
 tem domini puenire qui testimonium pacis noluerit ob
 servare. nec poterit concordiam habere cum christo qui dis
 corus esse voluerit cum christiano Vlray. ultimo Erit
 sabbatum ex sabbato. Glo. Quia ille quiescit in
 futuro qui hic quiescit a malo ope Quartum de
 signum p hoc q̄ oblatus fuit cum muneribus Exo.
 xxij Non apparebis in conspectu meo vacuus Glo

bonis opibus. Gregorius Non erit manus vacua a
munere si archa cordis repleta fuerit bona volu-
tate. Notandum vero quod preceptum fuit filiis israel tri-
bus vicibus per singulos annos festa celebrare. scilicet
pascha. pentecosten. et scenophegiam et ter in
anno coram domino apparet quod misterio non vacat. Unde
dicit Gloria. Tribus vicibus per singulos annos hoc
est omni tibi preciis vite insancte trinitatis confessio-
nione per fidem spem et caritatem omnium bonorum opem ob-
sequia deo creatori nostro exhibebitis Pascha enim
celebramus cum per sanguinem agni imaculati ab e-
grediencia servitute liberati per spirituales aquas de
veteri homine in nouum transiimus. Non in vetusta
te Iesu Christi in nouitate spiritus quo in terra permissionis
per gloriam Christi puenimus. Solemnitate vero mensis
primi uox celebrazimus. cum opem nostro voluntate et
sermoni primicias dominum consecramus Solemnitate
quoque in exitu animi quoniam congregatis fratribus. id est
tutum fratribus ad finem vite et introitum regni celestis
puerice contendimus. In tabernaculis viij diebus con-
morate. quod per omne tempus vite preciis peregrinos
nos esse agnoscimus. nec requiebit Christus in futuro requi-
rit sedulo curates ne in conspectu domini vacui appareamus.

De baptismo domini

Septimo videndum est de Christi baptismatione.
De qua dicitur Mattheus. iii. Venit Iesus a Galilea
ad Iordanem ad Iohannem. ut baptizare ab eo. Ubi
tria per ordinem describuntur. videlicet persone loca-

et offi^m Unde remigii? p^sone ponun^t cū d^r venit
 ihesu ad iohānem*i.* de^r ad hominē domīn^r ad
 seruū rex ad militēm lux ad lucernā Loca desig-
 nantur cū dicēt a galilea in iordanē Galilea enī
 interpretatur transmigratio Quicq^z ergo vult
 baptisari debet transmigrare de vicijs ad virtu-
 tes adueniēdo ad baptismū se hūiliet Iordanis
 enī interpretatur descensus Aug^r Multa mira-
 bilia in hoc flumine facta scriptura cōmemorat
 Inter cetera dicens Iordanis cōuersus ē retrorū
 sū Ante quidē aque cōuerse retroresū fuerant mō
 peccā retroresū cōuersa sūt Dicit etiā helyas in
 iordanē diuisionem fecit aquarū ita p^rp^s in eodez
 iordanē separationē opat^r ē pccōz Remigii Of-
 ficiū designatur cū sequitur Ut baptizare ab eo
 fuit at cōueniēs xp̄m baptizari Prio ut dicit
 criso? nō vt ip̄e remissionē acciperet p^r baptismū
 sū ut sanctificatur^r aq^s reliquer^r postmodū bap-
 tizandis Hedo ut idē dicit nā q̄uis ip̄e pccōr nō
 erat naturā tamen suscepit pccātrice Proptere
 a ethi p^r se baptismate non egebat tamē in alijs
 carnalis natura op^r hēba Tertio ut dicit Aug^r
 q^r voluit facere qd fuit faciendū omnibus ip̄abat
 vt bonus magister doctrinā suā nō tam verbis
 insinuat^r q^r actibus exercebat Et hoc est q^r ip̄e
 dicit Mat^r tertio Dic enim decet nos impleta
 omnem iustitiam Hec est iustitia ut quod alte-
 rū facere iubes p^r ip̄e incipias et tuo alios hoc

teris ex. Hūt aut̄ tria cōsidētāda circa xp̄i bap-
tismū diūnit̄ ostensa. s. celoz aptio. sc̄i sp̄it̄
apparit̄o et paterne w̄cis insinuat̄o / Primum
ibi Ecce apti sūt celi Jeronim⁹ Nec in resācē
elemētorū h̄ sp̄ualib⁹ ocul⁹ h̄aut et ezechiel in p̄n
cipio sui w̄luminis aptos celos esse cōmemorat
Et hoc p̄bat Criso⁹ sup Mat. dices. q̄ si ipa cre-
atio. s. celoz rupta fuisset. nō dixisset Apti sunt
celi ei. quia qd corporalē ap̄i² + vbiq; vel omnib⁹
apti ē / Secundū ibi Et v̄dit sp̄m dei Vbi dicit Au-
g⁹. Dicit non oportebat vt homines falleret fili⁹
us dei sic non oportebat vt eciam falleret sp̄it̄
sc̄us / Tertius om̄ipotēti deo q̄ vniuersā creaturā ex-
richilo fabricauit nō erat difficile verū corp⁹ co-
lubē fñ aliarū colubarū misterio figurare. Dicit
non fuit ei difficile verū corp⁹ in utero marie si
ne virili semine fabricare. Ex hijs p; hāc colum
bā verū animal fuisse. que tñ nō in vnitate plo-
ne sp̄us sc̄i assūpta fuit & que postmodū eē desijt
h̄aut s̄lāma que apparuit in tubo vt dicit Aug⁹.
Ideo aut̄ sp̄us sc̄us sp̄m colubē accepit. vt dicit
Criso⁹. qm̄ pre omnib⁹ aſalib⁹ hec cultrix ē cari-
tar⁹ / Om̄s aut̄ sp̄es iusticie quas h̄nt serui dei. in
veritate p̄nt habere serui dyaboli in similitudine.
solam aut̄ caritatē sp̄us sc̄i non potest īmūd⁹ sp̄i-
ric⁹ innitari. Ideo hanc p̄iuata sp̄m colubē sibi
seruauit sp̄us sc̄us. q̄ p nulli⁹ testimoniū sic cog-
noscitur ybi est sp̄itus sanctus sicut p gratiaz

caritatis Tertium ibi Hic est filius meus dilectus? Au-
 g? Non autem ut antea per mysenum a prophetas, nec per
 typos aut figuram venturum in carne pater filium
 docuit, sed palam venisse monstrauit dices Hic est
 filius meus dilectus? Notandum vero quod patet non de
 monstrauit in verbo, nam sicut auctor vocis vel logos
 per verbum Et quod patri proximum est producere verbum quod
 est dicere vel loqui. ita concientissime per ipsum per verbum
 manifestat est que habet prophetarum Unde et ipsa vox a
 patre emissam filiaconem verbi protestata. Et sicut
 spiritus voluble in qua dominus demonstrat est spiritus sanctus non
 est natura spiritus sancti, nec spiritus bonus in qua demonis
 tratus est filius est nam dei Ita etiam propter verbum non pertinet
 ad naturam verbi vel patris logitatis. Unde Iohannes
 dominus dicit. Neque verbum ei? neque audistis neque
 spem ei? vidistis Mistice vero per hec tria designa-
 tur. quod omnibus per baptismum renatis celum aperte
 gratia spiritus sancti insidiatur et in filios dei adoptantur De
 primo dicit remigius Ideo dominus per apostolos sunt ei celi quod
 omnibus renatis apostoli ianua celestis. Notandum
 quod per passionem Christi aperitur celum sicut per causam
 coem apostolis celorum. Optet tamen hanc causam fin-
 gulam applicari ad hoc ut celum introeantur quod quod
 fit per baptismum Et ita potius fit metus de apostolis
 celorum in baptismo quam in passione. De igitur dicit re-
 migius. Dicit omnibus per baptismum renatis ianua celestis regni apostoli Ita omnis donum spiritus ac-
 cipiunt De Tertio dicit Hylas. Ex his que consu-
 muntur

habantur in p̄po cognoscimus p̄ aque lanaeū
de celestibus portis sp̄m sanctum i nos auolare
et celestis nos gl̄e vntione p̄fudi et paternae
w̄as adoptione dei filios fieri.

De ieūniū xp̄pi

Octauo videamus de xp̄pi ieūniū De quo d^a
Mat. iiiij^o. Et cū ieūnasset xl diebus et xl
noctibus postea esuriret Notandum vero q̄ xp̄pi ie
ūniū fuit salutare et exemplare Salutare qui
dē q̄z p̄ nob̄a ieūnauit ut nos eternis epulis sa
ciare nur. Vnde nota dū q̄ ieūniū p̄rin) (De ie
cipaliē assuīt ad tria Primo quo ad) (ieūniū)
wäpias carnis cōp̄ nendas Vñ Iero Hinc tec
re et bacho. vñ frigescit i. p̄ abstinentia; cibi et
pot̄ cepeſcit luxuria. Sedo ut mēs hois eleue
ad supna Vñ d² dñi. iiiij^o. Q̄ p̄ ieūniū trium
ebdomadarū reuelatōem accepit a deo Tertio
ad satissaciendū de peccatis Vñ Johel. iiij^o. Converti
mini ad me in toto corde vro rē. Ser. Bonū q̄ sa
lutare ē ieūniū quo redimitur eterna supplicia
dimittuntur peccata Non solū aut̄ obāinet veniam
h̄ et meretur grātia non solum delet peccātū p̄terita
q̄ comisim^o. h̄ et repellit futura que committere po
terim^o Cr̄stus vero p̄mo modo nō ieūnauit q̄
contradictiones in semetipso i tolābat. vt di gre
go nec etiā ij^o mō. q̄z nō idiguit p̄ ieūniū eleua
ri q̄ fuit ver^o cōprehensor h̄ tertio mō ieūnauit
vt p̄ pccātū satissaceret. nō quidē suo. q̄z pccātū noy

fecit ut d^r pma petri non. Vn et esuries p^r ieū
 mū hīc nrē salutē desideriū vt dicit glo. sup mat
 fuit aut̄ etiā ieūmū xp̄i exēp'are vt dicit Crisō
 Ut aut̄ discas q̄ magnū boñū ē ieūmū & qua
 liter statutū est aduersus dyabolū & qm̄ p^r bap
 tismū nō lasciuie v̄l ieūmū delet vel oportet ipse
 ieū: aut̄ nō eo q̄ indigens h̄ nos instruēs Ber
 Demiq̄ tāto deuotij̄ imitādum nobis ē xp̄i ieū
 nātis ex" q̄to certius ē ipsū ppter nos ieūnās
 se nō ppter seipz Debem̄ aut̄ hoc ex" imitari iux
 ta possibilatatem nrām Vn Gre. Quadragesima dī
 eb^r xp̄s ieūnauit nichil manducans. ecat enim
 de? nos aut̄ ieūmū possibilatati pportiona?. No
 tandū vero est q̄ sic p ieūmū vicia carnis sūt te
 scenanda q̄ tamen nature uccitas nō tetrahatur
 Ad cui? euideā sciedū. q̄ necessariū in cibis ac
 tipi^r dupl^r Primo q̄ ad cōseruacōem vite et tale
 necessariū p ieūmū subtrahere non licet sicut n^c
 interime seipz h̄ hoc necessariū est valde modi
 cū q̄ modico natura cōtēta est. Alio modo necel
 lacū est ad valitudinē corporis cōseruādā Que
 quidē accipi^r in duplī statu Primo h sufficien
 tiā habito respū ad ea q̄ inābūt ex officio vel
 societate eorum ad quos cōueniunt necessariū a
 genda Et tale etiam necessariū subtrahi non d^r.
 hoc enī eēt de rapiā hostiā offerre. si h̄as spēdīre
 ppter ieūmū ab alijs opib^r ad q̄ obliga^r Vn Je
 romim^r dicit q̄ de rapiā holocaustum offert qui

vel ciboz nimia egestate vel māducādi vel sompni penuria in moderate corp? affligit. Si etiam sit tanta abstinentia q̄ hō impeditur ab opibus vtiliorib? q̄uis ad ea ex necessitate non teatue si non sit illictū indiscretū est ieunium. Vñ Iero? Rōnalis hominis dignitatē amittit q̄ ieunium caritati vel vigilias sensus integratā prefert. Secūdo accī? valitudo corporis h̄ optimaz corporis dispositōem. Et qz caro in suo roboze cohēstes difficult? spūi subdi?. ideo necessariū ad valitudi nem sic acceptū et h̄ licite accipi possit tamē laudabilē subtracti p̄t. Et talis subtractio n̄ multum mortē accelerat. cū corpus hūanum inuenia? frē q̄ptius ex suplūitate q̄ ex defici mortales egredūtes incurere. Unde Galien? dicit. q̄ summa medicina ē abstinentia. Nota sup illū Mat. iij^o. Nō pñt filii sponsi qđiu cū eis sponsus est ieunare. q̄ duplex ē ieunium vt dicit Aug? s. luctus et exultationis. Et d^o ieunium luctus qd cū amaritudine pccoz vel pñtis miserie gerī. Jeuniuz vero exultacōis est cū ex spūali iocunditate a carnalib? se abstractit. q̄ gustato spū dehīpit omnis caro. Justis ergo sp̄ habitu pñs est sponsus h̄ nō semp actu ymo qñq̄ eis ē presens vt iudez cum sua pccā recogitant vel que fecerint. vel in que cedere pñt nisi carnem cohibrant. et tūc cōpetit eis ieunium memoris. Aliquando autem eis est presens actu vt sponsus qñ ei? dulcedime p̄fundua

tur: et hinc coepit eis ieiunium exultacōis nō me
roris.

De p̄pi temptatione

Dono videamus de p̄pi temptatione De q̄ dici
tur Mat. iiiij⁹ Ductus est ihesus i⁹ deserto
vt temptare a dyabolo erit. Ubi dicit Grego: q̄ tem-
tatio trib⁹ modis agi⁹. s. suggestiōe delectacōe
cōsensu Et nos cū temptamur plerūq; in delectati-
onem aut etiā in cōsensu labim⁹. quia de carnis
pecō propagati in nobis metipis gecimus vnde cer-
tamina toleramus. Deus vero quā in utero vir-
ginis venit incarnatus in hunc mundū sine pecō
nichil contradictionis in semetipso tolegabat.
Temptari ergo p̄ suggestionem potuit. h̄ eius
mentem pccā delectatio non monēdit. atq; iō
omnis illa diabolica temptatione foris nō intus fuit
Notandū q̄ p̄ps temptari voluit. Primo quidem
vt nobis contra temptationē auxiliū ferret Und
Grego. Non est indignū redēptori q̄ temptari vo-
luit q̄ venerat occidi vt temptationes nostas suis
temptationibus vinceret. sc̄it mortē nostram sua
morte venerat supare. Omnia enim que christ⁹
misterio assumpte humilitatis vel fecit vel sus-
tinuit nobis salutaria fuerūt. Unde p̄ ei⁹ tempta-
tōm et p̄ alia q̄ sustinuit roboram⁹. Unde Heb.
xij Recogitate enim eum q̄ tales sustinuit a pec-
catorib⁹ aduersus semetipm contradictionē. vt
non fatigemini aīs vestris deficientes. Maxim⁹
Si nolunus a dyabolo supari inhereamus ei q̄

dyabolam triumphauit Magna ergo cōsolatio
meinbris ex capite Her. In creatione in redemp-
tōe ceteris q̄ cōibus benefitijs ē d̄s oīm h̄ in tēp-
ta cōibus suis t̄q; p̄pum eū h̄nt singli elcōz Sic
enim parat? ē et cadētē suscipere et eicipere fugi-
entē vt videri possit relictis om̄ibus ei soli opam
dare p̄ptere a expedit om̄i anime sp̄ deum inten-
dere t̄q; p̄pum nō mō adiutorēm h̄ inspectorem.
Unde leḡē de b̄to antonio q̄ semel cū demoniib̄
in varijs formis mutatis laceratus fuit. subito q̄
dā rati? lucis de mones fugauit statiq; sanatus
et p̄ntem xpm̄ intelligens dixit. Vbi eras bone
ihesu vbi eras Et w̄x ad eum Ant m̄ h̄ erā h̄ ex-
pc̄abā certamen tñi. **H**ecdo tēptari voluit p̄p̄t-
ntām cautelam. vt null? p̄tūcūq; scūs a dyaboli
tēptatione securus sit Unde Joā. xij. Nō est ser-
uus maior domino suo Leo papa Nemo de cordi
sui p̄uritate confidat cūpugil iste hostis acrioci
bus pulset inhijs. quo maxime viderit abstine-
re pcc̄is A quo enim dolos suos cōtineat. q̄ ip̄m
do? maiestatis ausus est tēptare Unde post bap-
tismū xpm̄ tēptauit Quia vt dicit hylari? super
Mat. iij. In sanctificatis maxime tēptānta cras
sanct dyaboli q̄ victoria magna est ei exoptan-
da de sanctis Unde d² eccl. ii. Fili accep̄t̄ ad ser-
uitutē dei sta in iusticia et timore q̄ p̄para animā
tuam ad temptationem. Tertio p̄pter exemplū
Unde Aug? dicit q̄ xps se tēptandū dyabolo sol.

ut vt supradicte temptaciones ei⁹ mediator⁹ esset nō
 solum p adiutoriū rruetia p exemplū Dedit ac
 nobis exempli nō solū pugnē h̄ etiā corone. Vn
 sup illō Mat. iij⁹ Et ecce angeli accesserunt et
 ministabant ei dicit glo. **D**icit in hoc agone
 milicia nostra pmonstra⁹ ita in obsequio āgeloꝝ
 glōsa remunerati⁹ edocere Vnde etiā Ber. Dns
 hora² nos vt pugnemus adiuuat vt vincat⁹ cer
 tantes spectat. deficientes subleuat. vnicentes
 coronat **H**e⁹ de modo ⁊ ordine temptandi Et acce
 des temptatoꝝ dixit **H**i filius dei es dic vt lapides
 isti panes siant Vbi dicit Ḡe. Qd antiqu⁹ hos
 tis p mū hominē temptauit de gula cū lig⁹ reticium
 ostendit atq; ad comedēdū suaht De vana glori
 a cū diceret Ecclis sicut dīj de auaricia scientes
 bonum ⁊ malum Auaricia enim non solū peccātie
 est h̄ etiā altitudinis. cū sup modū sublimitas a
 bi⁹ Eisdē modis scdm hominem temptauit Primo
 p galam Vnde dixit **H**i fili⁹ dei es qđ. Vnde hy
 lat⁹ Ea cōdicōem in temptando apposuit p quam
 in deo ex mutatione lapidum in panes virtutēz
 pītatis agnoscet et in hominē oblāmento cibi
 paciam̄ esurientis illudat huic autem temptaci
 oni dominus sic resistit dicens Scriptū est Non
 in solo pane qđ. Glo. Inferior p̄s hominis pane
 sustentat⁹ alia a verbo domini reficitur. qđ vero a
 gis de inferiori p; qđ temptator his **H**ecdo temptauit
 eū p vanā glaz Vnde se⁹ Mat. iij⁹ Tūc assūpt

eam dyabol? Et se? Si fili? dei es mitte te a? Hec temptatio fuit vane gl? glo. Cui sic resulit Non temptabis dominu? deu? tuu? Ubi dicit glo? Nemo debet temptare deu? qu? habet ex h?ana r?e q? faciat Postq? vero deficit h?ana r?e c?mend; se h? deo n? temptando h? deuote c?fid?do. Nota q? dicit hic glo. omnia hec corporeis sensib? esse co? pleta Quia enim verba ad inuicem c?feruntur in sp? hominis dyabolu? apparuisse virile? e? Tercio temptauit eum de auaritia Vn? se? Iteru? assumptu? in m?te excelsu? et ostendit omnia regna m?di. Glo. i. omnia c?cupiscibilia in mundo in quib? homines regnant. Vel simili? totus mund? illo suggestente ab eo visus est. Et dixit Hec omnia tibi dabo si p?cedes adoraueris me Congruue aut? dicit si cades adoraueris me q? auaritia e? ydoloz seruit? Eph. v? Huic aut? temptaci? sic resulit Va de sathan? a? Indignat a?ut sic respondit Quia dicit Criso? q? in ap?is iniuei? s? esse q?pi? patien? te laudabile est. dei aut? iniicias dissil?are nimis impiu? est. Notandum est aut? q? mistice significat xpi temptationes Unde criso? sic dicit Jeiumu? est abstinentia rei male. esu?es est dehiderium ei? ysus eius est panis Qui ergo peccatum sibi conuertit ad usum. lapidem conuertit in paciem. Respondeat ergo dyabolo persuadenti. Quia non in solo pane. i. illi? rei usu vivit homo h? in obsequantia mandatoru? dei. Quid ergo q?s in

Stat? fuerit quasi scūs duct? est quah̄ sup̄ tēplū
 Et qn̄ etiāuerit se consistere in testimonij sumi-
 tate posit? ē sup̄ pīnā tēpli Et hec tēpta° se? pīnā
 Quoniam victoria tēptationis glāconē opac. et
 fit cā iactantie Sed vīd q̄ r̄ps ieiuniū vltro sul-
 cepit Sup̄ tēplū aut̄ eū dyabol? duxit. vt tu ad
 abstinentiā landabilem pcedas spōte. extolli-
 at ad fastigiu scūtatis nō acquiescas fuge exal-
 tacōem cordis et non patieris ruinā Ascensio at
 mōtis est pcessio ad altitudinē diutiarū et ḡle
 hui? mundi q̄ de supbia cordis descendit. Cū er-
 go volueris diues fieri quod ē ascendere in mon-
 te incipis cogitare de diuicijs et honoreib? acq̄re-
 dis. et tūc princeps mūdi glāam regni sui ostēdit
 Tertio pūdet tibi curas vt si volueris illa cōseq̄
 seruias ei. ne negligas iusticiaz dei Glo. sup̄ ps
 xxv dicit. q̄ tēptat de?. tēptat homo. tēptat dyab-
 ol?. s̄ aliter de?. aliter homo. aliter dyabol?. Tēp-
 tat deus vt erudiat. hō vt discat qd̄ nescit. dyab-
 olus vt seducat De tēptatiōe dei d? in p̄s Pro-
 ba me de? et tēpta me Glo. Indica me pbatū. n̄
 tibi qz omnia p̄ basti s̄ michi et hominib? ne q̄
 delicti maneat Tēptatio ergo dei pbatio ē Dic
 tēptauit abrahā Gen xxiij. Quod aut̄ d? Mat. vi
 Ne nos inducas in tēptatiōe intelligendū est.
 Non pmittat nos vinci tēptatiōe Glo. In tēp-
 tationem ducitur qui tēptatiōe frangitur. Nō
 ergo deprecamur vt non temptemur. qz tēptatiō

necessaria est ad coronā. t̄q̄ si q̄piam necesse est
igne exalari. Non precatur ut non cōtingat h̄
ut non eratur ut dicit Aug. De tēptatione ho-
minis est sciēdū q̄ tēptare est experimentū sume-
re de eo qui tēpta ē. Sicut sampson p̄posuit phi-
listis probleuma ad tēptandū eos. Iudicū iiii.
Sicut autē altri⁹ hois explorat voluntatē pru-
dentia seu p̄tātē. et hoc vel verbis vel factis. sic a-
tiā voluntatē dei sciām seu p̄tātē. et hoc ē tēp-
tare deum. qđ p̄hibitū est Dcūt. vi. Non tēptab-
dominum deum tuum. Vbi dicit Glo. Deū tēptat
q̄ habet q̄ faciat et s̄n ratione cōmittit se pīculo
expiri volens h̄ libertati possit a deo Quādō vero
pter necessitatē seu vtilitatem cōmittit se aliq̄s
diuino auxilio in suis petitionib⁹ vel factis h̄ nō
est tēptare deū. Dicitur enim iij⁹ gal. Cū ignorā
q̄ agere debeat. hoc soluz habem⁹ rehidū ut
oculos nostros dirigamus ad te domine. Ad e-
vidētiām at illi⁹ qđ d⁹ in p⁹'s Gustate et vidi te
qm̄ suavis est domin⁹. Et illi⁹ qđ d⁹ Ro. xiiij. vt p-
betis que sit voluntas domini dei bō beneplacens
et pfecta sciēdū q̄ duplex est cognitio diuine
bonitatis seu voluntatis Una quidē speculatiua.
Et q̄tū ad hanc nō licet dubitare nec probare v-
trū dei voluntas sit bona vel vtrū de⁹ sit suavis
Alia autem est cognitio diuine bonitatis seu vo-
luntatis affectua seu experimentalis dum quis
expitur in seipso gustum diuine dulcedinis et co-

placentiam diuine voluntatis Hic dicit Dyo? v°
 ca de diuinis nominib? q? didicit diuina ex pas-
 sione ad ipsa Et hoc modo moneatur ut problem?
 dei voluntatem et gasterius eius suavitatem.
 Notandum etiam q? dupliciter petit aliquis sig-
 num a deo Unomo ad explorandum diuinaz
 potestatem aut veritatem dicti eius. et hoc de le-
 ptiz ad dei temptationem Aliomodo ad hoc q? i-
 ltrua? q? circa aliquid factum sit placitum deo
 et hoc nullo modo pertinet ad dei temptationem De
 temptatione aut dyaboli supradictum est. Huius
 aut dyabolice temptationis rationes quare viz de
 us pmitat hominem temptari tangit Criso? d.

Quis quis post bahtisnum maiores sustines
 temptationes non tuleris. etenim propter hoc
 accepisti arma. vt non vacas sed vt prelieris I
 deo aut temptationem a te deus non prohibet.
 Primo quidem vt discas q? multo fuis es fortice.
 Demum vt ex magnitudine don? non extollaris.
 Tertio vt dyabol? cognoscas q? pfecte ab eo ab-
 cessisti Quarto vt per hoc fortior reddaris Qui
 to vt credidi tibi thesauri signum accipias Ne
 q? enim dyabolus supueniret tibi ad temptandu
 m si te in maiori honore effectum videret

Decimo videamus **D**e consacratione Christi
 de Christi cōuersatione De q? d? Baruch iiii p?
 hec in crisi vñ? e? et cu? hoib? cōusat? e?. Nostro i? q?
 Christi consacrat? fuit pfectissimum ex? nre consacris Vam

psona xp̄i d² Iōā. xiiij^o. Ego sū via veritatis et vi-
ta Via de qua d² numeri xxi Via regia ḡdiemur
donec tñleamus terminos tuos Vn̄ dicit quedā
Glo. sup Qui habitat Qz via regia ē via xp̄i re-
gis nū q̄ sic viaz cucurrit ut nec p̄speris allice-
retur nec aduersis frāgeretur quā z nos imita-
ri debemus H̄eda H̄equam² iter hūane cōuersa-
tōis ei? si deitatis glaz wolum? intueri et habita-
re in domo ei? eterna omnibus dieb? vite nre.
Notandū vero q̄ p̄ps b legem cōuersat? ē. Pri-
ma qdē vt legem veterem cōzbaret H̄odo vt eā
obseruando in seipso cōsumaret Tertio vt iudeis
occasione calūpmiādi subtraheret Quarto vt ho-
mīnes a būtute legis liberaret. b illud Gal. iij^o
Misit de? filiū suū fcm̄ ex muliere fcm̄ sub lege
vt eos qui sub lege erāt redimeret vt adoptio-
nē filiorū recipere m̄. A trās gressione autē legis
tripliciter se excusat. Uno quidē mō qz p̄ precep-
tū de sc̄ificatione sabbi nō it eradicatur opus diui-
nū b̄ humanū. q̄uis enim deus die sept̄o cessa-
uerit a nouis creatoris cōdēdis sp̄ tñ opatur in
rerū gubernacōe et cōsernatione Qz autē p̄ps mi-
racula faciebat erat opis diuini Vn̄ ipse dicit Iō-
an. v. Pater me? vslqz mō opatur et ego operor
H̄odo p̄ hoc q̄ illo precepto nō phibentur opera
que sunt de necessitate salutis corporalis Vn̄ ipse
dicit Lu. xij Unusquisq; vrm̄ nō soluit bouē aut
ashnū lab^o a presepio et ducit adaquare Et ioā.

41

xiiij Cuius vestrum vos aut animi in patefi caderet et
non continuo extrahet illum die sabbati Hanc autem
filiam abraham quam alligavit satanas ecce iam decepsit
et octo annis non oportuit soluere a vinculo isto die
sabbati Manifestum est autem quod opera miraculorum quod
christus faciebat ad salutem corporis et anime preme-
bant Tertio quoque illo precepto non prohibetur opera que
pertinent ad dei cultum Unde dicitur Mat. xxiij An
non legislatis in lege quod sabbatis sacerdotes in tempore
sabbati violent et sine crimine sunt Dico autem
vobis quod templo maior est hic Et ioh. viij dicitur Si cir-
cumcisio nesciit accipit homo ut non soluat lex moysi
in indignatione quod totum hominem sanctum feci in sabbato
nolite iudicare nisi faciem nisi iustum iudicium iudicate
quod autem christus paralitico mandauit lemnem suum
sabato tollere ad cultum dei pertinebat in ad laudem vie-
tutis domini Notandum quod christus legi tria habuisset
refugia nauis morte et desertum Ad quos alterum quod
tibiens a turbis componebatur descendebat Quodque
tem legitur fecisse propter tria Quoniam propter corpora
lemonem quod tem Mat. vi dicitur quod dominus dixit discipulis
suis Venite secundum in desertum locum et quiesci-
te pueri Erat enim qui veniebant et redibant
multi et nec spaciū manducandi habebant Quoniam
quod vero causa ordinis Unde dicitur luce vi Factum est
in illis diebus existit in morte orare et erat precor
tas in oratione Vbi dicit Ambrosius quod ad precep-
ta virtutis suo nos informat exemplo Quando

qz vero vt doceat fauorem vitare Unde sup illud
Mat. v Vide: s ihesus turbas ascendit in monte
et dicit Criso? q p hoc q non in ciuitate et foro
h in monte et soli iudie sedet erudituit nos vel ad
ontacionem vel a tumulib? abscedere et marie cu
de necessarijs disputatae opte at

De doctrina xp̄i

Vnde videam? de xp̄i doctrina De qua
d² Mat. xxij. Nege scim? qz verap es et viā
dei in veritate doces Sciendo vero q xp̄s verita
te doctrina sue confirmavit cū vite sc̄itate Quia
cepit ihesus facere et docere vt d² actuū p^o. tū e
tia miraculoz sublimitate Joā. iii^o. Si m nō cro
ditis opibus credit^o Notandum insup q xp̄s ml
ta dicit in parabolis vt d² Mat. xiij. Quod qdē
conveniens fuit tū qz conaturale est hancini ut p
sensibilia deueniat in cognoscēm intelligibiliū vt
dicit Dyo. p^o ca^o ce. iers. Neqz possibile est nobis
aliter lucere diuinū radū misi sacroz vel amū
enigmate circūuelatū si diuersis figuris sacrū
xp̄m re pñtacibus. tū etiā ppter simplicitatē quo
rūdā audientiū. vt qū celestia capere nō poterat
p similitudinē cīrenā audita pcipere possent vt di
cit glo. Mat. iiij^o Et subditur ibidē in glo. Qz pa
rabola grece similitudo latine d. Quādo aut̄ itel
ligi volu? p aliquo s cōparatōes indicam? vt fer
rū ad durū velocem ventis cōpām? et aub? Eſt
enī parabola vt dicit Jero. retū natura discrepā

sū sub aliqua similitudine scā cōpacatio^t tū etiā
 vt indignis diuina mīsteria occultare^r Unde Lu
 ce viij. d² Vobis datū ē nosce mīsteriū regni dei
 Glo. i. secreta scripturarū. ceteris autē in parabo
 lis vt videntes non videant et audientes non in
 telligant Mat viij Nolite sc̄m dare canib^z. neq;
 mittatis m̄garitas ante porcos Glo. Eadē res d²
 scā et m̄garita. i. ev^z a sacramēta ecclīastica. Sc̄m
 qz inuiolabile nec d² aliquo corruipi. Margarita
 qz in abscondito latet. et de figuris quasi de aptis
 cōchis eruitur. Gēma est preciosa q̄ non p̄t corru
 pi Canis vero q̄ oblatrant z qd integrū ē dilate
 rant Porci vero vilipēdunt et cōculcant. Notan
 dū est q̄ sicut docet Dyo ii^o ca. ce. iers. Magis cō
 ueniens est q̄ diuina in scriptur^s tradūtur sub
 methaphoriz ver^r corporaliū viliū qz nobiliū z hoc
 ap̄ter tria. Primo quidem qz p̄t hoc magis liba
 ratur intellectus hūan^r ab errore. Manifestum ei
 est q̄ hec s̄ p̄petatē in nō dicātur d² diuīnis quod
 posset esse dubiū s̄ sub figuris nobiliū corporaliū
 rerū describerentur diuīne maxime apud illos q̄
 nec aliq^r de corporibus nobilibus ex cogitare no
 uerunt. Secundo qz hic modus est cōuenientior
 cognitioni quam de deo habem^r in hac vita Ma
 gis enim manifestatur nobis de ipso q̄ non est
 q̄ q̄ est Et iō similitudines illorū que magis elo
 gan^r a deo veriorem nobis estiātionem de deo
 quod sup̄ id est quod de eo dicimus w̄l cogita^r.

Tertio q̄ p̄ huiusmōi diuinā magis occultanē
indigmis Q De miraculis xp̄i

De decimo videam⁹ de xp̄i miraculis. De q̄
bus d̄ Joā. iij. Hic hō signa multa facit si
dimitimus eū sic oēs credet in eū // Vnde nota
dū q̄ nomen miraculi ab admiratione nomē ac
cepit Admiratio at̄ cōsurgit cū effūs sūt mām
festi cā occulta. Dicit aliq̄s miraf cū videt eclip
sim solis et ignorat cāz. ut d̄ i p̄ncipio methafaci
ce Potest aut̄ cā alicui⁹ appntis effūs eē alicui
nota q̄ tamē alijs est ignota Vnde aliq̄ est mirū
alicui vñ qđ non est mirū alijs. Dicit eclipshim
solis miratur rusticus nō aut̄ astrolog⁹. Miracu
lum at̄ d̄ q̄si ad miracōne plenū qđ habet simile
et omnibus occulta cām. hec aut̄ ē de? Vnde illa
q̄ a do fūt p̄ter causas nobis notas miracula vo
tatur Describitur aut̄ miraculū sic Miraculū est
arduū et in solitu sup̄ facultatē et spem admiran
tis pueniens Ad cui⁹ euidentiam sciendū q̄ ar
duum d̄ miraculum nō p̄ter dignitatem rei in
qua sit. h̄ qđ excedit facultatē nature Similiter
insolitū d̄. nō qđ fūt p̄ter non euemiat. h̄ qđ est p̄
ter naturalem cōsuetudinē Sup̄a facultatē na
ture est aliq̄ triplē Unomō q̄nū ad substatiā fac
ti hīc d̄ duo corp̄a sint hīc. w̄l q̄ sol retrocedat
aut̄ q̄ hūanum corp⁹ glorificetur qđ nullomodo
hūana natura facere possit. Et ista tenent sūmū
gdū in miracul⁹ Hec ē aliq̄ sup̄ facultatē natu

re nō q̄tū ad id qđ fit. h̄ q̄tū ad id in quo fit. Si
 cut resuscitatio mortuorū. illuminatio cecorū et si
 milia Potest enim natura causare vitā h̄ non in
 mortuo. et p̄ē prestare visū h̄ non in ceco. Et hec
 tenent scdm locū in miraculis Tertio est aliq̄ su
 p̄ facultatē nature q̄tū ad modū et ordinem faci
 endi. Sicut cū aliq̄ s subito p̄ diuinā virtutē cu
 ra a febre absq; solito et consuetudo cursu natu
 re in talibus. Et cū mare statim cōdela² in pluri
 as virtute diuina absq; naturalibus cauē. Sicut
 scdm fuit ad preces helye et samuelis. Et huius
 modi tñz tertii locū in miraculis. Qdlibet at
 eoz h̄z diuersos ḡdus h̄ q̄ diuerlimode excedunt
 facultatē nature. Dup̄ sp̄ē etiā ne² esse miraculū
 d² nō sup̄ sp̄ē grē q̄ est ex fide Dicuntur aut̄ mira
 cula virtutes in q̄tū excedunt facultatē nature siq̄
 vero in q̄tū manifestat aliq̄ supnaturale Prop
 ter excellētiā aut̄ dicuntur portenta vel pdigia
 quasi pcul aliq̄ ostendentes Attribuitur at̄ mi
 raculorū opatio fidei h̄ illud choyz pñj. Si habue
 ro fidē ita ut montes transferā. Et hoc ppter duo
 Primo qđē ad fidei confirmationem Secundo q̄ pce
 dit ex fidei omnipotētia cui fide innit̄. Et tñ hanc
 ppter grām fidei necessaria est grā h̄monis ad fi
 dei instructionem ita etiā necessaria est ad fidei
 confirmationē miraculorū opatio. Notandum q̄ di
 uinit̄ concedi² h̄oi miracula facere Primo qđē
 et pñcipaliter ad confirmationē wtitatē quā docet

Quia enim ea q̄ sūt fidei humānā rōe excedunt
nō p̄nt p̄ hūanam rōem dōceri. s̄ oportet q̄ p̄le
tur p̄ argumētū virtutē. ¶ Seco ad ostendendū dei
p̄nūmā in hominē p̄ grām sp̄us sc̄i. Gal. iiiij. Qui
tribuit nob̄ sp̄m & opā virtutes in nobis Ut cū
q̄ aut̄ erat circa xp̄m hominib⁹ manifestanduz
s̄. q̄ deus esset in eo p̄ grām non adoptionis sed
vniōnis. et q̄ ei⁹ sup̄naturalis doctrina esset a dō
Et iō cōuenientissim⁹ fuit ut miracula faceret. Vñ
ip̄e dicit Iōā. iij. Si m̄ non vultis credere opib⁹
cōdite Et Iōā. v. Opa q̄ dedit m̄ p̄ ut p̄ficiam
ea ip̄a testimoniū phibent de me Et fecit at p̄p̄
miracula virtute diuina. Vnde ipse dicit Iōā. iij.
Pater in me inanēs ip̄e facit opa. Vnde Leo pa-
pa dicit q̄ in xp̄o sūt due nature. Una earū ē di-
uina qua fulget miracul⁹ altera hūana que succū-
bit m̄iurij⁹. Et tamen una eaz agit cōicātōne al-
terius. iōz̄tū. s. hūana natura est instrumētū diui-
ne actionis et actio hūana virtutē accepit a di-
uina natura Blasphemiam vero iudeoz dicentē
am eum in virtute demonū eicere demonia Luce-
ri. reprobauit Primo p̄ hoc q̄ sathanas contra se
ipsū non diuudi. ¶ Seco ex alioz q̄ demonia eici-
ebant p̄ sp̄m. ¶ Tertio q̄ demonii expellere n̄ pos-
set nisi ip̄m viciss̄ virtute diuina. ¶ Quarto q̄ nul-
la cōuenientia in opibus nec in affū erat hbi et
sathanas cū sathanas disp̄gere cuperet quos ipse
colligebat. Notādū insup̄ q̄ miraculoz q̄dā n̄ sūt

vera s̄ fantastice fca qb̄ ludificat hō vt videa^z a
 liqz qd nō ē Quedā vero sūt vera fca s̄ non vere
 hnt rōem miraculi q̄ sūt virtute aliquā naturaliū
 carū Et hec dū pnt fieri p dōnes Sed vera mi
 racula non possunt fieri nisi virtute diuina Ope
 ratore enim ea dēns ad utilitatem hominū et h̄
 duplē Uno quidē mō ad veritatis p̄dicate confir
 mationē Et s̄ hunc modū pnt etiā miracula ma
 li facere Unde Mat. xij. Nōne i noīe tuo xphāui
 m̄ et in noīe tuo deōnia eieimus et in nomina
 tuo virtutes multas fecimus et tūc confiteor il
 lis q̄a nūqz noui ws Sup quo dicit Jero. Pro
 phetare vel virtutes facere et demonia eicere int̄
 dū nō ē ei⁹ meriti qui opatur s̄ intuotatio noīis
 xpi hoc agit vt homines dēū honorent ad cui⁹
 intuocationem sūt tanta miracula Alio mō addē
 mōstrādū sc̄itatē alic⁹ Et sic sūt miracula a sc̄is
 tm̄ vel in vita eoꝝ vel p̄ mortē sive p̄ eos sive p̄
 alios Ie⁹ em̄ act. xix. q̄ de⁹ fecit virtutes p̄ ma
 n⁹ pauli et etiā desup languentes vel languidos
 deferebantur ei⁹ sudaria et recedebāt ab eis lan
 guores Et sic etiā nichil prohibet p̄ aliquā pccōrē
 miracula fieri p̄ aliquā intuocationē alic⁹ sc̄ q̄ tū
 miracula nō dicuntur illi facere s̄ ille ad cui⁹ sc̄ita
 tē demōstrādā hec fieret **D**e xpi tr̄figurātōe
Octo decimo videramus de christi transfi
 guratione De qua dicitur Mat. xvij Et p̄
 sep̄ dies assūp̄it ih̄s petū iocobum et iohānem

frēm eius et deduxit illos in mōtē excelsū seorsū
et transfiguratus est ante eos Vbi tria p̄ ordīnē
possumus notare videlicet claritatē xpi trāfigu
rati glosam appitioem moyh et helye miraculo
sam delcādēm disciploꝝ gaudiosam Primū ibi
et resplenduit facies eiꝝ sicud sol Vbi dicit Iero.
Quāl futurꝝ tpe iuditij talꝫ apparuit aplis Ad
tꝫ euādētā scīedū q̄ s̄ claritas illa fuit claritas
gle q̄tū ad essentiā n̄ q̄tū ad modū eēndi Clāritas
ei corporis gloſi diriuata ab aie claritate sicud di
cit augꝝ Et hile claritas corporis xpi diriuata est
in trāfiguracōe a diuinitate ipiꝝ vt dām dicit et
a gla aie eiꝝ alie tñ q̄ in corpore glorificato Nā
ad corpus glorificati reducat claritas ab amā
sicut qđā qualitas p̄manēs h̄ ad corpꝫ xpi i tēl
figuratiōne diriuata ē claritas p̄ modū cuiusdā
passionis transeuntis sicut cū aer illuiaꝫ a sole
Et ē hile q̄tū ad aiāz de visione quā habuit pau
lus Unde ille fulgor nūc in corpore xpi appārens
miraculōsus fuit sicut illud q̄ ambulauit super
vndas maris Unde nō ē dicēdum sicut Hugo d
scō victore Dicit q̄ xps assūpht dotes claritatis
in transfiguracōe agilitatis in abulando sup̄ ma
re subtilitatis egrediendo d virginis vtero clau
so q̄ dos noīat qđā qualitatē imantē corpori
glorioso h̄ miraculose hūit ea q̄ ptinēt ad dotes
Sciendū vero q̄ tria describūtur cie ca hāc trans
figurationem scilicet tpis oportunitas discipu

lorū numerositas. et loci cōgruitas. i. qñ. corā q
 bus et ubi sc̄a est. quod a misterio nō vacat Pri
 mū ibi post sex dies Ubi dicit origenes. Misticē
 cū aliq̄s transcederit sex dies. i. om̄s mūdi p̄tes
 sex diebus sc̄as p̄t gl̄am verbi di aspicere et ih̄m
 transfiguratū ante oculos cordis sui videre. Diū
 las enim habet verbū dei formas appārēs vnicū
 qz. s p̄ vidēti expedire cognouerit et nem̄i supra
 id qd caput semetipm ostendit H̄cdm ibi Assūp
 ht petrū et iacobū et ioānē Per qd da intelligi
 vt dicit raban⁹. q̄ qui nunc fidē sc̄e ēmitat̄ incoz
 rupta mente seruant. h̄ic eterna ei⁹ vishone letā
 tur Tertium ibi. Et durit illos in monte excel
 sū seorsū In quo ostendit vt dicit Remigij⁹ q̄ ne
 cessē est omnibus quādū cōtemplari desiderant vt
 nō in infimis voluptatibus iaceant. s̄ amore su
 p̄nor̄ sp ad celestia erigantur Et vt ostēdat dis
 tīpul̄ quati⁹ gl̄am dominice claritatis. nō in hu
 ius sc̄eli p̄fido querāt. s̄ in celestis b̄stūdīs reg
 no Dūcūtur at seorsum q̄ sc̄i virti toto aiō et fidi
 intētione separati sūt a malis fundit⁹ q̄ separa
 bunt in futuro H̄cdm p̄incipale tangit ibi Et
 apparuerūt illis moyses et helyas cū eo loq̄tes
 Vnde Iero. Considerandum est q̄ scribis et pha
 rizeis de celo siḡ petētibus dare nolūt. hic vero
 vt apostolorum augeat fidem dat signū de celo.
 helyas ad mundum descendente quo ascenderat
 et moysē ab inferis resurgent⁹ Quod non est sic

intelligendum q̄ anima moysi corp̄us suū resūp
hit s̄ q̄ anima ei⁹ apparuit p̄ aliqd corp⁹ assūptū
fuit angelī apparent Helyas aut̄ apparuit in p̄
prīo corpore non quidē de celo empirio ablat⁹. s̄
de aliquo eminēti loco in q̄ suāt igneo curru cap
t⁹. **H**unc autē plures v̄os quare moyses & he
lias in mediū adducuntur ut dicit Crisost. Prima
est qz enim turle dicebant ipsū esse helyā vel ie
remiam aut vnum ex xp̄his. capita xp̄hārū secū
ducit ut saltem hic appareat dñi dñs et seruorū.
H̄cda ut ostendat se habere p̄tātē mortis & vite
et esse iudicē viuoz et mortuorum Moysen at̄ iā
mortuū et helyā adhuc viuētem secū ducit. Ter
tia qz moyses legem dedit helyas at̄ p̄ gloria dō
mini emulatoz fuit. Unde p̄ hoc q̄ simul cū xp̄o
apparent. excluditur calumpnia iudeoz accusan
tium xp̄m t̄q̄ transgressorē legis & blasphemū
dei sibi gl̄am v̄surpātem Quarta est qz volebat
q̄ discipuli ei⁹ imitarentur moysi māsuetudinē
et helye zelū. **T**ertium ibi bonū est nos hic esse di
glo. Si petrus videns clarificatam humanitatē
tantum gaudebat vt nūq̄ relit ab ei⁹ visione se
parati. q̄ putandum est de h̄ijs qui diuinitatem
videre meruerunt Dicitur Mat. ix q̄ nō sciebat
q̄ diceret. s. p̄ stupore fragilitatis h̄uane ut dicit
Beda. Sed hoc sciebat q̄ soluz bonum hominis
est intrare in gaudiū domini sui ut dicit Glosa.
Remigij⁹ Petrus qz voluit vt regnum celoz con-

stitueretur quod dominus permisit dare in celis errauit. Etiam quod oblitus est se et lotios suos es se mortales et absque gustu mortis voluit subiere eternam felicitatem. Et in eo quod in celesti conuersatione tabernacula facienda putauit in qua dominus necessaria non erat. Cum scripsit sic. Tempus non vidi in ea.

De cena Christi

Decimarto vidamus de cena Christi et institutione dominici sacramenti corporis et sanguinis. De quibus Mattheus xxvi. Cenantibus illis accipit Ihesus panem. et bene dixit ac fregit. dedit quod discipulis suis. d. Accipite et comedite. hoc est corpus meum. Et accipiens calicem gratias egit. dedit quod discipulis suis dicens. Hic est enim sanguis meus noui testamenti qui pro multis effundetur in remissionem peccatorum. Vbi notandum quod conueniebat hoc sacramentum institutum fuisse in cena Primo quod ratione continentie huius sacrae. Continebat enim ipsum Christus in eucharistia sicut in sacro. Et ideo quoniam Christus in propria specie a discipulis recesserat erat in sacramenta. In specie seipsum eis reliquit. Sicut in absencia regis exhibebat ei veneranda ymaginem. Vnde Eusebius dicit. Quia corpus assumptum ablatur et erat ab oculis et illaturus syderibus necesse erat ut in die cene sancte mensu corporis sui et sanguinis collectaret nobis ut coram iugiter per misterium quod semel offerebatur in precio. Sed quod sine fide passiois non posset esse

salus h̄ illud rō in⁹ | Iustificati ḡtis p̄ ḡtām ip̄h⁹
et p̄ redēptionem que est in xp̄o ihesu q̄ p̄ posuit
deus xp̄iciatorem p̄ fidē in sanguine ip̄h⁹ ad os-
tētionem iusticie sue xp̄ter remissiōne preceden-
tiū delcōz Et iō oportuit omni tpe apud hōines
esse aliquod rēpresentatiūnē passionis dñice cuius
in veteri testamento p̄cipuū ē paschal̄is Vnde &
ap̄l's dicit p̄ma chor⁹ v° Pascha nostrū immola-
tus est xp̄s Successit enim ei in nouo testamen-
to eucharistie sacram̄ qd est rememoratiūnē p̄te-
rice passionis. h̄c et illud fuit future p̄figu-
ratim. Et ideo cōueniēs fuit inminētē passione
celebrato p̄cei sacramēto nouū instituere Tercō
qz ea q̄ vltimo dicūtur ab amicis receđetib⁹ ma-
gis memoriē cōmēdā p̄serti qz tūc magis in flā
matur affās ad amicos Ea vero ad q̄ magis af-
ficim⁹ p̄fūdi⁹ aio ip̄munt Quia ḡ vt btūs alex-
ander papa dicit Nec in sacrificijs p̄t esse mag⁹
q̄ cozp⁹ et sanguis xp̄i · nec vlla oblatio hac po-
tiōz Ideo vt in maiori veneratione habetez dñs
in vltimo recessu a discipulis hoc sacram̄ institu-
it Et hoc ē qd Aug⁹ dicit in li⁹ ad ianuariū Sal-
uator q̄ vehementi⁹ cōmēdaret misterij illi⁹ al-
titudinē vltimū hoc voluit infigere cordib⁹ & mé-
morię discipuloz a quibus per passionē erat dis-
cessurus Notandum q̄ hoc sacramentum ha-
bet triplicem significationem · Unā qdē respū p̄-
terit Inq̄tū s. rememoratiūnē dominice passio-

his q̄ fuit verū sacrificiū Et b̄ hoc v̄cāē saccām
 Aliam aut̄ significationē h̄z resp̄cū rei presentis
 Ecclesiastice vnitatis cui homine p̄ hoc sacram̄ co
 gregant̄ Et b̄ hoc noia² cōio Dicit enī dām iij^o
 li^o q̄ d̄ cōio q̄ cōicam² p̄ ip̄m p̄p̄o et q̄ p̄ticipa²
 ei² sanguinē carnē et diuinitatē et q̄ cōicam² et
 vniuers adiuncte p̄ ip̄m Tertiā h̄z resp̄cū futuri
 Inḡtū. s. est p̄figuratiū fruitionis dei q̄ erit in
 p̄tia Ec b̄ hoc viaticū d̄ q̄ p̄let nobis viam illic
 pueniendi Et b̄ hoc d̄ etiā eucharistia. i. b̄o grā
 q̄ grā dei vita eterna ut d̄ Joā. vi^o Vel q̄ realē
 continet p̄pm qui est plen² grā. D² etiā in greco
 mathaliph. i. assūptio. ut dicit dām. Per hoc ei
 filii diuinitatē assūim² Notandū etiā q̄ ip̄e p̄ps
 in cena sumpt̄ hoc sacram̄ qd̄ alij sumendum
 tradidit Vnde Iero. dicit. et hēetur de cosec² dy. ii.
 Dñs ihesus ipse cōiuua et cōiuuiū ip̄e comedens
 et q̄ comedieb² Vnde sup illud ruth. iij^o Cūq̄ come
 disset et bibisset dicit glo. q̄ p̄ps comedit et bibit
 in cena corporis et sanguinis sui sacram̄ q̄ disci
 pulis tradidit Vnde q̄ ip̄h cōcauerūt corpori car
 ni et sanguini et ip̄e p̄ticipauit eiusdem Vnī quidā
 metrice dixit Rex sedet i cena turba cinct² duo
 dena H̄ tenet in manib² se cibat ille cib² Pos
 sumus aut̄ distinguere triplice xp̄i cenā. videlz
 sacram̄alem sp̄ualem et eternalē De p̄ma dicit²
 Apoca. p̄ix^o Beati q̄ ad cenā nuptiarū agni v̄ti
 sūt Vere beati et in presenti p̄ grām et in futuro

per gloriā Unde sup illud Sap. viij^o Venērūt m̄
omnia bō p̄iter cū illa dicit Glo. Qui p̄pm corū
p̄cipit noticiā omnū p̄iter virtutū habet h̄ et in
futuro vitam eternam Hec est cena m̄ qua p̄ps
lauat p̄des discipulorū suorū i. affūs mentē nre
a pccis venialibus Quia in hoc sacramēto fuit
transformatio hoīs ad p̄pm p̄ amorem Et q̄ fer
uox amoris pccā venialia contrariantur q̄ qdē
feruor in hoc sacramento excitatur Ido ex cose
q̄ tī pccā venialia dimittuntur Unde Ber. In sa
cramento altaris anima celesti dulcedime inebri
af̄ pccm veniale delef̄ hō in grā roboz De ij d^o
apo. iii^o Ego sto ad ostiū et pulso Glo. i. coz clau
sū si quis audierit vocē meam et aperuerit m̄ ia
nuā introibo ad eū et cenabo cū illo Glo. i. fide et
cpe ei^o delectaboz Hec cena misticē designata ē
Ioā. xiiij. vbi d^o q̄ ante sex dies pasche venit ihes
sus in bethaniā fecerint at ei cenā ibi et m̄tha
ministrabat Unde alc. im^o Misticē cena dñica
fides ē eccīa q̄ p̄ dilcoz opa f Martha ministrat
cū fidelis anima opa sue deuocōis domino ip̄edit
Iazarū unus erat ex discūlentibus cū hij qui p̄
pccoz morte resuscitati sūt ad iusticiā una cum
eis q̄ pmā serūt in iustitia de p̄ntia veritatis expl
tāt. et celestis grē muneribus aluntur Et bene i
bethaniā celebzatur Quia bethaniā interpreta
tur dom^o obie naz eccīa est dom^o obie De ij d^o
Luce xiiij Homo quidam fecit cenā magnā Glo

• i. facietate eterne dulcedinis sp̄parauit Hec ē ce
na in qua ioānes et quālibet elcūs in quo est grā
recūbit a strepitu vite pānis Quia ut dicit Ber.
Ibi ē requies a laborib⁹ pax ab hostib⁹ ameni
tas de nouitate securitas de etermitate suavitatis
de dei visione.

De passione xp̄i

Quintodecimo videamus de xp̄i passiōe Pos
su⁹ aut̄ ser notare circa xp̄i passionē. videli
cet xp̄i patientis voluntatem. patien di cōgruita
tem. passionis acerbitatem. igno iohitatem. et utili
tatem. et ultimū pseptū cecitatē et pccū ḡuitatē
De primo di^o Vla. liij. Oblat⁹ est qz ipse voluit
Ad cui⁹ euāctiā sciendū qz moes xp̄i fuit nostre
mortis cōformis. qd ē animā a corpe separari.
Sz qzū ad aliqd moes xp̄i a nra morte differēs
fuit Nos enim morimur qz morti subiecti ex ne
cessitate nature vel alicui⁹ violentie nobis illata
xp̄s aut̄ mortuus ē non ex necessitate nature vel
alicui⁹ violentie s̄ ex ptāte et xp̄a voluntate Vn
ipse dicit Ioā. iij. Habeo ptāte ponendi animaz
meā et iterū sumendi eā Hui⁹ āt differentie rō
est qz naturalia voluntati nre non subiaceant. Cō
iunctio aut̄ anime ad corpus naturalis est vnde
voluntati nostre non subiacet qz anima cō:pori
maneat vmita vel sepetur. qzq̄ āt in xp̄o natura
le erat totū voluntati ei⁹ subiacebat p̄t̄ dimitac
virtutē cui s̄biecta ē tota na^o Erat ḡ i ptāte xp̄i

ut q̄d̄ diu vellet anima ei? vniuersa corpori manaret
et statiz cū vellet separare² ab eo Hui? at diuine
virtutē indicū centurio cruci xp̄i assistens sensit
cū eū vidit clamantē expirare Per qd̄ maxime
ostendeba² q̄ non sicut homines ex defū naturae
mōrieba² Non enim pñt ceteri cū clamore sp̄m
emittere cū in illo mortis articulo vix etiaꝝ pñt
līnguā palpitando mouere Unde q̄ xp̄s claman
do expirauit in eo naturā diuinaz manifestauit
Et ppter hoc dixit ceturio Vere fili? dei erat iste
luce xp̄ij Bern. in monere de passione Vigilate
Quis tam facile quando vult obdormit Magna
qđem insiemitas mōri si plane sit mōri virt? im
mensa Solus p̄tāte habuit animam ponendi q̄
sol? ea p̄tāte libertā habuit resumēdi impū h̄is
vite et mortis Non tamē dicēdū est q̄ iudei non
occiderent xp̄m Ille enim d² aliꝝ occidere q̄ cām
mortis inducit Non enim mōrs sequitur n̄ cā
mortis naturam vincat q̄ vitam conseruat Erat
aut in p̄tāte xp̄i ut natura eidem tunc cederet v̄l
resteret qđtū ipse vellet Ideo ipse xp̄s voluntari
e mortuis fuit et tamen iudei occiderent eum
Notandum vero q̄ voluntas patientis excludit
necessitatem coactionis Quia ut dicit Aug⁹ in
li° de animalibus q̄ voluntas est animi motus
cogete nullo ad aliꝝ nō admittēdum v̄l adipis
cēdū Unde nō fuit necessarium xp̄m pati necessi
tate coactionis Dicitur etiaꝝ aliꝝ necessariū ex

suppone finis q̄ū s̄. finis aut nullo mō aut nō ita
 cōuenienter p̄t esse nisi tali fine p̄supposito Et sic
 necessarium fuit xp̄m pati nc̄itate finis q̄ quidē
 potest triplē intelligi Primo q̄dē ex p̄te ntā q̄ q̄
 dē p̄ ei⁹ passionē liberati sumus b̄ illud rōa. iij
 Optet exaltari filiū hois r̄c. Secdo ex p̄te iphus
 xp̄i qui p̄ hūilitatē passionis meruit gl̄am exalta
 cois Luce vltio. Optuit xp̄m pati et ita intrare
 in gl̄am suā Tertio ex p̄te dei cui⁹ diffinitio est
 circa passionem xp̄i p̄nūtiata in scriptur̄z & presi
 gurata in obseruantia veteris testam̄ti Et hoc ē
 q̄ d̄ Luce xxiij fili⁹ hominis b̄ q̄ diffinitū ē va
 dit Et luce vltio Necessit̄ est impleri omnia que
 scripta sunt i lege mōph et xp̄his et psalmis de
 me Sciendum vero q̄ p̄e d̄ filium tradidisse b̄
 illud rōa. viij Qui xp̄o filio suo nō p̄pcit b̄ p̄ no
 bis omnibus tradidit illū. Ubi duo tāguntur s.
 dei seueritas et bonitas Deueritas quidē q̄ p̄cē
 sine pena dimittere noluit Qd̄ fīgūt apl̄s dīcēs
 Qui xp̄o filio suo nō p̄pcit Bonitas vero in eo
 q̄ cū hō sufficienter satisfacere non poss̄ p̄ aliq̄
 pena q̄ patere satisfactorez filiū dedit ei Quod
 fīgūt apl̄s d̄ Pro nobis omnib⁹ tradidit illum
 Ubi notandū q̄ b̄ tria tradidit & p̄e xp̄m passi
 omi Uno quidē mō b̄ q̄ sua eterna voluntate p̄or
 dīauit xp̄i passionem ad humāni generis libe
 rationem scdm illud Vsa. liij Dominus posuit in
 eo iniquitatē omnium nostrū Secūdo īq̄tum

inspirauit ei voluntate paciendi pro nobis infunde
do ei caritate Unde ibide se Oblatus quod ipse volu
it Tertio non prelegendendo ipsum a passione sed expo
nendo pseoptibus Unus ipse Christus dixit Deus deus meus
ut quod me dereliquisti Deus noster dicitur Unde dicit Ber
Actingit a fine usque ad finem fortiter et cetero Unde dicit Ber
Actingit a fine usque ad finem fortiter et cetero sumo ce
lo usque ad ymum infernum fortiter in inferno spoliando
animas fortiter celo diuiciendo superbum fortiter in
medio et in mundo supando malignum Et ibidem
Dispomit omnia suaviter in celo scos anglos co
fremendo in inferno captiuos a dyabolo liberando
in mundo venibatos sub precio redimento Potest
autem cogruitas satisfaciendi attendi triplice visione ex
tempore et loco et ex genere passionis De tpe dicitur
Iohannes xijij Ante diem festum pasche sciens Ihesus quod
venit hora eius ut transferret ex hoc mundo ad proximum
Unde in libro noui et veteris testamenti dicitur Oia
propositis locis et tribus gessit salvator fuit etiam
conueniens ut Christus in etate iuuenili patet tunc ut
suam dilectionem magis commendaret quod vita sua nobis
redit quoniam erat in perfectissimo statu tunc etiam quod non con
ueniebat ut in eo appareret naturae communio si
cuit nec in mortibus ut supra patuit tunc etiam ut in
iuuenili etate moriens et resurgens futuram re
surgentium in seipso qualitate promonstraret unus
deus ephe xijij Donec occurramus omnis in unitate
fidei et agnitionis filii dei in virum perfectum in

mensura etatis plenitudinis Christi De loco passionis
 dicitur Luce Non capit pharam pice extra iherusalem
 fuit autem conueniens Christum pati in iherusalē. Pri-
 mo quidē q̄ iherusalē erat locus a deo electus ad
 sacrificia offerenda · q̄ quidem figuralia sacrifici
 a figurabant Christi passionem q̄ est verum sacrifici
 um s̄ illud Ephes. Tradidit semetipm hostias
 et oblationē in odorem suavitatis. Unde Beda
 dicit in quadā omelia Q̄ appropinquante ho-
 ra passionis domin⁹ a propinquare voluit loco pas-
 sionis s̄. in iherusalem quo puenit ante quinqz dies
 pasche. i. decima luna s̄ pceptū legis ad locū in
 molacōis duceba. Secundo virtus passionis ei⁹ ad
 totū mundū diffundēda erat. in medio terre habita-
 bilis pati voluit · i. in iherusalem Vñ in p⁹ s⁹ De⁹ aut̄
 rex n̄ ante sc̄la opatus est salutez in medio ter-
 ter. i. in iherusalem que dicitur umbilicus terre Ter-
 tio q̄ hoc maxime conueniebat humiliati⁹ ei⁹. vt si-
 cut tuepissim⁹ gen⁹ mortis elegit. ita etiā ad humili-
 tam eī ptinuit q̄ in loco tam celebri confusio-
 nem pati non recusaret. Unde Leo papa in ser-
 mone quodam ephie dicit. Qui serui formam
 suscepit bethleē nativitati preelegit iherusalem
 passionem Quarto ut ostenderet a principib⁹ popu-
 li exortā esse iniuriam occidentū ipsū i iherusalem
 ubi principes morabant voluit pati Unde dicit
 Ver. Cōuenierunt in ista ciuitate aduersus puerum
 sanctum tuum ihesum quem vnpicti herodes et

pōci? pilat? cū gentib? et p̄p̄lis isel? Notandum
insup q̄ r̄ps pati voluit extra portā ppter tria.
Primo ut veritas r̄nderet figure Vnde d² heb.
xiiij Quoz. n. aialū inferē sanguis p pecō iſcā
p pōtifice hoz corpora cremāt extra castra Propt̄
qd q ihūs vt sanctificar̄z populū p suū sanguinē
extra portā passus ē Secundo ut daret nobis exem
plū exsūdi a mūdana cōuersaciōe. Vn ibidē sub
dit Exam? ergo ad eū extra castra i ppter iū ei?
portates Glo. Examus extra castra i cōuersaci
onez sclariū Vel b Glo. Voluptates corp̄m mor
tificantes mēbra cū vitijz q̄ cōcupicētijz ad eum
imitandū non dico portantes pacienter ut ipse i
averiū ei? i. passionem crucis. q̄ vide² ee i ppe
riū infidelibus. nobis aut sc̄ifica et redēp. Terti
o ut C̄t̄sol. dicit in f̄mone de passiōe domini No
luit dñs pati sub tecto nō i tēplo iudayco ne iu
dei subtraheret sacrificium salutare Nec putare
q̄ illa tm̄ plebe oblatū. Et ideo foras cītatem fo
ris muros vt scias sacrificiū esse cōe qd toti? ter
re est oblatio qd cōis est purifica. De genere pas
sionis d² philipp ij^o Humiliauit semetipm fact?
obediens vscq ad morte; morte aut crucis Sicut
aut cōueniens p̄pm pati hoc gen? mortis P̄cio
quādem q̄ tum ad humilitatis exemplum Vnde
apl̄s notabiliter dicit q̄ humiliauit semetipsum
Ubi dicit Glosa. Quāta humilitas. hūliauit se
christus vscq ad incarnationem. vscq ad mortali

tatis humane participationem. usq; ad dyaboli
 temptationem. usq; ad ppli. ierisonem. usq; ad
 spuma usq; ad vincula. usq; ad alapas et flagel-
 la. usq; ad morte crucis q; ignoiosor e ecce huius
 tatis hem? exemplu supre medicamentu. q; ex-
 go intumescia ho o pellis morticina. q; tenderis
 o sanies fetida q; inflatis. princeps tuus huius
 est tu superbis caput huius est membru superbum.
 Hoc q; ad satisfactionis medicamentu Dicitur
 em Hap. xli. In quo quis peccat p; hoc et torque-
 tur Adā uro i ligno peccauit Gen. n° Unde xps
 ligno crucis se affligi pmisit vt exsolueret q; non
 rapuit Unde Aug. in quodā sermone de passione
 Contēphit adā pceptu accipiens de arbo re sed
 q; q; adā pdidit xps in eruce inuenit. Tertio q; tu
 ad salutis sacram vt ad similitudinem mortis ei⁹
 morerem⁹ vita carnali et q; spūs noster in super-
 na eleuare ē. Unde Joā. xij Ego si exaltar⁹ fuero
 a terra omnia trahā ad meipm Aug⁹ i. spm ami-
 mā et corpus De hoc sacramento crucis d⁹ in glosa
 sup illud eph. n° Ut possitis cōprehendere cū om-
 nibus sanctis q; sit latitudo lōgitudo sublimitas
 et p̄fūditū Non frustra tale genus mortis elegit
 in qua latitudinis longitudinis alitudinis et p̄fū-
 ditatis mḡe existeret Nā latitudo est transuersū
 lignū quod ad bō opa p̄tinet. q; ibi extēduntur
 manus longitudine ab ipso transuerso ad terrā te-
 dit pbi corporis crucifigitur et quodāmodo stat.

et ipsa statio perseueratiam sicut. Altitudo est quod
ab ipso sursum versus caput eminet Per quod significatur
superiorum expectatio Profundum vero est in
illa parte que figura terrena occulta Unde totum illud significatur
profunditate gratiae. quarto quod hoc genus mortis
plurimis figuris ostendit Unde Augustinus in sermone de
passione De diluvio aquarum humanum genus libera-
tavit archa lignea de egypto si populo recesseret
moyses virga mare dividit pharoneum prostrauit et
populum redemit Ideo moyses lignum in aqua misit
et amara aqua in dulcedinem constituit Ex ligno
nevirga de spuiali petra salutaris unda profertur
Et ut amalech vincere cotra virginem moyses ex-
pansi manibus extreditur ut hiis omnibus ad crucis
beneficium quoniam per quosdam gloriosum veniam
De teccio videtur de passionis acerbitate dicitur Tertius i. O vos
omnes qui trahitis per viam attedite et videte si est dolor
hunc dolor meus Notandum vero quod acerbitas
pene vel passionis crebat in christo tumor tristitia
et dolorum De timore dicitur Mattheus xiiij. Lepit Iesus
pauorem et tederem Unde dominus. Oia que a non esse
ad esse deducta sunt a conditore existendi naturalem
desiderium habent et non existere naturalem fugiunt Et
deus ergo verbum homo secundus habuit hoc desiderium
quod demonstrauit per escam potum et sompnum quod
scilicet conservare vita vivere desiderans et naturaliter est
experientia huius factus et contrario desiderans
corruptionis amotionem Unde tempore passionis

quaz voluntarie sustinuit habuit metis timore
et naturalem tristiciam Est enim timor naturalis
nolite anima diuini a corpore propter eam que a principio a conditore ipsa est naturale familiatatem

Ad huius vero euidentiam sciendum quod timor cauiatur ex apprehensione futuri mali que quidem apprehensio si omnino certitudinem habeat non inducit timorem Unde p[ro]p[ter]hos dicit in iij^o rethorice Quod timor non est nisi ubi est aliqua spes euadendi Nam quoniam nulla est spes euadendi apprehenditur malum ut prius et sic magis causat tristiciam quam timorem Dic ergo timor potest considerari quantum ad duo Uno modo quantum ad hoc quod appetitus sensitius naturaliter effugit corporis lesionem Per tristiciam si sit presentis et per timorem si sit futura Alio modo potest considerari secundum certitudinem futuri eventus sicut quoniam nocte timemus ex aliquo somni quod ignorantes quod hoc sit Et quantum ad hoc timor non fuit in christo Unde Damascenus dicit in iij^o li^o quod vero dominus Christus xxviii. Justus qui leo confidens ab eo fuisse erit Intelligendum est quod fuisse iposita passio; passiones autem bonae; a bono regis Et sic non fuit in christo sed in loco; in passione ut Ieronimus dicit In illo Augustinus Quod haec perfectionis est ab eo fuisse intelligendum est de timore humiliacionis non de naturali

De tristicia dicitur Matheus xxvi. Tristitia est anima mea usque ad mortem Unde Ambrosius in iij^o de trinitate Confidet tristiciam nostram quod crucem predico Ad eam euidentiam sciendum quod sicut dolor sensibilis est in appetitu

titu sēfūo-ita et tristitia. H; diffēctia est scđ;
motū sū obiectū Nā obiectū sū motū doloris
ē leho sensu tact? percep Obiectū; vero sū motū
tristie est nociuū hue malū interi? hue p rōnē
hue p ymaginacōe; Potuit aut̄ iteri? anima xp̄i
cōphēdere aliq; vt nociuū et q" ad se hicut passio
ei? et mōes. et q" ad alios hicut casus disciploꝝ
et pccm iudeorū occidētiū ipm Unde potuit in eo
esse rea tristicia h scđm ppassioꝝ vt dicit Iero

IM̄gnitudo vero hui? tristicie p̄t p̄pēdi ex eb?
P̄t qdē ex ei? causalitate q̄ fuit primo qdē oia
pccā generis hūam p qbus satissaciebat Unde
in ps. Lōge a salute mea verba delictorū meorū
Glo. Delicta sūt cā quare lōge es a salute mea.
Scđo spalē casus iudeorū et aliorum in mortem
ei? delinq̄tiū et p̄cipue scādalū disciploꝝ De q̄
d² Mat. xxvi Oēs ws scādalū patiem̄i c̄. Ter
tio amisho vite quā dilexit marie xp̄e ei? digni
tate Dicit em̄ phs in tertio ethicoꝝ Qd̄ virtuos?
fāto pl? diligit vitam suam q̄to scit ea; esse me
liore; Unde in psona xp̄i d² Iere. xij. Dedi dīlā;
aiam meā in manib? mīmicoꝝ meorū Scđo p̄pē
dit magnitudo hui? t̄sticie ex aie p̄ceptibilitate
Ipsa em̄ efficatissiē apphēdit oēs causas t̄sticie.
Tertio p̄pēdi in alijs hui? m̄gnitudo ex ei? pu
ritate Nā mitigat t̄sticia int̄roꝝ et ex dolor ex
terior in alijs ex aliqua cōideracōe rōis per aliq;
diciuationē sū redundātiaꝝ a virib? superiorib?

ad inferiores qd nō fuit in xp̄o patiente qd vnicū
 iōg virium permisit agere quod suum xp̄um eāt
 vt dicit dñs. **¶** Notandum vero qd virtus moralis
 alit mitigat tristiciam interiorē et alit dolores
 exteriorē. Sibilem Tristiciaz em interiorē diri-
 mit dirce in ea mediū cōstituēdo sicut i xp̄a ma-
 teria. Mediū autē in passiōib⁹ virtus moralis cō-
 stituit nō scdm q̄titatē rei h scd; q̄titatē xp̄assio-
 nis vt s. passio nō excedat regulā rōis. Et qd sto-
 yci reputabāt qd nulla t̄sticia est ad aliqd vtilis.
 Ideo credebat qd totalit̄ a rōe discedaret et per-
 coequens totalit̄ esse sapienti vitanda. H scdm
 rei veritatē aliquā tristicia laudabilis ē ut Aug⁹
 pbat xiiij. de citate dei Qn. s. predit ex scd amo-
 re. vt pū cū quis estat de xp̄ijs pc̄is v̄l alienis
 Assump̄t etiā vt vtilis ad finem satifactionis p
 pc̄is scdm illa scda Chorin. viij. Que scdm denz
 est tristicia p̄niā in salutē stabilem operatur.
 Et ideo xp̄s vt satifaceret p pc̄is dīm hominū
 assump̄t tristiciā maximā q̄titatē absolute nō
 tamē excedēte regulam rōis Dolorem vero exte-
 riorem sensus tact⁹ virtus moralis dirce nō mi-
 nit. qd talis dolor nō obedit rōm h seq̄ corporis
 naturā diminuit tamē ipsū indirce xp̄ter reduni-
 dantiam a viribus superioribus in inferiore a quā
 in xp̄o nō fuit vt dictū est. **¶** Notandum vero qd su-
 perior rō in xp̄o tristiciam de primorū defectibus
 habere non potuit. Quia em superiorū ratiō plena

dei visione frueba¹ hoc modo apprehendebat qd ab
alioz defect⁹ pertinet. sedm q in diuina sapia co-
tinetur sedm quā decēter ordinatu conficit et q
aliquis peccare permittit et q p peccatis puniēt. Et
ideo nec anima ppi. nec aliqz beat⁹ vices deū de
primoz defectib⁹ tristiciaz habere potest. Nec
aut ē in viatorib⁹ qui ad rōnem sapie vidēdum
nō attigūt. Hic ergo de eisdē de qb⁹ pps dolebat
sedm sensu et ymaginacionez et rōnez inferiorē
sedm rōnem superiorē gaudebat. In qptuz ea ad
ordinem diuine sapientie referebat. De dolore d⁹
Ysa liij. Vere lāguores nōs ipē tulit et dolores
nostros ipē portauit Berni. Volute et reuolue coz-
pus dominici et nō inuenies i eo nisi crux et do-
lorem. Ad cui⁹ evitatiā sciēdū q ad veritatē do-
loris sensibilis requiriēt leho corporalis et sensus
lehomis Corpus autē ppi ledi poterat q eāt passi-
bile et mortale n^c defuit ei sensus lehomis qā aīa
ppi haberet önes potētias naturales. Unde nulli
dubiu d⁹ esse qā in ppo fuerit verus dolor. M̄gmi-
tudo vero hui⁹ doloris p̄t perpēdi ex trib⁹. Primo
ex ei⁹ causalitate q fuit leho corporalis q habuit
acerbitatem magnam. tum ppter generalitatem
passionis. qz a planta pedis usq ad verticez non
est in eo sanitas ut d⁹ Ysaye pmo. tū etiā ex ge-
nere passionis qz mo^s configorū in cruce ē acer-
bissima. qz configūtur i locis neruosis et maxime
sensibilibus scilicet manibus et pedibus et ipsum

pōdus corporis pēdetis augeat cōtinue dolorem.
 Ad hoc etiā facit doloris diutuinitas q̄ nō sta-
 tūm moriūtur sicut illi qui gladio interficiūtur.
Hecdo per pēdi potest m̄gnitudo doloris ex percep-
 tibilitate patientis Nam et scdm corpus erat op-
 time cōplexionat̄ q̄i corpus ei⁹ fuerat formatū
 miraculosa operatione sp̄us sc̄i sicut et alia per mi-
 racula facta sūt alijs potioea ut Cris⁹ dicit De
 vino em̄ qd̄ xp̄s de aqua in vīnu; in nuptijs Et
 ideo in eo viguit maxime sensus tactus ex cui⁹
 perticipacione se⁹ dolor. Tercio per pēdi m̄gnitudo
 doloris ex eius puritate sicut etiā sup̄dc̄m
 est de tristitia. **N**otādū vero q̄ innocentia pati-
 entis uniuic dolorē passionis q̄tū ad numerū
 q̄ nocēs dolz nō solū de pena s̄ etiā de culpa. In-
 nocēs aut̄ soluz de pena qui tñ dolor in eo auge⁹
 ex innocentia inq̄tū app̄hendit nocumētuz illatū
 vt magis indebitū Vnde etiā alij sūt magis reph-
 ensibiles si ei nō patianē scdm illud. .xlvi.
 Just⁹ perit et nō ē qui recogit⁹ i corde su⁹ **O**trū
 vero xp̄s passus sit scdm totam animā nō standū
 q̄ to⁹ d⁹ respectu ptium ptes vero anime dicātē
 potentie eius. **S**imiliter cōsideranduz q̄ duplex
 est passio anime Una quidē ex pte corporis sue
 subiecti Alia vero ex pte obiecti quod i aliqua
 potentiarum eius cōsiderari potest Nam poten-
 tia visiva patitur quidē ab obiecto sicut cu⁹ ab
 excellenti visibili visus obtundit Ex parte vero

ergani sicut cu*l* la pupilla visus expectat. Si ergo consideremus passio anime Christi ex parte corporis sic tota patiebat et secundum essentiam et secundum potentias nam tota essentia anime coniungitur corpori ita quod tota est in toto et tota est in quolibet parte eius. Et ideo corpore patiente tota anima secundum essentiam patiebat in essentia vero anime omnes potentias radicatae Unde relinquitur quod corpore patiente quolibet potentia quodquid patiebat. Si vero consideremus passio anime Christi ex parte obiecti sic non omnis potentia anime patiebat sed tantum vices inferiores que circa typalia operabatur in quibus inueniebat aliquod quod erat causa doloris sed secundum hoc superior ratione non patiebat ex parte sui objecti scilicet dei quod non erat ei causa doloris sed delectacionis et gaudij. Hinc vero dicendum est de fruitione quod tota potest intelligi et secundum essentiam et secundum eius potentias. Si autem intelligatur secundum essentiam hic tota fruebat in quantum est subiectum superioris partis anime cuius est fruendum invenit ut sicut passio ratione entitatis attribuitur superiori potestate anime Ita etiam secundum fruitionem ratione superioris potest anime attribuitur essentie. Si vero accipiat tota anima ratione omnes potentias eius hic non tota fruebat non dicitur quodque fruatio non potest esse actus cuiuslibet potest anime non per redudantiam quod duobus personis erat viator non habebat redudantiam glorie a superiori potestate in inferiori potestate non ab anima in corpore sed quod non secundum fruitionem superioris personae anime non impeditur circa id quod est fibi proprius per inferiori consequens est quod superior pars anime perfecte

fruebatur paciente p̄po Notandū vero q̄ tristitia
 que erat in anima xp̄i non erat cōtraria frui
 tōis gaudio. tū qz merāt eide h̄ idē h̄ vel in diuerb
 potentij vel in eadē scdm diuersam opacōem. tū
 etiā qz non erāt de eode. tū etiā qz vnu erat mate
 ria alteri? sicut accidit in penitēte. qui dolet et in
 dolore gaudet De iij°. s. de passionis ignominiosi
 tate d̄ sapie n° Morte turpissimā cōdēpne? eū. glo
 ri. crucis. que vlgz ad passionem xp̄i reoz fuit.
 nunc trophe? est victorie. ecclie gla Aug. Cruc
 xp̄i que erat suppliciū latronū nuc trāsnt ad frō
 tes ipatorz. Si de? cōtulit tantū honorem suppli
 ti? q̄ cōferet seruo suo Notandū vero q̄ passi
 o xp̄i fuit ignomiosa. tū ppter ignomiosū locū Jo
 an. xix. Bainulans sibi crucē eriuit in eū qui dici
 caluarie locū Iero?. Extra vrbe; em et extra por
 tam loca sūt in quib? trūcāt capita dāpnatorz et
 caluarie. i. decollatorz sumplece nomen. Proptre
 rea aut ibi crucifix? est ihūs. vt vbi pri? erat a
 rea dāpnatorz ibi erigerentur vexilla martirium
 tū etiam ppter ignomiosū suppliciū Deut. xxi.
 Maledictus omnis qui pendet in ligno Glo. sup
 aplm Gal iij° dicit. q̄ hec pena ceteris abiectio
 et ignominio erat Ieo in deutronoio dēm est q̄
 suspensus in vspexa deponeretur. Est aut duplex
 maledictio vt dī ibidem in glosa. s. culpe et pene
 Unde et maledic̄m duplē p̄t intelligi. s. actiue et
 passiue. i. scdm culpā et penā. Suscepit at p̄pus.

in cratū suppliciū nostrū ut tū solueret cratū nēz
et fieret ex suppliū nēz tū ex xp̄t ignoiosū cōsortū
ū Vla. līij Et cū scelerat̄ reputat̄ ē Jero? Sicut
em̄ p̄ nob maledicm̄ crucis scāis ē xp̄s sic p̄ om̄ū
salute quasi noxi? inter noxios crucifigē Hoc e
cīa a mīsterio nō vacat Vn̄ aug? sup̄ ioānē Ip̄sa
crux si attēdas tribunal fuit. in medio em̄ iudi
ce constituto vñ latro qui credidit liberat̄ est
alter qui iſultauit dāpnatus est. Iā significabat
q̄ scātus esset de viuis et mortuis alios positur
ad dextream et alios ad sinistrā. Ver. sup̄ Mat.
Latrōes q̄ cū domino crucifixi sūt significat eos
qui sub fide et confessione xp̄i vel agonē martirij
vel quelibet artioris discipline instituta subeunt
H; qui hec p̄ eterna gl̄a gerūt dextri latronis
fide designat̄. Qui vero hūane laudis intuitu si
nisi latronis intentē imitāt̄ et actus De quīto
videlicet passionis vtilitate d̄ in psalō De? aut̄
ter noster ante secula opat̄ est salutē in medio
terre. i. in ihrl̄m q̄ d̄ umbilicus terre s̄ glo. Est
ergo vtilitas passionis xp̄i sal̄ xp̄iam **¶** Notan
dū q̄ passio xp̄i causabat salutē nēam multis mo
dis Vnomō p̄ modū meriti Philippī in̄ apter qd̄
deus exaltauit illū Vnde Aug? Hūilitas passiōis
xp̄i claritatis est meriti Claritas passiōis hūili
tatis p̄mū est Cris? vero clarificat̄ est non so
lū in seipso sed etiā in suis fidelibus ut ipse dixit
Ioānīs xviiij Ergo videtur q̄ ipse meruerit salu

te suorum fideliū **S**ciendā insupq; ab meritū qua
 tuor requirūtur et sufficiunt. Vnu est q; agēs sit in
 statu merēdi Alterū ē forma p; quā hz op; p; mio
 dignū. s. caritas Tertiū ē q; ipsa actio sit volūta
 ria. & in p̄tate agētis et de genere honorū Quae
 tū est finis deint? intent? p; actionē Hec quatuor
 fuerūt in xp̄o Vnde ipse potuit mereri. Aliomō
 causabat passio xp̄i salutē. s. p; modum satissfacti
 onis Vnde ex persona ei⁹ d⁹ in p̄s Que nō rapui
 tūc exp̄soluebā. q; nō pccāti et penas dedi Ad cu
 ius evidētiā sciendū q; ille xp̄e satissfacit de of
 fensa qui exhibet offensō illud qd eque vel mag
 diligit q; odāt offensā Christ? aut ex caritate et
 obia patiendo magis aliq; do exhibuit q; exige
 ret recipensatio toti? offense generis hūamī Pri
 mo qd ppter magnitudine; caritatis ex qua pa
 tiebatur. Secundo ppter dignitatē vite sue quam p
 satisfactione ponebat q; erat vita dei et hominis
 Tertio propter gratialitatē passionis et mag
 nitudinē doloris assūpti Et ideo passio xp̄i non so
 lum sufficiens hz & abundans fuit satissfactio p
 pec̄is generis humani h illud pma Joā. ii⁹ Ipse
 est xp̄iciatio p pec̄is nostris. p nostris nō tantū
 hz etiā p totius mundi Hē aliomō causabat pas
 sio xp̄i nram salutē. s. p modū sacrificij Vn ephe
 his quinto. Christus dilexit nos et tradidit
 semetipsum pro nobis oblationem & hostias deo
 in odoꝝ suauitas Quia vero hūamitas xp̄i opa⁹

In virtute diuinitatis sacrificium illud efficiatissimum
fuit propter quod augustinus dicit in libro de trinitate quod
quatuor sunt in omni sacrificio. scilicet cui offeratur a quo
offeratur. quod offeratur per quo offeratur. Ideo Christus v
nus et veriusque mediator per sacrificium pacis reconciliatus
deo unum cum illo manens cui offerebat unum in
se facete per quemque offerebat unus ipse esset qui offerebat
et quod offerebat. Ideo in eodem Quis tam congrueret
ab hominibus sumerecum quod per eis offerre? quod humana ca
ro. et quod tam aptum fuit imolarecum quod caro mortalis. et
quod tam mundum per mundandis vicibus mortaliuum quod sicut con
tagione carnalis concupiscentie caro nata in utero vir
ginali et quam tamquam offerri et suscipi posset quod caro
sacrificij nostrorum corporum effectum sacerdotis nostrum. Notan
dum vero quod homo indiget sacrificium propter tria Uno
quodammodo ad remissionem peccatorum apostolus dicit hebreos. quoniam
tu Christus ad sacerdotem pertinet ut det sacrificium per peccatores
Hoc ergo ut homo in statu generali coleretur spiritu deo in heres
in qua ei pars est per salutem consistit. Unde et in veteri le
ge imolabatur hostia pacifica per offerentium salutem
ut hic Ieremias primo tertio ad habendum per spiritum homines per
fecerint deo unum quod maxime erit in gloria Unum in veteri
et in lege offereretur holocaustum quasi totum incensum
ut dominus Ieremias primo dicit Hec autem per humanitatem Christi nobis con
seruit Nam primo quandoque per eum nostram peccatum remissa sunt huius
ludi Iohannes in libro Tradidit propter delicta nostrorum Hoc ergo
est nos salvare per ipsum accepimus hunc illud hebreos primo fac
tum est omnibus sibi obipatibus causa salutis eterne. Ter

tio per ipsum perfectione; glorie adepti sumas
 sed; illa Heb. viii. Habemus fiduciā per sanguinez
 eius in introitu scōz. i. glām celestē Et ido ipē
 xps inq̄tū hō nō solū fuit sacerdos s̄ hostia p̄fā
 S̄l exst̄s hostia p̄ pecō et hostia pacificatorū
 et holocaustū Itē alio p̄ mo⁹ redēpcōis. j. p̄. p̄mo
 Nō corruptibilis auro v̄l argēto redēpti estis
 de vana v̄tā cōsilacōe patne tradicōis s̄ precioso
 sanguine. i. agnī īmaculati et cōtaiatī Jēsu xp̄i
 Glo. Quāto mai⁹ p̄cium est quo redēpti estis a
 corruptōe v̄te carnalis. tanto magis timere dēp/
 ne reuertēdo ad corruptelā vīcōy aim v̄tū redēp/
 toris offēdat̄ Berū. Tot⁹ h̄q dē iste mundus ad
 v̄m⁹ aie p̄ciū estiari nō p̄t. Nō em⁹ p̄ toto mūdo
 aiam dāet de⁹ quā p̄ hūana aia dedit. Sublimis⁹
 ergo aie p̄ciū est q̄ nō n̄ sanguine xp̄i redimī p̄t
 Ide Agnosce homo q̄ nobilis anima tua ē. et q̄
 ḡua fuerūt eius v̄lnera p̄ quib⁹ necesse fuerit
 xp̄m dominū vulnerari. si nō hec ad mortē et mor/
 te sempiternā nūq̄ p̄ eoz remedio dei fili⁹ more
 re. Ad hui⁹ euidentiā sciendū q̄ duplē p̄ pccm̄
 homo obligat⁹ erat P̄zī q̄dē būitate p̄cī Quia
 q̄ facit pccm̄ seru⁹ ē pccī vt d⁹ Ioā. viii. Et scđa
 p̄cī n̄ A quo quis superat⁹ est eius seru⁹ addict⁹
 est Quia ḡ dyabol⁹ hōirz supauerat inducēdo
 eū ad pccm̄ homo seruituti dyaboli addict⁹ erat
 Scđo q̄tū ad reatū pene quo hō erat obligatus
 scđm̄ dei iusticiam. Et hec est scriūt⁹ quedā Ad

seruitutem enim pertinet quod aliquis patiatur quod
non vult cum liberum hominis sit ut seipso ut vult.
Quia ergo passio Christi fuit sufficiens et superhac
hunc satisfactio pro peccato et reatu humani generis
eius passio fuit qualem quoddam pecuniam per quod libe-
rati sumus ab utraque obligatione. Nam ipsa satisfac-
tio qua quis satisfaciatur pro se hinc pro alio pecunia
quoddam dicunt quo se redemit a peccato et a pena secundum
illud Danielum. Peccata tua elemosinis redime-
Christus quodcumque satisfecit non pecuniam dando aut aliquem
hunc sed dando illud quod fuit maximum. Secundum
pro nobis. Et ideo passio Christi dicitur esse nostra redemp-
tio. Si vero alicui videatur quod nullum emit vel redi-
mit quod suum esse non definit et homo non desinet esse
dei. Dicendum quod homo dicitur esse dei duplicitate. Uno
modo in quantum subiectus patitur eius et hoc modo non desinet
esse dei secundum illud Danielum. Domine excelle in reg-
no hominum et cuiuscumque voluntatis dabit illud. Alio modo per
unionem caritatis ad deum secundum quod dicitur Romani viiiij.
Si quis spiritum Christi non habet hic non est eius. Primo ergo
modo non numeretur desinet esse dei. Secundo modo desinet esse dei
per peccatum. Et ideo in quantum fuit a peccato liberatus a proprio
passio satisfaciens dicitur pro passione Christi esse redemptus.
Notandum insuper per passionem Christi consecutum
sum culpe remissione; pene remissione; a potesta-
te dyaboli liberacione; ianue celestis aperiotionem
et dei reconciliacionem. De culpe remissione facta per
Christi passionem dicitur Apostolus. Iustus diligit nos et lauit nos.

a peccatis nostris in sanguine suo Unde Bernsd
 Triples peccati viet crucis expugnat. Primum
 originale quod non solum personam infecit sed etiam
 naturam. Secundum personale grauius quidem cum iam
 lapatis habenis exhibemus undique membra nostra
 arma iniquitatis. Tertium vero singulare grauius
 sumus quidem quod commissum est in dominum maiestatis
 cum viri impiorum dominum occidunt Hoc peccatum Christus in se
 perit qui seipsum fecit peccatum ut de peccato damnaret
 peccatum Per hoc enim de peccato originali quod prole
 niale deletum est et per ipsum quod singulare eliminatur
 est per seipsum Ide de eodem In ipsa eleuatione manus
 tuarum cum iam sacrificium matutinum in holocaustum
 vespertinum trahieret In ipsa inquam virtute incendi
 quod celos ascenderat tertia opiebat inferos resper
 gebat exauditus es per reverentia tua clamans. Pe
 ignosce illis quod nesciuit quod faciunt Ad huius euangelii
 secundum sciendum quod passio Christi est causa remissionis
 peccatorum tripliciter. Primo quod per modum provocantur ad
 caritatem Quia ut dicit apostolus Rom. v. Comendat
 Deus caritatem suam in nobis quoniam cum inimici essemus
 Christus pro nobis mortuus est Per caritatem autem consequitur
 veniam peccatorum secundum illud Luce viii. Dimissa sunt ei
 peccata multa quoniam dilexit multum. Secundo passio Christi
 causat remissionem peccatorum per modum redemptoris quod ei
 ipse est caput nostrorum per passionem suam quam ex caritate et
 passione sustinuit liberavit nos tanquam membra sua a
 peccatis quasi per pacem sue passionis hanc si homo per aliquod

op^{er} meritorii qd matib^{us} exercebat se et dimitte
a peccato qd pedibus comisit. Sicut enim naturale
corpus est vnu; est diversitate membrorum consistens.
Ita tota ecclesia que est mysticu corpori Christi computata
quasi una persona cum suo capite quod est Christus.
Tercio per modum efficietie in corpore Christi secundum
quam Christus passione sustinuit est instrumentum
divinitatis ex quo eius actiones et passiones operantur
virtute divina ad expellendum peccatum. **D**e pene di-
missione facta per Christi passionem dicitur Iustus. Vere la-
guores nostros ipse tulit et dolores nostros ipse por-
tauit. Unde Bern. Deus nobis in hereditate reliquit
ille verus Adam. laborem vestrum et dolorem. laborem in
actione. dolorem in passione Christi vero non solum
laborem et dolorem considerauit sed et intravit. Vide
inquit ad premium humilitatem meam et laborem meum. quia
pauper ego et in laboribus servierunt. De dolore vide quod dixe-
rit O vos omnes qui transitis per viam rectam. Et in vita
passuam habuit actionem et in morte passionem
actiuam sustinuit. cum salutem operatur in medio esse
Ad hunc vero euidentiam sciendum quod per mortem Christi
vel passione sum liberatus a reatu pene dupliciter.
Uno modo directe in corpore scilicet. passio Christi fuit sufficiens
et superabundans satisfactione pro peccatis totius humani
generis. Exhibita satisfactione sufficiet tollere rea-
tum pene Alio modo indirecte in corpore scilicet. passio Christi est causa
la remissiois peccatorum in quo fiduciam reat pene. **S**ed.

notandus; q̄ satissimatio xp̄i h̄z effem̄ in nobis in
 q̄tū m̄corporam̄ ei ut mēbra capiti Mēbra autē
 oport̄; capiti esse cōformia Et ideo sicut xp̄s priō
 habuit grāz in anima cū passibilitate corporis et
 per passionēz ad glāz immortalitatis pertinet. ita
 et nos quā suā mēbra ei? per passionem iphius
 liberam̄ quidē a reatu cuiuslibz pene Ita tamē q̄
 pmo recipi? i aīa sp̄m adoptionis filiorū ei? quo
 ascribim̄ ad hereditatē glorie immortalitatis ad
 hoc corp̄ passibile et mortale halētes Postmo
 dum vero cōsignt̄ passionibz et morti xp̄i in glāz
 immortalez perducim̄ scdm illad Rom. viii. Si
 filij et heredes. heredes q̄dē dei cohēredes aut̄ xp̄i
 Si tñ copatim̄ ut simili gloriificem̄ ¶ De libe-
 ratione a dyabolo sc̄a per passionem xp̄i d̄ Col.
 p̄ Qui eripuit nos de potestate tenebrarū et tra-
 tulit nos in regnū filij dilectis sue Glo. i. dilecta filij
 sui per quem redemit nos Et infra d̄ in Glos. q̄
 redēp̄ est destructa p̄tate dyaboli facultas liber-
 tatis que nobis d̄ata est fuso illius sanguine Un-
 ipē domin⁹ dixit iminēte passionē Iōā. xiiij. Nūc
 iudi⁹ est mūdi. nūc p̄inceps hui⁹ mūdi ei cietur
 foras. Glo. i. dyabol⁹ q̄ dominat̄ in malis mūdo
 deditis ¶ Ad euādetiā hui⁹ sciēdū q̄ circa p̄tatez
 dyaboli quam in homine exercebat āte passionēz
 xp̄i tria sūt cōsiderāda P̄zi⁹ quidē est ex p̄te hōis
 qui suo pccō meruit ut in potestate dyaboli tra-
 det̄ per c̄ temptatiōe; fuerat superat⁹ Aliud aut̄

est ex parte dei q̄ hō p̄tānō offēderat. q̄ per sua
iusticiam reliq̄at hominē dyaboli ptāti. Terciū
aut̄ est ex parte dyaboli qui sua neq̄ssia volūtate
hominē a cōsecuōe salut̄ imp̄ediebat Quātū
ergo ad pri⁹ hō ē a potestate dyaboli liberat? p
passionez xpi. in q̄tū xpi passio est cā remissiōis
pccōz Quātū ad scdm dicēdū q̄ passio xpi nos
a potestate dyaboli liberauit. in q̄tū nos deo reō
filiavit Quātū vero ad tertius. passio xpi nos a
potestate dyaboli liberauit in q̄tū i passiōe xpi exces
hit moduz p̄tatis sibi tradite a deo machinādo in
morte xpi qui nō habebat meritū mortis cū esset
absq; pccō Und Aug⁹. i p̄ij. de trinitate Justicia
xpi dyabol⁹ vicit est Cuius cuiz in eo nichil dig⁹
morte inueniret occidit eū Jn etiā vtq; iustū est
vt debitores quos tenebat liberū dimitāt. cedō
tes in eū q̄ sū villo debito occidit. Notādū in su
per q̄ potestas dyaboli in duob⁹ cōflictis scdm du
as eius manus Unā qua impellit ad pccm. alte
tam qua trahit ad suppli⁹. Scdm p̄mā p̄mos pa
rētes et in eis totū genus hūanuz vicerat. scdm
altrā oēs ad infernū trahebat & detinebat P̄i
mā debilitauit cū hostē vicit & hominib⁹ auxilia
multa p̄parauit Scdm destruxit in oīb⁹ quo ad
sufficiētiā. in mēbris vero suis quo ad efficiētiā.
De recōfiliacionē fēa per xpi passiōem d⁹ Rom. v.
Recōfiliati sum⁹ deo per mortē filij ei⁹. Ad cui⁹
om̄ditā sciēdū q̄ passiō xpi ē cā recōfiliacionē nō

ad deū saplē Uno° inq̄tū remonet pecm̄ per qd
 homines cōstituūt inimici dei. scbz ill̄d̄ Dap. iij°
 Hil̄ odio sūt deo ipius et impietas ei?. Et i p̄s.
 Odisti oēs qui operāt inq̄te. Alio° inq̄tū est sa
 crifi" deo acceptissim̄ Est em̄ hoc xp̄u sacrificij
 vt per ip̄m placeat deo. hanc cū hō offesa; in se co
 missa; remittit ppter aliquid obsequiū acceptu;
 quod ei exhibet. Unde d°. j. pe. xxvi. Si donin⁹
 incitat te adūsū me adorat sacrificij. Et hil̄ tantū
 bonū fuit q xp̄s voluntarie passus est q de? pla
 tus est super dī offesa generis hūani q̄tū ad eos
 qui xp̄o passo cōiugūt Hinc est q xp̄s d° media
 tor. Unde dicit Glo. sup ill̄d̄. j. Thimo. ii. Vn⁹ ē
 mediator dei et hominū hō xp̄s iesus. qui media
 tor dñs est q inter deū immōlē & hōies mōlez
 est de? hō reconciliās hominē deo. Dyo?. xiij° c° de
 diuinis noib⁹ dicit angelos esse medios qui scbz
 gradū nature sūt infra deū et sup hōies cōstituti
 mediacōis officiū exercēt. nō quidē principalē &
 perfecte h ministerialē & dispositiōe Unde Mat.
 quarto d° q agl̄i accesserūt et ministrabāt ei. sa
 xp̄o. ¶ Non dū insup q d° xp̄s mediator scbz hu
 manā naturā Unde dicit Glo. sup ill̄d̄. j. Thimo.
 scbo Vn⁹ est mediator ac. q in t̄m mediator et
 inq̄tū hō est Inq̄tū autē verbū ē nō mediator ē
 sed vñ cū p̄e de? ¶ Ad c? euīdētiā sciēdū q me
 diator dat ordīnē inter pm̄ et vltim̄ Ordo autē
 iste tria importat Oportet autē q sit post p̄mūz

et ante ultimū Iesu q̄ cōiugat ultimū p̄mo Iesu q̄ p̄t
cipit utriusq; p̄petates aliquo mō ita q̄ i christo
tūcēnt Has tres inueniuntur in p̄po b̄ q̄ hō Dic em̄
erat infra dū gradu nature et sup̄ ceteros hōies
p̄pter grām vniōnis Iesu cōiungit hōies deo officio
ut tam p̄xima perficiēdo opera qb̄ cōiunctionis i/
pedimentū remoueatur Iesu p̄ticipat cū utroq; extre
morum. s. in cōdīcōib; infirmitatis cū hōie. in cō/
dīcōib; nobilitat̄ cū deo Dictas vero cōdīcōes in
deo scđm q̄ de non inueniuntur. De aperiōne ianue
celestis scā p̄ xpi passionem d̄ Heb. iiiij. Habeat
fiduciam in introitu scōy in sanguine xpi. Glo.
id ē certi sum q̄ intrabim̄ in scā scōy celestia
per sanguinē xpi Unde cātat ecclesia O admirabile
p̄ciuz cui? p̄dete retepta est captitas mundi
tartarea cōtracta sūt claustra tē. Ad huius eius
dētiā ē sciēdū q̄ clauso ianue et obstatulū qđdā
p̄hibet hōies ab ingressu regni celestis p̄t pccm̄
hacut d̄ Vsa. xxv. Via illa scā vocat̄ & nō exhibet
per eam pollutas. Est aut̄ duplex pccm̄ impediens
ab ingressu regni celestis. viz originales & ac
tuales. Per passionem aut̄ xpi liberati sum ab
utroq; pccō quā cōica? eius? passioni per fidē et ca/
titatē et fidei sac̄m̄ta. Et iō p̄ passione; xpi apta
est nobis ianua regni celestis. Et hoc est qđ ap̄
dicit ad hebreos. Q̄ p̄p̄s assistēs p̄tis p̄ futuro/
vñ bonorū p̄ p̄p̄z sanguinē semel introiunt i scā
scōy. Glo. i. in celeste tabernac̄l. In figura huius

dicitur Nueri ppxv q̄ hōcida manebat i cītāte
 refugij donec sacerdos mgn̄ qui oleo vnc̄ est
 moriatue Glo. in cruce **M**ondū q̄ tria cōiderā
 da sūt in xp̄i passione ut dicit Bern. vi; op̄ mo
 dos & causa Naz in opere qdē patia In modo hu
 miltas In causa caritas cōm̄da ē Patiētia aut̄ i
 singulis q̄ vij cū supra dorzu; eius fabricauerūt
 peccōres aduersus p̄tm̄ non murmurauit a quo
 missus fuerat nō aduersus genus hūanu; pro q̄
 que nō capuit exsoluerat nō deniq̄ contra pp̄lm̄
 peculiare sibi a quo p̄ tant̄ beneficijs tanta mala
 recepit Plectūt aliqui p̄ pecc̄is suis et hūiliter
 sustinēt et hoc eis ad patia reputa **F**lagellāt̄
 alij nō tā purgādi q̄ pbādi coronādiq; et maior
 in hijs patiētia cōm̄da **C**ūo nō maxima in p̄po
 patia cēleat q̄ sic nullū oīo pecc̄m̄ habuit nec
 actu p̄po nec contractu sic n̄c in quo crescere pos̄
Hūilitas aut̄ admirabil Nēpe in hūilitate iu
 diciū eius sublatū est O nouissim̄ & atissim̄ o ha
 hūile et sublimē o ob pbāiū hōi; & gloriaz aglōz
 nemo illo sublimior et nemo illo hūilioz **C**ari
 tas vero est mestimabil Maiorē inop̄ caritatē &c
 Tu maiorē hūisti qui dñe ponēs eā et p̄ ini. nīc
 Vix p̄ iusto quis mori⁹ tu p̄ ini. tis passus es
 moriēs ppter delicta nrā qui remisti gratis iusti
 ficare peccōres seruos facere frēs captiōes herēdes
 exules reges **D**e septo vij de plegtiū cecitate
 et gravitate peccā ipsoz d̄ j Chor. i. ij. Si cognō

missit nūq̄ dominū glōrie crucifixissēt. Et Mat̄
xiiij. Et ws ipse mēsurā p̄cm vroꝝ Ubi dicit
Criso? Qꝫ q̄tu ad vritate; excesserūt mēsuram
patrū suorū Illi em̄ hōies occiderēt isti deū cruci
fixis. Ad horꝫ vero euīdētiā sciēdū q̄ ap̄b iude
os quidā erat maiores q̄ eoz prīncipes dicebās.
qui cognouerūt vt d̄ in liꝫ noui et veteris testa
mēti sicut et demones cognouerūt eū esse christū
in lege p̄missū. Oia em̄ ligna vītebāt in eo que
dixānt xp̄he vītuta Mīsteriū aut̄ diuīmitat̄ eiꝫ
ignorabāt. Et ideo ap̄ls dixit Si cognouissent
nūq̄ dominū glōrie crucifixissēt. Sciēdū tamē
q̄ ignorātia eorū erat quodā affectata Videbāt
em̄ ligna iph̄ diuīmitat̄ s̄ er odio et inuidia ea
perītebāt et verbis eiꝫ quibꝫ se filiū dei fatebaſ
credere noluerūt Unde ipse de eis dixit Ioā. xv.
Si nō vītsem et locutus eis fūissim pccū non
haberēt. nūc aut̄ exalationem nō habet de pccō
suo. Et poste a subdit Si opera nō fecissez in eis
q̄ nemo aliꝫ fecit z̄c. Pccm eoz fuit gravissimū;
tū ex genera p̄cū. tū ex malicia vñlitarū Quidā
vero erat ap̄b iudeos minores & p̄plares q̄ miste
ria sapie nō nouerāt qui nō plene cognouerunt
ipslū ēe nec xp̄m nec filiū dei. licet aliqui eoz etiā
in eū credidint xp̄ter lignoz multitudinem & effi
catiam doctrine Saerūt tñ poste a decepti a suis
prīncipibꝫ vt eū nō credetēt ēe nec xp̄z nec filiū
dei Unde et petrus eis dixit Act. Q̄ Dicō q̄ per

ignoratiā fecisti sicut et p̄incipes vestri q̄s.
 p̄incipes seducti erat Und licet ḡuissime peccaret
 q̄tū ad genus pccū. in aliquo tñ minuebat eorum
 pccm ppter ignoratiā eoz. Vñ super illis Iuc. iij.
 Nesciuit q̄ faciūt. dicit Beda Pro illis rogat q̄
 nescierūt q̄ fecerūt zelū dei hatētes h̄ nō h̄ sciāz
 Multo magis fuit excusabile pccm ḡetiliuꝝ pte
 quorum manus crucifix⁹ est qui legis sciāz non
 habuerūt. **N**ota q̄ Judas tradidit xp̄m nō pi
 lato scdm illis Ioa. xiiij. Ḡes tua et p̄otifex tui
 tradidit te m̄. Horū tñ oīm pccm fuit magis q̄
 pilati qui timore cesaris xp̄m occidit Et etiā q̄
 peccati militū q̄ mādato phidis xp̄z crucifixerūt
 nō ex cupiditate sicut iudas. nō ex iudia et odio
 sicut p̄incipes sacerdotū. **N**on dū q̄ eaē actio
 diuersitatis iudicat ī bono vel ī malo scd; q̄ ex
 diuersa radice p̄edit P̄t em̄ tradidit xp̄; et xp̄s
 seip̄; ex caritate. et ideo laudāt Judas aut̄ tradi
 dit xp̄m ex cupiditate. Pilatus vero ex timore
 mundano qui timuit cesare. Et ideo ip̄i vituperat̄

Septēdecio videam⁹ de morte xp̄i de qua d⁹
 Ioa. xi. Expediēt vobis ut vñ⁹ moriat homo
 Unde notandū q̄ expediēs fuit xp̄m mori. primo
 ppter redē pccis nr̄e cōplētū q̄ licet passio q̄liz
 xp̄i habuit infinitaz virtutē ppter vniōnē ditar⁹
 nō tñ per qualiz passionem cōsumata fuit hūani
 generis redēptio h̄ per mortē. Unde notabilē spi

titus scūs per os Cayphe dixit Expedit vobis &c
Ps In manus tuas dñe comēdo spm meu; Glo
Populus fidelis passione xpī redēpt⁹ dicit grā
agēs Tu de⁹ veritat⁹ redemisti me in xpō capite
clamāte In man⁹ tuas domine &c. Vnde Aug⁹
Admitem⁹ gratulēm⁹ amem⁹ laudem⁹ adorem⁹
qm̄ per redēptoris nū mortē de tenebris ad luce
de morte ad vitā de corru pōe ad incorruptiōe;
de exilio ad priam⁹ de luctu ad gaudiū vocati su
m⁹. Notandum; vero q̄ xp̄e alii⁹ cause effās
cōsiderat scdm similitudinē cause Vnde q̄ mors ē
quedā pua⁹ vite xp̄e effās mortis attēdēt circa
remotionē; exq; que cōttariā nū saluti que qđe;
sūt mors anime et mors corporis Et idē p̄ mō
rē xp̄i d⁹ destructa et mors aie que ē pecm scdm
ill⁹ Rom. iij⁹. Tradit⁹ ē s. in mortē xp̄t delecta
nostra et mors corporis que cōsistit in separatiōe
anime & corporis ill⁹ Chorin. xv. Absorta est
mors in victoria. Seco fuit expediēt xp̄m mo
ri xp̄ter fidei spei et caritatis augmētu. De aug
mento fidei d⁹ in ps. Singulat⁹ sum ego donec
trāsēa. Glo. de mūdo ad p̄m Cū aut trāhero tuo
multiplicabor Joā. xij. Nisi gnū frumēti cades in
terra &c Aug⁹. Se dicit granum mortificadū in
infidelitate iudeorū multiplicadū in fide xp̄lorū.
De augmēto spei d⁹ Rom. viij. Qui xp̄o filio suo
rō p̄pcit h̄ p nobis &c Glo. In p̄nti iusticiaz & i
futuro vita; eternā qđ mī est qđ nō p̄t hoc ne

gare Min⁹ em⁹ est onia donare q̄z causa h̄c morti
 illū tradere Bern⁹. Quis nō rapia⁹ ad spēz ipetā
 di fiduciam qui attēdit crucifixi corporis disposi
 tionē. videlic⁹ caput inclinatū ad osculū. brachia
 extēta ad ap̄plexū. man⁹ perforatas ad largiēdū.
 pedum affixioe; ad nobiscū manēdū. Cāq; ij⁹ Ve
 m̄ colub⁹ mea i foraminib⁹ petre Glo. i. in vulne
 ribus xp̄i. Eccū sedz et m̄dificauit cū in passiōe
 domini spē sue salutis ponit. et per hoc ab ini
 dijs accipit⁹. id y aboli se tuā dā cōfidit De aug
 mēto caritatis d⁹ Eccl. In meridiano exiuit i i
 fcuore passiōis accēdit terrenos ad amore suū
 Bern⁹. H̄c omnia reddit amabilē te michi bone
 Iesu calix q̄ bibisti opus nře redēptionis. h̄ dīno
 amorem nostrū facile vendicat sibi totū. hoc ē qđ
 nrām deuotionem et blādi⁹ allicit et iusti⁹ erigit
 et artius stringit et afficit whemēti? **Terci⁹**
 fuit expediēs xp̄i m̄xi ppter salutē sacramētū. vt
 ad similitudinē morte⁹ ei⁹ huic mūdo morerem⁹ Col.
 ij⁹ Mortui estis cū xp̄o i. vanis et caducis Job
 vii⁹ suspēdiū elegit aia mea et morte⁹ ossa mea
 Grego⁹. Anima m̄tē mēt̄ ossa fortitudo carnis
 Qd̄ suspēdit ab ymo eleuat. Aia g⁹ suspēditur
 ad eterna vt ossa moriant⁹ qđ amore eterne vite
 onē fortū udinē exteroris vite in se necat. Hui⁹
 aut̄ morte⁹ signū est si a mūdo quis despici⁹ Unde
 Grego⁹. Q̄ mare viua i se corpora reūnet. mox
 tua mox extra se pellit **Quarto fuit expediēs**

ppm mori ppter perfecte virtutē exēplū Unde pā
pe. nō. Christ⁹ passus est p nobis/wbis reliques
exēplū rē. Glo. tribulatiōis cōtūeliaꝝ flagelloꝝ
truct⁹ mort⁹. vt seq̄mī vestigia ei⁹. sc̄da Thim.
sc̄do Si sustinem⁹ Glo. p xp̄o t̄bulatiōes et pas
hōes rē. cōregnabi⁹ Glo. cū illo in etēna bētudine
Verū. Q̄ pauci o domine post te ire volūt. cū tñ
peruenire nemo sit qui nolit. hoc sc̄tib⁹ cūctis
q̄ delectationes in dextera tua usq̄ in finem. Et
pter a volūt frui te oēs. ac te nō imitari. cōreg
nare cupiūt. s̄ nō compatī. nō curat querere quē
tamē desiderat inuenire. cupientes cōsequi s̄ nō seq̄
Verūetiā hoc ex° docem⁹ nō solū p xp̄o patī sed
pro xp̄imo etiā aias ponere Unde pma Ioā. iij.
Qm̄ pps p nobis animam suam posuit Nota
dum vero vt Dām̄. dicit lib° tercio Et si mortu⁹
est vt homo et sc̄a ei⁹ anima a corpore separata
est. deitas tñ insp̄abilis ab utroq; pmanit Id
cui⁹ euidentiā sciendū q̄ id qd per grām dei conce
dit⁹ nūq; absq; culpa reuocat Rom. xi. Que sine
penitētia sūt dona dei et wca⁹ dei Glo. Dona dei
id ē pmissio. et wcatio dei. i. elcō ab eterno sūt
i. mutatiōe cōsili⁹ Multo autē maior
est grā vniōnis per quā diuinitas vnta ē hūane
nature in persona ppi q̄ gratia adoptionis qua
alij sanctificat⁹. et etiam mag⁹ pmanens ex sui
rōe q̄ hec grā ordinat⁹ ad vniōez psonaleꝝ. grā
wro adoptiōis ad quādam vniōez affūaleꝝ Et

en videm⁹ q̄ grā adoptiōis nūq̄ pdic⁹ sū culpa.
 Cū ergo in xp̄o nullū fuerit pccm vt d⁹ j̄ p̄c⁹ iij.
 Impossibile fuit q̄ solueretur vniō diuinitatis a
 carne huc ab aia Vnd de filio d⁹ q̄ sepult⁹ est. qz
 corp⁹ ei⁹ sepult⁹ fuit / z q̄ descēdit ad īferos / qz
 aia ei⁹ a corpore sepāta descēdit ad īferos.

De Christi sepultura.

Dēcō sept̄o videam⁹ d̄ xp̄i sepultura / de qua
 dicit̄ Isaye xx. Et erit sepulch⁹ ei⁹ glōsū
 Glo. i. ab hoībo honorabī. De mō autē sepeliēdi
 dicit̄ Iōā. xix. **I**suit autē cōueniēt xp̄m sepeliri
 tū xp̄e h̄icē mortē ei⁹ q̄ sepeliri mortuorū ē Unde
 le² Mat. xv. D⁹ Pilat⁹ nō cōcessit Joseph cori
 pus xp̄i ad sepeliēdū n̄ cognito prius a Cēturiōe
 de morte tū xp̄ter sp̄e resurrexiōis q̄ dāc mēbris
 a capite Rom. v. Q̄es qui in monumēto sūt resur
 get zc. tū xp̄e mīsteriū sepultura sp̄ualis De qua
 d⁹ Rom. vi. Consepulti em̄ sum⁹ cū illo p̄ baptis
 mum in mortē Et Col. ii. Cōsepulti ei in baptis
 mo sp̄p̄ estis. Glo. i. ad similitudine⁹ sepulture ei⁹
 baptizati sūt. vt iam nō videāt qđ fuerūt. s. vete
 res pccores. sed noui iusti hact̄ p̄ps in sepulchro
 positus non videbaēt. **N**ota etiā q̄ p̄ sepulchro
 celestis contemplatio significatur. Unde sup illā
 Job tercio. Gaudent whementer cum inuenērūt
 sepulchrum dic̄t Gregorii. Dic̄t in sepulchro
 corpus. ita in diuina contemplatione anima ab
 scēdit mūdo mortua vt ab om̄i strepitu seculi

ap tēna īmīlio ēduū sepulture est quīta Ps. Ab
scōdes eos in abscōdito faciei tue a cōspā hoīm
Glo. Tribulati z o xp̄bis hoīm verati mēte intrā
tes ad vultū dei nō turbāt. **D**ūt autē tria ne/
cessaria ad hāc sepulturā spūalez. videliz vt mēs
virtutib⁹ exerceat vt tota mūda et cādida effici
atur. vt hoc mūdo fūdit⁹ moriaſ q̄ circa sepulturā
mīstice sūt deſignata. **P**rimū ſiḡtū eſt Math.
xiiij. Ubi le⁹ q̄ beata maria magdalena p̄uenit
vngere corp⁹ domini in sepulturā. q̄ per vngētūz
nārdipistici p̄ciosi xp̄t sui p̄ciositatē v̄tutes deſig
nant quib⁹ in hac vita nichil p̄ciosi b illa Eccl.
xxvi. Non eſt p̄oderatio digna cōtinēt̄ aie. et go
aia ſcā d̄ p̄us per exercitiū virtutē inūgi q̄ vult
in diuina cōteplacōe ſepeliri Vñ Job. v. Ingridi
ens in hñdañ ſepulchr Glo. diuine cōteplacōis
fuit iſertur acu⁹ etiū i tēpore ſuo Glo. q̄ tēp⁹
actionis p̄mī ē eterne cōteplōis. Et neceſſe eſt
vt pſaſ mēte prius exerceat virtutib⁹ et eam
poſt in horreū quiete cōdat. **S**edm tāgīt̄ Joā.
xix. Ubi d̄ q̄ iοſeph mīcat⁹ hīdonez r̄c. hīdon ē
pān⁹ līne⁹ vtdicit Remigiz⁹ et cū magno labore
ad cādōrem perducit. Unde ſiḡt̄ eternū mentis
cādōrem ad cui⁹ perfectiōe; cū labore peruenit
Apoc. xxij. Qui iūſt⁹ eſt iūſtificeſ adhuc. et q̄
ſcū ſcīſſeſ adhuc Rom. vi. In nouitate vite a/
bulem⁹ Glo. de bono in meli⁹ p̄ſciendo p̄ iūſtici
am fidei et ſpe; ḡe. ergo mēs hōis cādōre intēne.

mūdicie d; i sepulchro diuīne cōfēplacōis recōdi.
 Unde Mat. v. Hā mūdo corde qm̄ ipi deum vide-
 būt Jerom;. Mandus deus a mūdo corde cōspici-
 tur. **T**ercū h̄ḡtū est Joā. xij. Ubi subiūgitur
 Venit et nico de m? seres mixta; mirre et aloes
 quasi libras cēnū. qz p cēnū libras mirre et aloes
 quib; caro mortua incorrupta seriatur perfecta
 mortificatio sensuū extērioz̄ deh̄ḡtūr qua mēs
 mūdo mortua est ne vicijs corrūpatur scdm illi
 Choz. iij. licz is qui foris est noster homo corrū-
 patue tñ is qui intus est renouat de die in diem
 Glo. i. assidue purior a vicijs efficit. Per ignez
 tribulacōis ergo mēs hōis prius d; cū xpo mor-
 tificari huic mūdo. et postea i secreto diuīne cōfē-
 placōis cū ipo tumulari. Vñ Col. ii. Mortui estis
 cū xpo Glo. vamis et caducis. Et postea subiūgiē.
 Et vita nrā abscondita est cū xpo in deo. **P**ossim
 mus aut̄ adh̄c circa xpi sepulturā quatuor notare
 quib; indigem? ad hoc qz xpi corp; in sepulchro
 cordis deuote recōdatur. **P**rimū est mētis puri-
 ficatio qd per sindonem Joseph h̄ḡtūr. Unde dicit
 Glo. sup Joā. Qz in sindone mūda ih̄m inuoluit
 qui eū pura mēte suscipit. **S**ecundū est corporis
 castificatio signata per mētā et aloes quib; caro
 mortua a corruptōe cōseruat. Vñ Theo?. Dec;
 aut̄ nō solu; para anima xpi corpus suscipere sed
 etiā puro corpore. Unde de cōfēctiōe. d. scđa Oia
 Homo ante cōionez a xp̄a uxore debet abstineat

Do nata fidei opus 6

No

tribo autem iiii. autem viij. diebus Racio autem huius est
quod ad suptioez corporis Christi requiri eleuatio metu
in deum per feruorem dilectionis. que quidem eleuatio
maxime impedit per delicationes venetam que depnuit
metu ad se habilia ut dicit Aug. i lib^o soliloquoz
Tercium est vite totius renouatio figura per sepul-
chri nouitatem Unde secunda Chrysostomus Itaque epulem
non in feruente vateci ac. Et infra Hoc in aliis sin-
ceritatis Gloriam. nonne vite et veritatis Gloriam. sine
omni fraude simus. ut sinceritas mundam vitam faciat
et veritas omnem fraudem excludat **Q**uartum est
deuota Christi meditatio que ligatur per sepulchrum
de peccata excusum Theos. Imitemur et nos Joseph
Christi corporis suscipere per unitatem et ponere in mona-
mento exciso de peccata. i. in alia memorante et non
oblivisceretur deus Unde Luce Christi. Hoc facite in mea
commemoratioez Hab. Disce quo pacto decet et ea
corpus Christi in memoria. s. obediens eius velocius ad
mortem. ut qui vivunt non amplius in se vivant sed in eo.
qui per eis mortuus est et resurrexit. Notandum insuper
quod ex peccato consequitur hominem quidam defensus post mor-
tem ex parte corporis. s. quod corpus terrena redditum
de qua assumptum est. Hic autem defensus in nobis atten-
ditur secundum duos. s. positionem et resolutionem quorum
primus Christus pati volunt non aut secundus Juxta illud Propheta
Non dabitis secundum tuum videre corruptioez que est p-
resolutionem in elemetis quod exponit Damascenus in tertio
libro de corruptione. Huius autem ratione est quod corporis eius

super hanc materiam de humana natura et formatione eius
 non fuit nisi virtute spiritus sancti. Et ideo propter substantiam
 materie subterraneorum locorum quod corporibus mortuis deputari consuevit pati voluit. Locum enim debet
 dic corporibus sed in naturam propinquum elementum. Sed
 dissolutio corporis per spiritum secundum fabricati pati non
 habuit. Unde optum ad hoc Christus ab aliis corporibus dif-
 ferebat. Hic ergo in signum assupte infermitatis
 conuenies fuit corporis Christi sub terra pomum, sed ad ostendit
 honorem divinæ virtutis conuenies fuit ut non dissolu-
 ueretur. Unde Christus dicit Quod viventibus aliis hominibus
 his qui ergerunt strenue aridet. propterea
 gesta his autem peccatis percepit. Sed in Christo totum est
 confortans. Nam ante crucem omnia sunt mestitia et infi-
 ma. ut autem crucifixus est oia clariora facta sunt ve-
 noscas non purum honestum crucifixus. Notandum quod
 dominus Christus tribus diebus et tribus noctibus fuisse in cor-
 de terra Math. xij. illo locutionis modo quo pars pro
 toto solet pomum. Cum enim ex die et nocte una dies na-
 turalis constitueretur quamvis parte diei vel noctis con-
 putata. Christus fuit in morte tota illa die dominus in morte
 fuisse. Secundum autem sacerdotium consuetudinem non
 cum septimo die computatur eo quod hebrei tempore secundum cursus
 lumen obseruantur quod de sero ictipit apparetur fuisse atque Christus
 in sepulchro vltima parte septem ferme quod si cum precedentem co-
 putatur nocte erit dies artificialis et non quasi unus
 dies naturalis. note vero septem septem ferme computata
 cuius integra dies sabbati fuit in sepulchro esse

hic sūt duo dies. latuit etiā in sepulchro sequētē
nocte que p̄cedit dominicū dīe in qua resurrexit
vel media nocte vel diluculo scdm̄ alios. Vnde si
cōpute ē tota nox vel pars ei⁹ cū seq̄ti dñico erit
dies terci⁹ naturalis. Sicut em̄ p̄m̄ dies ppter
futurū lapsū hōis a luce i noctē. ita isti ppter
ratione hōis a tenebris in luce computantur.

L Est etiā notandū q̄ masculinū gen⁹ designat
personā. neutrū vero gen⁹ naturam. Vnde de tri
nitate dicim⁹ q̄ fili⁹ est ali⁹ a patre nō aliud. Et
hoc p̄ps in triduo mortis fuit totus in sepulchro
tot⁹ in inferno. totus in celo ppter grām q̄ vīta
erat. et carni que iacebat in sepulchro et aie q̄
infernū spoliauit et subhīstebat i natura diuina
regnante in celo. Hile dicēdū est q̄ cū vīo aime
cū corpore faciat hōie; p̄ps in illo triduo nō fuit
hō licet anima et caro vīta esset cū verbo.

De descēhōe Christi ad inferos.
Dec̄aoctauo videam⁹ de descēsu p̄pi ad inferos. De quo d^r Ephⁱ iiii. Q̄ autē ascēdīc
q̄ ē nisi q̄ et descēdit p̄mū in inferiores partes
terre. Glo. i. ad inferos. Ad c̄? euīdētiā sciēdū
q̄ infernū aliquādo noīat locū. aliquādo suppli⁹.
Vnde dicit Glo. Joā. iiij. Q̄ demones semp circum
ferūt infernū sicut febricitates ardorem suū. p̄pi
vero aia nō descēdit in inferni suppliciū sed locū
fuit autē couemēs p̄m ad infernū descēdere.
Primo ad sue dīgtiōe ostēhōe; v̄l manifesta-

sionem Unde Math. xi. Tu es qui venturus es
 an aliū expectam⁹ Ach apte dicat Sicut p ho
 minib⁹ nasci dīgt⁹ es. an et p hōib⁹ mori ⁊ ad
 inferos descendere digneris ihuua. ut exponit Gre
 gori⁹. **H**oc ad p̄m liberacōe⁹ Unde Zach. iij.
 Tu autē in sanguine testam̄ti eduxisti victos de
 lacu in quo nō erat aqua. Unde in persona p̄m in
 inferno exūtiū cātat ecclesia Aduenisti desidera/
 bilis ⁊c. **T**ercio ad demonū cōfutacōe⁹ Unde in
 ps. Attollite p̄ncipes ⁊c. Glo. Angeli p̄nites xp̄z
 ad inferū dicūt O ws p̄ncipes inferni tollite
 portas v̄tas ⁊i. auferite p̄tate qua v̄loz nūc hōies
 detinebatis i inferno. **N**otadū q̄ quaduplex
 est infern⁹. P̄m⁹ est dāpnatoz. in quo est catē
 tia lucis gratie ⁊ vihōis diuine ⁊ pena sensibilis
 Hoc est sup istū. in quo sūt duo p̄ma s̄i tercio
 Terci⁹ sup istū; est infern⁹ qui dicēt purgatorū
 In quo sūt vltia duo s̄i p̄m⁹. **Q**uart⁹ est sup
 istū qui d⁹ s̄i abrahe. In quo nō sūt duo extre/
 ma sed mediū. s̄i catētia vihōis diuine et eterne
 A p̄m⁹ nūq̄ traherūt aie ad scd⁹ nec ecōuerso
 Hil̄ a scd⁹ nūq̄ traherūt ad terciū; nec ecōuerso
 A tercio vero traherūt ad quartū h̄ nō ecōuerso
 In hūc vero quartū xp̄s descēdit. et q̄ q̄ ibi inue
 nit liberavit. Unde d⁹ in infero momordisse h̄ illa
 Ozee. xij. Noct⁹ tu⁹ ero iferne. q̄ p̄te abstl̄it m̄
 frūt autē xp̄s in h̄ infero p̄ fānu morte sue cū
 lās p̄ib⁹. vt hil̄ educeret ⁊ corp⁹ de sepulchro. et

ala de inferno. Qd autē dñm est latroni Hodie
mecū eris in paradiſo. intelligēdū ē de paradiſo
spūali. Est em̄ triplex paradiſ? Primi celestis
de quo d^a Ezech. xxvij. In delicijs paradiſo dei
suisti H̄c̄s terrestris in quem adam posic̄ fuit
Gen. ii^o. Terci sp̄itualis In quo sūt q̄ diuīna
gloria perfruūf. Et de isto dñm est latroni. Ho-
die mecū eris in z̄. Quia latro & alij sancti p̄tra
q̄ p̄po ī inferno ex̄n̄tes diuīna ei^o gl̄a fruebāe.

¶ De rētione Christi.

Dē cōonono videam^o d^a xpi resurētōe De qua
dic̄ Math. vltō. Iesū querit nazarenuz
crucifixum/ sur̄eptit nō est hic. ¶ Possim^o autē
quā atūrē notate circa xpi rētioneū. vñ resurgēdi
rēcessitātē. resurgētis qualitatē. resurētōis vtil-
tatem. et vltō resurētōis causalitatē. ¶ De p̄mo
vñ resurgēdi rēcessitātē d^a Luce vltō. Oportuit
xpm pati et resurgere a mortuis. ¶ Ald cui^o eius
bētiam sciēdū q̄ necessariū fuit xpm resurgere.
¶ Primo ad diuīne virtutē ostēhōez. Und Joā.
x. Nemo a me tollet aīam meam Et iterū Po-
testatē habeo ponēdi aīam meaz et iterū sumēdi
eam Unde iudeis signu; petētib; r̄ndit Soluīte-
tēplū h^o & p^o triduū redificabo illō Gla. i. virtute
ēmitat̄. sc̄da Chorū. xl^o Et h̄ crucifix^o ē ex̄ infi-
nitate n̄ā h̄ viuat ex̄ v̄tute dei Est si soli^o v̄tute
diuīne mortuos suscitare Un̄ Dam. Cede t̄tōez
futurā dīna v̄lūtate v̄lūtē & v̄tu v̄bi tr̄a t̄agit.

circa tria; s. voluntate dei q̄ ipat. Htute q̄ exeq̄
 facultate executois i hoc q̄ nutū adiūgit ad h̄lū
 tuūmē nrām Ills em̄ e nobis facile facere qd̄ ad
 nutū nr̄m sit. **H**ecdo ad diuine iusticie comēda
 tionem ad quam ptinet exaltādo remunāre eos
 qui ex caritate dei & obediētia h̄iliāe Unde in p̄
 sona xp̄i d̄ in ps. Tu cognouisti sessioe; meam &
 rectionem meaz Glo. i. h̄ilitate in passione & glo
 rificatione; i rectione Est em̄ iusticia dei p̄ma causa
 rectionis oīm. vt. l. corpora p̄miēt vel p̄niāt h̄lū
 cū aiabz h̄c coicauerūt i mīto v̄l pccō. vt Dyo.
 dicit v̄l̄cio ca° ce. ier. & Dam. li° tercio. **T**erci,
 ad fidei istrucōe; Unde j. Chorin. xv. Si xp̄s nō
 ēsurrexit in amis ē p̄dicatio nrā. in amis fides nrā
 gloria inutilis. cū nulla sit remunātio futura Un
 in ps. Que v̄tilitas in sanguine meo. Glo. i. i effu
 sione sanguinis mei dū descēdo quah per quodā
 gradus malorum in corruptōe; q. diceret nulla
 Si em̄ statū non resurrexero corruptūq̄ fuerit
 corpus meum nem̄i ānūciabo nem̄inē lucraboz
Quarto ad sp̄ei subleuacōe; Dac̄ em̄ mēbris
 ex capite sp̄es resurgēdi Unde j. Chorin. iij. Si
 xp̄s p̄dicat q̄ resurrexit a mortuis quo quidē in
 nobis q̄ ēsurrectio nō est Job xip. Hcic q̄ tēn
 tor me? viuit et in nouissiō die de ēra surrectur?
 sū z̄c. Et in se Reposita est hec sp̄es mea in h̄nu
 meo Vbi dicit Grego. Nichil nos certi⁹ habere
 credim⁹ q̄ qd̄ i h̄nu tem⁹ In h̄nu g° sp̄ez reposita

tenuit. qz vera certitudie d spē ēsurētōis p̄slūphē
Dotandū ergo q̄ christus superata morte ad
immortalitatē resurrexit. vt sicut in adā peccate
primo vita mortalis apperuit. ita in xpo satissim
iente p̄iō immortalitatē vita appāret. Redieūt
autē ad vitam alij an xpm vel ab eo vel a xp̄bēt
luscitati tū iteruz morituri. Sed xps resurrexit
ex mortuis. i. nō morit̄ ut d̄ Rom. vi. Und quia
xps necessitatē moriēdi prim⁹ effugit d̄ p̄moge
mitu⁹ mortuor⁹. Apoc. p̄mo qz a sompno mortis re
surrexit excusso iugo mortis et p̄mītie dormientiū
p̄ma Chorin. xv. Qz prius alijs dignitate ⁊ tem
pore surrexit. vt dicit Glo. s. ad vitaz immortalē
Ergo xpi rētio p̄cedit. tū ordine temporis vt dcm
est. qz p̄m⁹ ad immortalitatē surrexit. tū ordine cause
qz ei⁹ resurrectio est causa nostre rētions vt infra
patebit. tū etiam ordine dignitatē qz pre cūctis
gloriosior surrexit. | De hijs autē qui cū christo
surrexint dicit Jerom⁹. Et tū cū monūta apta
sūt. nō autē surrexint ante q̄ resurgeret domin⁹.
vt es̄ p̄mogenit⁹ rētions ex mortuis Und dici
Mat. xxvij. q̄ exēutes d̄ monūtē p̄ rētio nē ei⁹
vneēt in scām citate; **V**trū vero iterū mortui
sūt opiones sūt dicit em̄ Jerom⁹. Quo lazarus
a mortuis ēsurēxit. sic ⁊ m̄la corpora scōn̄ ēsur
rexit vt dñm ostēderet resurgētē Remigij⁹ vero
dicit q̄ ināuctatē cēdere debet q̄ q̄ resurgētē dño
a mortuis surrexint. ascēdetē eo ad celos et ipsi

pariter ascēdūt Quid mai⁹ eſſ illis trinitū qui surrexerūt h̄ iterū mortui eſſet q̄ h̄ nō resurgeterēt

Quodandū inſup q̄ p̄pi resurrecō nō debuit v̄h̄ in finez differri vt etiā nimis accelāri ut v̄t⁹ diuinitatis ostenderet. et veritas mort⁹ inſca tri- duū comprobaret. Tertia vero dīe resurrexit ut in virtute trinitatis se ostenderet resurrexisse. qđ nō eſt contrariū cū eadē sit v̄t⁹ diuina patris et filij et sp̄us sc̄i Itē in ſignum ſp̄ualis reuionis. de qua dici potest illd Ozee. vi. Diviſicauit nos p̄ duos dīes. in die tercia luficitabit nos P̄m⁹ dī es eſt contritio. **D**e dīs cofeffio. Terti⁹ ſatisfactio. Itē vt in nouitate vice ambulem⁹ Rom. vi. de bono in meli⁹ perficiendo. s. per fidē ſpeſ et caritatē. Itē ſicut diem reuionis precessit dies mort⁹ i paſſione et dies quiet⁹ in ſabbato Ita noſtrā glo- riosam reuionē in nobis precedat mortificatio vīciorum et quies contemplacionis eternorum.

Quodciendū etiā vt Aug⁹ dicit viii. de trinitate. Qd̄ p̄ps in diluculo resurrexit. in quo aliq̄ lucis apparet et aliq̄ noctis tenebrar̄. Unde de mulie- ribus dicit̄ Ioa. xx. q̄ cū tenebre adhuc eſſet ve- nerūt ad monumētu Racione ergo h̄az tenebra rum Grego⁹. dicit p̄pm media nocte surrexisſo. non quidē diuila nocte in duas partes equales ſed inſca illam noctem Illd em̄ diluculū et pars noct⁹ et pars diei dīci pot̄ ap̄t̄ cōueniētiā quā h̄az v̄troq̄ Qd̄ aut̄ p̄ps illuſcēte iam die ſurrexit

misticē designat q̄ nos p̄ suā resurrecōe; ad lucē
glorie deducebat. sicut mortu⁹ est adueni pascēte
iam die et tēdēte in tenebras Ad ostēdū q̄ per
suā mortē destruxit tenebras culpe et pene **D**e
scđo. s. resurgētis glōtate d² Phil. iij^o Refōrbit
corpus humilitat² nostre configuratiū corpori cla
ritat² sue Glo. quā habuit in rectōne **D**oc idēz
videlicz q̄ p̄ps habuit in rectōne sua corp² glōsū
p̄ triplīcī rōne Primo q̄dē q̄ resurrētō p̄pi fuit
exemplar et cā n̄rē resurrecōis j̄. Chōri. fr. Sancti
autē habebūt in resurrecōe corpora glōriosa. sicut
d² ibidē H̄c iā² in ignobilitate surget in gl̄ia Vñ
cū causa sit potioe causato & exemplar exēplator
multomaḡ corp² p̄pi resurgētis fuit glōriosu²
Hec p̄ humilitatē passionis meruit glōriam
resurrecōis Unde & ip̄e dicebat Ioā. xij. Nūc aia
mea turbata est qd̄ p̄tin; ad passionē Et post ea
subdit Pater clarifica no^o tuū. In q̄ petīt gl̄iam
resurrecōis Unde etiā Aug^o. dicit. Ut p̄ps resur
rectōne clarificare ē. hūiliatus ē passione. Hūili
tas claritatis est meriti. claritas humilitat² est
p̄mū. **T**ercio q̄r aia p̄pi a p̄ncipio cocepōis
fuit glōriosa per fēuicōe; diuinitat² Est autē dispe
satius factum vt ab anima glōria nō redūdatet
in corpus ad hoc q̄ misteriū nostre redēptionis
sua passione impleret Et ideo peracto hoc miste
rio passionis et mortis animi p̄pi statiz in corp²
in resūrectōe assūptū glōriaz suam dīcuauit.

Et ita factum est illud corpus gloriosum. Hunc autem
 quatuor dotes corporis glorificati. videlicet claritas. immutabilitas.
 subtilitas. et agilitas. Ad quoniam
 eundem sciendum quod claritas consatur ex redundatia
 glorie anime in corpore et secundum quod anima est maioris
 meriti. Ita etiam dea claritatis erit in corpore. ut
 patet in Chori. xv. Impassibilitas vero resultat
 ex virtute anime corporis suum potenter continetur.
 Ita ut a nullo exteriori agente valeat immutari.
 Subtilitas vero est in corporibus glorificatis propter
 completestissimam corporis perfectionem. Que quidem
 completio est ex dominio anime glorificante que
 est forma corporis ratione cuius corpus gloriosum
 spirituale dicitur quasi domino spiritui subiectum. Prima
 autem subiectio qua corpus anime subiectum est ad
 principandum esse specificum prout subiectum ei ut ma-
 teria forme. Secundo diuinum subiectum ei ad alia aie-
 opera prout anima est motor. Et ideo prima ratione
 spiritualitatem in corpore est ex subtilitate et demum
 ex agilitate et alijs appetitibus corporis gloriose.
 Has vero dotes tangit apostolus in Chori. xv. Semina
 in corrum pectore Glori. i. seperitur vel mortificatur ut
 corrum pectus surget in incorrum pectore Glori. i. immortale
 et impassibile. Seminatur in ignorabilitate Glori. i.
 sine omni honore surget in gloria Glori. i. glori
 sum. Seminatur in infirmitate Glori. i. quod non valeat
 se regere vel mouere surget in virtute Gloris.
 id est per viuum et vegetatum seminatur.

corpus aiale Glo. i. tale q̄ cibis sustēte² & vītae
Surget spūale Glo. q̄ tūc plene spūi subditur
corpus Non iam repugbit. et q̄ spūi filē erit.
quia nec aliquam corrupcioē patiet. nec alimq̄
egebit. Notandum vero q̄ licet xp̄s h̄ret corp̄
gloriosū. tamē cicatrices in corpore suo rebusuit
Qd quidē cōueniēs fuit. Primo i fig² victorie
Dicit em̄ Beda s̄e Luā. q̄ n̄ ex impotētia curādi
cicatrices reseruauit sed ut perpetuū victorie sue
circūfecat trūphū Vnde Aug². dicit xp̄ij. de cū
dei Q̄ fortassis in illo regno videbim² in corpori
bus martirū vulnerū cicatrices que p̄ xp̄i noīe
pertulerūt Non em̄ deformitas in eis h̄ dignitas
erit Et qdē q̄uis in corpore nō corporis h̄ beatia
palchitudo fulgebit. Sedo ut discipulos i fide
resurrecōis solidaret Vnde Joā. xx. Mitte digitū
tuū huc rē. Theo? Qui p̄us infidelis fuerat post
lateri tactū opti² se theologū oñdit Nā duplē
natūrā vni tāg ypostasi xp̄i edisseruit Dicēdo ei
domin² meus humanam naturam. dicendo vero
deus meus diuina: confessus est et vnum eundē
deum et dominum Tercio ut p̄ nobis patrem
ostenis vulnerum cicatricibus aduocaret Vnde
ad Rom. octano. Jesus christ² qui mortuus ym
mo qui et resurrexit qui est ad dexteram dei qui
etiam interpellat pro nobis Glosa non voce sed
miseratione et representatione h̄umanitatis. dum
etidie hominem quem assumpt² et grāue

gens mortis qd p nobis sustinuit hanc pñio
offert ut nñ misereatur. cui postula cū tantus
sit nō pot cōtempni. H; notandū qd dicit Gregorius.
q iusti adiudicatis iniustas causas non suscipit.
neq dare verba p iniusticia sentit. Oportet nos
iuste vivere si nos volumn eū patronum habere.

Quarto vt sua morte redemptio mōrdit hinc
aduti eiusdem morte idicij insinuet. **P**ostremo
vt in iudicio q iuste dāpnē pccōr annūciet Dñ
Apol. p. Videbit euz omnis oculus et qui eum
pugnerūt Und Aug. in libro de symbolo dicit
Q pps imīnēs vlnera dmostratur. vt cōuīces
eos veritas dicat Ecce hōies quez crucifixisti.
videtis vulnera que trāffixisti. agnoscitis lat
quod pugnisti. qm per ws et ppter ws aptu
est nec tamē int̄care vniuersitatis. **D**e tertio scilicet
reūonis veritate d^o Luce vi^o. Surrexit dominus
vere. **S**ciēdū q pps pbauit resurrexiōe testi
monio āglico et argumēto recidico. De primo d^o
vce āgeli Math. xviii. Iesū querit nazarenū
crucifixus surrexit nō est h. sicut autē cōueniēt
vt testimonio āgelico ppi resurreccio demōstrateat.
Cz dicit apls Rom. xii. Quae a deo sūt ordinata
sūt. Est autē hic ordo diuinatus institutus ve
ra que supra hōies sūt hōib; per āgelos reuelat.
Ut p; y. Dyo. iii. ca. ce. ier. Christus autē resur
gens nō rediit ad vitam cōiter oib; notam s; ad
vitā quādā immortale & deo cōformē s; illib; Rom.

vi°. **D**e em̄ viuit viuit deo Et ideo conuenies fuit
ut angelico testimonio hominib⁹ manifestaretur
Unde Hilari⁹ dicit se Mat. N⁹s⁹ dei p̄tis insignis
est resurgēte filio ab inferis virtutū celestium mis-
teria mittere Atq; ideo p̄tis ipse r̄ctionis ē iudicē
qdā famulatu p̄tne volūtatis resurrēcio nūciaē
De scđo d⁹ Act⁹. p⁹. q̄ xp̄s apparuit discipulis p̄
dies. xl⁹. in multis argumētis Dicē aut̄ hoc loco
argumētū signum sensibile aliqđ qđ inducit ad
alicui⁹ manifestacōe; Et hc xp̄s argumētis p̄ba-
uit r̄ctionis gloriaz et veritatē Veritatē r̄ctionis
p̄bauit duplē Uno⁹ ex parte corporis Circa qđ
tria ostēdit Primo q̄ esset verū corp⁹ et solidū
et nō corpus fantastīcū vel carū sicut est aer Et
hoc ostēdit per hoc q̄ corp⁹ suū palpabile p̄biuit
Unde Luce vi° Palpate et videte qm̄ spūs carnē
et ossa nō habet z̄c. Secundo ostēdit q̄ esset corpus
humanū ostēdo eis verā effigiem ut oculis ins-
tūref. quā discipuli ei⁹ cognoscētes gaudebat
Unde Ioā. xx. Gauih sūt discipuli viso domino.
Tercio ostēdit q̄ esset idē corpus numero quod
prius habuerat per vulnerū cicatrices. **U**nū Luce
vi°. Videte manus meas et p̄tne z̄c. Alio⁹ ostēdit
veritatē r̄ctionis ex p̄te aie. creato corpori vñite
Et h̄ p̄ opera triplie vite / Primo per opera na-
tritiae vite in hoc q̄ cū discipulis māducauit et
babit ut d⁹ Luce vi° **U**bi tamē notandū q̄ xp̄s
vt dicit Beda. super Luce. Māducauit potestate

Non egestate Et potuit exemplū tale. ¶ aliter
 absorbz aquam terra sitiens. aliter solis radius
 calens illa indigētia. ista potētia Unde cibz ille
 non cessit in nutrimentū corporis. sed in pīacētem
 materiam resolutus fuit. ¶ Seco per opera X̄tūz
 sensitue ¶ In hoc q̄d discipulis ad interrogata re
 spōdebat et p̄sentes salutabat In qua ostēdebat
 se videre et audire Luc. vlcio et Joā. xiiij. ¶ Tercio
 per opa vite intellēc̄e in hoc q̄d scripturas disci-
 pulis exponit Luc. xl. ¶ Nam vero reūonis sue
 ostendit dū ad discipulos ianuis clausis m̄trauit.
 Vñ Grezo. in om̄. Palpāda; carnē dñs p̄buit
 quā clausis ostijs introdūrit. vt ostenderet post
 reūonē esse corp̄ eius de ne² & alteri² gle. ¶ Hic
 etiā ad appetitē gle p̄tinebat q̄d subito ab oculis
 discipulorū euaniuit. vt d² Luc. xl. q̄d p̄ hoc ostē
 debat q̄d in potestate ei² erat videri et nō videri.
 et claritatē suam ostēdere et occultare. qd p̄tinet
 ad rōnē corporis globi. Virtutē et diuinitatē ostē-
 dit p̄ miraculū qd fecit i piscis capiēdis et q̄d eis
 vidētib² ascēdit i celū Quia vt d² Joā. xiiij. Nēo
 ascēdit i celū n̄ q̄d descēdit de celo fili² hōis q̄ est
 in celo. ¶ Non dū ins̄ q̄d p̄ps q̄nq̄es) ¶ (Domiⁿ
 in p̄ma die reūonis appāuit. ¶ P̄z^o) ¶ (q̄nq̄es
 marie magdalene Unde Math. vlcio.) ¶) appā/
 Surgens Iesus mane p̄ma fab^o ¶ (ruit,) ¶) appā/
 bati apparuit primo marie magdalene q̄d Fuit
 autem conueniens vt primo marie magdalene

V
apparet. Tū ppter vhemetiā dīlcois De qua
d^o Joā pp. Maria stabat ad monumētū rē. Vbi
dicit Grego? Pēsandū ē hui^z mulier^z mētē p̄ta
vis dīlcois accēdat que a dñico monumēto etiā
discipulis recēdetib^z nō recessit Orig. Amor fai-
ciebat eam stare/dolor cogebat eā plorare. Sta-
bat & circūspiciebat. si forte videret q̄y diligebat
plorabat qz ablatu^z estimabat quez quererat. Tū
ppter diligētiā inq̄stiois. De qua d^o Joā pp.
Et dū heret inclinavit se rē. Vbi dicit Grego?
Certe iam monumētū vacuū viderat/ iam sublatū
dominū nūciauāt. q̄y est q̄ itū se inclinat. iteru^z
videre desiderat. Sed amāti semel asperisse nō
sufficit. qz vis amoris intēcoez multiplicat inq̄sti-
tionis. Tū ppter perseueratiā exspectatiois.
Grego?. Quiescuit et mīme inuenit. perseuāuit
vt queret/vnde cōtiḡit vt inueniret. Qz inmīr
virt^z boni operis perseueratiā est Unde vce veri-
tatis dicē. Qui pseuāuit usq; in finez hic salu^z
erit. Tū etiā ppter fiduciā pccōz Unde Beda s^r
Math. Rē aut hec mulier que leticiam diuine
veriōnis prima nūciauit a septem demonib^z esse
curata in memoref. ne qslq̄ digne penitēs de admis-
soz venia desperet. et vt ubi habūdauit dlcē su-
perhabūdasse et grā memoref. Tū eis vt ml̄ier
que p^o nūciū hōis ad mortē. p^o et hōib^z vitā p̄pi
resurgētis in gloria nūciaret. Unde Cirill? Seia
q̄ quodāmō fuit morte mīstra x̄genētāde retiōne

pma misteriu pcepit et nūciat Adeptū est feini
 neū gen? et ignomine absoluōem et maleđōis
 repudiū Hilt etiā per hoc ostēdīt q̄ optū glorie
 pertinet nullū detrimentū patiē ferme? sexus
 Sed h̄ maiore caritate feruebunt· maiori etiaz
 gloria ex dei visione potiē. Eo q̄ mulieres que
 ab ei? sepulchro discipulis etiā recederibz nō re
 cederet primo viderūt dominū i gloria ēsurgetē
I H̄cdo mulieribz a monumēto veniētib? Math.
 xxvij. Et exierūt cito de monumēto cū timore et
 gaudio magno nūciare discipulis eius Et ecce
 Iesus occurrit eis dices Alete Ille aut̄ accesser
 vut et tenuerūt pedes ei? adorauerūt eū Vbi di
 cit Ieroij. Q̄ primo merēt mulieres audire A
 uete vt maleđcm eue ml̄ierſ i ml̄ierib? soluaē
 Misticē vero per exitū mulierū de monumento
 totitio pecōn signaf. Und Ezech. xxxvij. Ecce
 ego apia; tumlos vrōs redūcā ws de seplchrīs
 v̄is pp̄le meus Qd exponit Glo. de h̄ijs qui ad
 instar lazari pecōn suorū fascijs colligati ad ws
 cem domini suscitāt De qua vce d² Joā. v. Veit
 hora et nūc est quādō mortui Glo. i pecis audiēt
 vce filij dei et q̄ andierūt viuēt Glo. i. oledierūt
 Q̄ aut̄ mulieres exierūt de monumēto cū timore
 et gaudio. Per hoc daf intelligi q̄ virtus p̄mē
 per quā a monumēto pecōn nrōn epimus timore
 pene cōcipitur scbz illō Psaye. A timore tua dñe
 vce i s q̄ p̄l. sa. Expulso p̄p̄ timore p̄ caritatē
 k i

dolē cōtricōis in gaudiū mutat. scđm illud p̄i-
xiiij. Cor qđ cognouit amaritudinē aīme sue in
gaudio ei⁹ nō miscebi⁹ extrane⁹ Per cursū vero
mulierū de signat⁹ mistice operatio Vnde in ps Di-
am mandator⁹ tuor⁹ cucurri t̄c. Vbi dicit Aug⁹.
Cx cordis dilatacō est iusticie operatio Vnde nō
timore h̄ dilectionē agatur quod ē donū dei Per
ocursū xp̄i de signat⁹ X̄tus diuina subuentio Vn-
ka. dicit Cx per hoc ostēdit se oīb⁹ iter virtutū
inchoātib⁹ ut ad salutē perpetuā peruenire q̄ant
adiuūādo occurriere Und Job xiij. Operi manū
tuaz portiges dexterā. Per pedū detētiōez docet
a futur⁹ peccis p̄seruatio H̄t autē p̄dcs dei iuxta
sb⁹ misticū mīa et iudici⁹ quorum vnum tenere
hinc alio secur⁹ nō est Und Bernd⁹. fallit qui sic
osculatur pedem mīie ut p̄de⁹ iudicij nō attēdat.

Tercio apparuit petro Luce vltio. Surcepit
dominus ⁊ apparuit petro Vbi dicit Criso⁹. Qđ
ideo p̄mno apparuit petro. qđ vt q̄ p̄mno cōfess⁹
est eū xp̄m. p̄mno ei⁹ retiōnem videret. et etiam
qđ eū ne gauāt p̄us h̄bi wluit apparet cōsolans
eū ne desperaret Und etiā Grego⁹. s̄e illd Mat.
vltio. Dicite discipul⁹ ei⁹ et petro Qui vltur ex
nomine ne desperaret ex negatione Vnde Ber.
Magna grā et magna pietatis digna⁹ qđ ei q̄h
p̄e ceteris dignatus est apparet. quez p̄e cete-
ris de negatione eius rea consciētia cōfundebat

Quarto apparuit duobus discipulis cōntib⁹

In eterna Luce ultio. Apparet autem eis in alia
 na effigie. ut dicunt Math. ultio. Fuit autem con-
 ueniens p̄pm sic apparere. Primo ad signandum
 prioris status comutatioēz. Unde dicit H̄euerus
 Nemo potest p̄pm sua resurrectione sui vultus
 effigiem commutasse sed mutatur effigies dum
 efficiet se mortali immortali. ut hoc sit acquisisse
 vultus gloriaz non vultus substatiāz perdidisse
 Secundo ppter discipulōz dubitatioēz. Apie-
 p̄ Apparet autem hijs qui fidē habent in illo. Pre-
 dicti autem discipuli duo de resurrectione eius du-
 bitabāt. Vñ Gregor̄ in om̄. dicit. q̄ domin⁹ disci-
 pulis de se loquētib⁹ p̄ntia sua exhibuit. h̄ de se
 dubitantib⁹ cognitionis sue speciem abscondit.
 Tercio ppter nostrā instructionem. scđa Chor⁹.
 n̄. Q̄ diu sum⁹ in corpore peregrinamur. Unde
 dicit Jerom⁹. q̄ domin⁹ abulatib⁹. i. laboratib⁹
 ostēlus est in aliena effigie. misticē designatur
 q̄ fides h̄ laborat agēs actiuā vitā. illuc cōfpla-
 tūa vita secura visione regnat. hic per speculū con-
 tuebim⁹ ymaginē illuc facie ad faciez videbimus
 veritatē. Sc̄iēdū vero q̄ domin⁹ finxit se lōgi⁹
 ite non medatiū. sed figura veritatē fuit. Unde in
 libro de q̄ ewangelij. Non omne quod fingim⁹
 mendaciū. sed quando id fingerem⁹ quod nichil
 sit tūc mendaciū est. Cū autē fictio nā referē ad
 aliquā significatioēz nō ē mendaciū. si aliqua figura
 veritatis. Alioquin omnia que a sapientib⁹ vel

a vtris sc̄is d̄cā vel ab ip̄o d̄o figurat̄ne d̄cā sūt
mēdacia reputabūt̄ Dicit aut̄ d̄cā sic etiā facta
sic mēdaciō fīngūt̄ ad aliquid tē signādā Et h̄c d̄ns
fīnit se lōgius ite qz a fide discipulorū adhuc pe-
tegrin? eāt ut dicit Gregor? Vel ut dicit Aug? Quia lōge recessur? erat ascēdēdo i celū p hospit
talitatē quodāmō in terra detinebat Quinto
apparuit discipul̄ianus clavis quādō thomas
nō erat cū eis Iohā. pp. Cuz sero factū eis die illa
vna sabbatoz r forez essēt clause ubi erat disci-
puli cōgregati ppter metū iudeoz. vñt Jesus
et stetit i medio eoz et dixit eis Pax vobis.
Et cū hoc dixish ostēdit eis m̄n? et lat? Gauis
sūt ergo discipuli viso domino. Vbi dicit Aug?
Quā moli corporis ubi diuinitas erat ostia clau-
sa nō obstitūt ille quippe non eis aptis intacta
potuit quo nascēte virginitas m̄ris humiliata p-
mansit Mistice vero circa hanc apparitionem
quatuor sūt notāda viz temporis qualitas. diei so-
lemnitatis. clausure firmitas. et discipulorum
societas. Primū ibi cū sero sc̄m eis Ubi notādū
qz tps serotinū quādō dies defecit et ad occasuz
tēdit h̄c virtutē mentē deuote cui p̄r desiderio
etermitatē deficit et occidit dies mūdane p̄speti-
tatis seu vanitatis Undi p̄l Iter facite ei qz ascē-
dit sup occasū Berl. Bon? occasus cū stat virt?
et corruit vicū Super hūc occasū ascēdit domin?
qz nō expīvit eū noua vita nisi p̄t? excederit. vñ

dicit Aug⁹. Secundum ibi Una sabbatoz Ubi nota
 dū q̄ sabbatū id est qd̄ reques Est aut̄ triplex
 sabbatū. Corporis tñ de quo pot̄ dici illd̄ Psaye.
 p^o. Sabbatū et alias festivitatis nō ferā Glosa
 id ē nō sustinebo ampli⁹. Itē est qd̄daz sabbatū
 mētis de quo potest dici illd̄ Exodii. xxvi. Requies
 sabbati sanctificata ē domino/z ita māeat vnuſ/
 quisq̄ apud seipm̄ Glo. i. quiescat vt egrediaſ
 ad op⁹. Est etiā qd̄dā sabbatū simul mētis z cor/
 poris De qu^o d² Psal. ¶ Erit sabbatū ex sabbō
 Glo. i. ille quiescit in futuro qui hic quiescit a
 malo opere. ¶ Sabbatū p^o cōsistit in corporis ocio
 siue voluptate. ¶ Secundū in mēt̄ trāqllitate. ¶ Tercio
 in eterna felicitate. Una ergo sabbatoruz venit
 Ies⁹ qz i mēt̄ trāqllitate xp̄s ad nos p grāz dcli/
 nat. qz in pace fūis ē loc⁹ eius ut d² in ps. Sed
 heu maligni spūs sabba^m mēt̄ sepe intū violare
 Unde d² Treu. p^o. Viderūt eā hostes z deriserūt
 sabbata eius Glo. Maligni spūs wōcis nrē ocia
 ad cogitatōes illicitas p̄trahūt. ¶ Terciū ibi Et fo/
 res esset clause Ubi notadū q̄ p̄ fores sēſ⁹ corporis
 designat p̄ quos aia solet egredi z delcari in istis
 exterioribz vt dicit Bern. Per quos etiā exte/
 riora ingēdiūt ad aiaz. Unde d² Johel. ii^o Domos
 cōscēdūt Glo. quas opibz edificam⁹ p̄ fenestras
 intabūt q̄i sur forez iste claudēde sūt secundū illd̄
 Psal. xxvi. Vade pp̄le meus intra cubicula tua
 claude super te ostia tua. ¶ Q̄z aut̄z fores clause

fuerūt ppter mesū iudeorum mistice designat q
per timore dei fores sensuū claudūt. Unde Eccl.
xxvij. Si nō in timore cōstāter te tenueris cito
subuerte dom⁹ tua Quartū ibi. Vbi etat disci-
puli cōgregati Mat̄h. xxvij. Vbi duo vel tres con-
gregati sūt zc. pl. Ecce q̄ bonum et q̄ iocundum
zc. i. utile. De² Hic unguentum in capite zce.
Glo. Aaron sacerdos significat xp̄z qui fuit victia
et sacerdos In capite eius est unguentū. qz in eo
habitauit plenitudo diuinitatē corporalē. Sed a
capite xp̄s descēdit in barba. i. fortes & strenuos
quos barba signat que est indicium virilitatis. Et ab
illis descēdit in oram vestimenti vestis xp̄i est ec-
clesia que ē sine macula & ruga. Ora vestis finis
est in quo perficitur. Hic sūt perfecti qui vnu ha-
bitant. Et est sensus Ita est illud bonuſ et iocundū
hac unguentū. i. vno spū sancti que prius fuit
in xp̄o capite zce. | De² huc ros harmon. Glo.
Notes illi magnō interuallo sūt diuini. Unde spū
alter intelligenduſ est Harmon em d̄ lumen exal-
tatum. i. xp̄s prius in cruce postea in celo exal-
tatus a quo ros grē descendit in syon. i. ecclesia.
Nō em in uno est ecclesia n̄ eius dono & gratia.
De quarto. s. resurreciois causalitate. sciēdū q̄
xp̄i resurrecio est causa nr̄e resurreciois in futuro.
Unde p̄ Chor. xv. Christ⁹ resurrexit a mortuis
pmittie dormientū. qm̄ qdē p̄ hōiez reūo mortuoz
Et hoc rationabiliter Nam principiuſ humane

viuificatiois est verbum dei De quo d^r p^s. Apud
 te est fons vite Unde ipse dicit Joā. v. Sicut pē
 suscitat mortuos et viuificat sic et filii quos vult
 viuificat Habet autē hic naturalis ordo verū diui
 nit^r institutus ut quelibet causa opere ē in id qd
 est sibi p^rimquip^r, et per id opere ē in alia mag^r re
 mota Sicut ignis p^rō calefacit corpora distincta.
 et ipē de^r p^rō illuminat substātias sibi p^rimquas
 per quas illūiat mag^r ē motas. vt Dyo. dicit p^rij.
 ca. ce. Jers. Et ideo verbū dei p^rō atēbuit vitam
 corpori sibi vmito naturalē et p^r ipz opera ē reūo;
 in dībo alijs. Notādū autē q^r p^ri reūo est causa
 efficiēs et exemplar^r. nre reūonis h^r non meritoria
 Efficiēs qdē inq^rtū hūanitas p^ri scdm quā resur
 rexit est quodāmō instrumētū diuinitat^r iph^r et
 opera ē in virtute ei^r. Exemplar^r vero q^r sicut re
 surrecio p^ri er eo q^r corpus illud est personaliter
 verbo vmito est p^rma tēpore Ita etiā est p^rma dig
 nitate et pfectioe vt Glo. dicit j Chor. xv. Sp
 autē qd pfectissimū ē ex^r. qd mutat^r min^r perfecta
 scbz suū modu^r. Et ideo resurrecio p^ri est exemplar
 nre reūonis h illud Phil. iij. Resorbit corp^r hūili
 tan^r nre configuratū corpori claritat^r sue licet at re
 surrecio p^ri se extēdat ad reūo; tā bonoz q^r ma
 loruz Exemplaritas ēspectu eius se extēdit p^re
 ad bonos qui sūt facto cōformes filiationis eius
 vt d^r Ro. xij. Non autē fuit p^ri resurrecio causa
 meritoria nre ēsurēcōis, tū q^r claritas ēsurēcōis

sunt p̄mū passionis ut patet per ap̄lm Phil. ii.
tū qz xp̄s non erat iam viator ut sibi mereri com
peteret | Similic̄ est dicendū qz xp̄i resurrec̄ō est
causa resurrec̄ōis animar̄ scdm illō Ro. viii. Re
surrexit ppter iustificacōe; nostrā q nichil aliud
est qz resurrec̄ō aiaz Et super illō ps. Ad resp̄m
demorabit̄ fletus dicit Glo. Qz resurrec̄ō xp̄i ē
causa nostre resurrec̄ōis. et aie in ps̄eti. et corporis
in futuro Est autē resurrec̄ōis animar̄ causa effici
ens et exēplaris Efficiēs autē in q̄tū resurrec̄ō
xp̄i agit in virtute diuinitat̄. que qdē se extēdit
nō solū ad resurrec̄ōe; animar̄ sed etiā corpori A
deo em̄ est qz anima vīvit per grām/ et corp̄ per
animā | Similic̄ etiā xp̄i resurrec̄ō h̄ exēplaritatē
respcū resurrec̄ōis aiaz qz p̄ resurgēti scdm aiaz
coformari debem̄. Unde scdm ap̄lm Ro. vi. Qm̄
xp̄s resurrexit per glaz ita et nos i nouitate vite
ambulem̄. Glo. de bono in melius p̄ficiendo In
nouitate vite per iusticia; fidei et sp̄e ḡle Et quō
resurgēs ex mortuis iā nō moriē. ita et ws esti
mate fr̄es mortuos qdē esse pccō vīuētes autē in
xp̄o ielu dño nro Glo. Dicit xp̄s mortu⁹ ē semel
ita pccm̄ moriat̄ in nobis semel. ut nō oporteat
iterari Et sicut xp̄s sp̄ vīuit. ita et ws sep̄ vīuat̄
Xtutib⁹. et h̄ i xp̄o ielu i ope xp̄i Alibi ei; nulla
sp̄es ē | Notādū vero qz in iustificacōe aiaz duo
coauerrūt. sc̄ remissio culpe et nouitas vite p̄ grām
Qdū ergo ad efficiētia; q̄ ē p̄ X̄tutē diuina tam.

passio xp̄i q̄ resurrecō est causa iustificacōis quo
 ad vtrūq; sed q̄ tū ad exemplaritatē xp̄e passio
 et mors xp̄i est cā remissiōis culpe p̄ quā morim⁹
 pccō Resurrecō autē est causa nouitatis vīte que
 est per grām huc iusticiā Et ideo apl̄s dicit Ro.
 iii⁹. Q̄ traditus est. s. in mortē xp̄ter delicta. s.
 tollēda. et resurrexit xp̄ter viuificacōem nostrāz
 H; passio xp̄i ex̄ ē causa meritoria vt dictū ē nō
 resurrecō. Notādū insup q̄ huc xp̄s resurrecōez
 suā pbauit triplicē. vñ alsp̄i luce vltio. Videte
 man⁹ meas et pedes meos q̄ ego ip̄e sū. Tactu.
 luce vltio. Palpate et videte q̄ sp̄us carnez et
 ossa nō habet q̄c. Gustu. Vñ subdit ibidē Adh̄
 illis non credētib⁹ sed mīcatib⁹ pre gaudio dixit
 Habetis aliq̄ quod māducē ē q̄c. Dic et resur/
 recō spiritualis demonstrat Primo aspectu sācti/
 tatis Math. v. Hic luceat lux vestra totā hōib⁹
 q̄c. Aug⁹. Non ibi finē cōstituat homo s̄i refecat
 ad laudē dei. De⁹. Et gloeifict patrē vestrū q̄c.
 Q̄ autē dorj̄in⁹ ostendit man⁹ et pedes. mīstice
 designat q̄ resurrecō sp̄ualis per affīm̄ dilcōis et
 effectuz bone operacōis de clacē Apoc. iii. No⁹
 habes q̄ viuas. et mortu⁹ es. s. xp̄t defectū diuine
 dilectionis et bone operationis Eccl. xxxij. Au/
 rum probat fornar̄ hominem iustuz temptatio
 tribulationis. Deūdō tactu aduerstatis Gen.
 xxvij. Accede ad me fili mi vt probez te q̄c. Job
 septo. Que prius nolebat tangere anima mea

Glosa. mala seculi. hūc p̄e angustia tce. Glosa
iam dulces tibi sunt p̄e amore et desiderio celi.
Qz aut̄ dñs dixit Palpate & videte tce. mistico
designat q̄ spiritualis homo carneis cōsolacōib?
non inniti² sed spe celestis patrie ecclesia aspa
pati nō formidat Job Et hoc sit michi cōsolatio
vt affligēs me dolore nō p̄cat Tercio gustu īne
et ēne suavitate Col. in. Que sursu^r sūt sapitz
Vnde Bern. Quicūq post lamēta penitētie non
ad carnales redit cōsolacōes h̄ in fiducia quadaz
diuine misericōis excedit et ingredit deuocōem
nouam quādā et gaudiu^r in spiritu sancto Nec
tam cōpūgat p̄teritor̄ recordatione p̄ccator̄ q̄
delectat memoria et inflammat eternoꝝ deside
rio premioru^r Ja plane est qui cū xp̄o resurget
Idē ſoccupatū ſecularib⁹ dñdrīs aim̄ delectatio
sancta declinat. nec miseri possunt vera vanis.
eterna caducis. ſpūalia corporalib⁹ ſūma ymis
ut pariter ſapias que ſurſu sūt et que ſuper trā
Qz aut̄ domin⁹ comedit partē p̄ſcis affi et fa
uū mellis mistice designat. q̄ ſpūaliē reſuſcitati
debet dulcedimēm diuinitat̄ ipi² et humanitat̄
p̄eguſtare Que quidē per p̄ſcem affi et fauū
mellis figurat̄ Vnde Gregor⁹. Quid significare
credim⁹ p̄ſcem affi mihi mediatorē dei et hōieꝝ
passaz Ipſe eī latere dignat̄ est in aq̄ generi
hūani. capi voluit laqueo morteꝝ noſtre. et quaſi
tribulatione affatus ē tēpore paſſiōis ſue Sed

qui pīscis assūtū fieri dignatus est in passione.
fau^z mellis nobis extitit in resurrecōe Et qui in
pisce asso figurari voluit tribulacōem passionis
sue. in fauo mellis utramq; naturam exprimere
voluit persone sue ffau^z qui pē mel in cera est.
mel in cera est diuinitas in humanitate.

De Ascensione Christi.

Vicesimo videam^z de xpī ascensiōe. De qua
dicit Joā. xx. Ascēdo ad p̄tē meū z p̄tē m
vestrū r̄c. Augu^z. Patrē meū per natūrā p̄tē m
vestrū p grām Possu^z autē quatuor notare circa
xpī ascensionem. s. ascensionis xpī cōueniētia n.
ascēdētis virtutē hue potestia. loci in quā ascēdit
eminētia. et gloreie iphi^z excellētia. **D**e primo
Eph. iiiij. Qui descēdit ipē ē et qui alcēdit. sicut
autē cōueniēt p̄p̄ ascēdere P̄ti^z xp̄i fidei augm̄tū
que ē de nō vīlis Und ipē domin^z dicit Joā. xvi.
Ex spūs adueniēs arguit mūdū d pccō z d iusti
cia. Vbi dicit Aug^z. q̄ mūdū arguit de pccō. q̄
nō credit in deū. De iusticia vero eoz qui credit
Ipa q̄ ipē fideliū cōpatio. ifideliū ē vitupatio. Un
subdit Oz ad p̄tē vado z iā nō vīdebiq; me. Sū
enī q̄ nō vīdet z credūt. Erit ita q̄z vrā iusticia de
qua mūdū arguit qm̄ qd̄ nō vīdet cēdīt. Sed o
ad spei subleuacōe. Un ipē dñs dicit Joā. xiij.
Si abiero z p̄luerio vobis loā. itm̄ vīmā z ac
cipiā ws ad meip̄z ut vbi ego sū z ws sit. Per
hoc enī q̄ p̄ps humanā naturam assūptā. in celo

tollocavit deit nobis spem illuc perueniendi/qz
vbi fuerit corpus congregabuntur et aquile vt
dicit Math. xxiiij. Gregor. Ach dicat qz celesti
sydere incarnatus presidio electorū animas cū
carnem soluero illuc subleuabo Et Michæe ii^o d^o
Ascendit pandens iter ante eos. Tercio ad eri
gendum caritatis affectum ad celestia Vnde Col.
iij. Que sursum sūt sapientia nō que sup terrā Mat.
vi. Vbi est thaur? tu? ibi est et cor tuu? In hq^o
hui? ppo ascēdete stabat apostoli suspēhs vultu
bus in celū Act^o. p^o Hinc etiā wce spōle d^o Cāt^o.
p^o Trahe me post te quah volēte sed non valēte
vt dicit Gregor. Huic autē verbo alludet quidā
dicit Trahe me ad te post te i te Ad te p dīcōez.
post te vt te mutari valeā. in te vt tibi cōformis
immortilitate et passiōe siam. Quarto vt fidelib^o
dona spūs sc̄i mitteret Eph. iij. Qui ascēdit sc̄
oēs celos vt adipleret oīa Glo. domis suis Vnde
Ioā. xvi. Expedit vobis vt ego vadaz/h em̄ non
abiero pataclit? nō veniet. postq; autē zc. Glo.
non qz in terra poshit? nō possh dare. h qz non sunt
ydonei recipere n̄ eū b carnē desistat nosse Postq;
em̄ ab eis subtract? suāt traxit p? se corda eoz
ad celestia & eterna qbo eleuat? sic celestes et spū
ales facti sūt. & ideo spiritus sancti capatores vt
dicit ibidem Glo. Mentib^o nostris sic captis ad
celestia aterit simul pater et filius. Spiritua
les em̄ ex carnalibus facti capacius fuerat deuz

habituri. **D**e seda. s. ascēdētis virtute huius potē
 tia d^r Isay lxxij. Ille formosus in stola sua ḡdiēs
 in multitudine fortitudinis sue Vnde ergo Gregorius
 in omni ascēhōis. **N**otāduz q̄ Helyas in currū
 le ascēdisse. vt vīz apte demōstatae q̄ hō puri
 adiutorio idigebat alieno. Redēptor āt noster
 non currū nō angelis subleuat legit. q̄ q̄ fecer
 tūt omnia sup omnia sua vītutē ferebat. **A**d
 cuius euīdētiā scīēdum q̄ in xp̄o ē duplē natura.
 diuina. s. et humana Vnde scdm vītāz naturaz
 pot accipi xp̄a vītē ei. Una quidē naturalis q̄
 pcedit ex p̄cipijs nature et tali vītute manifestū
 est q̄ xp̄s nō ascēdit Alia vītē in humana natuā
 est vītē glōrie scdm quā xp̄s ascēdit que quidē
 pcedit ex parte anime glōificare ex cuius redūdā
 tia glōificabili corp̄. vt Aug. dicit ad D. ascoriz
 Erit enim tanta obediētia corporis glōsi ad animā
 bīam vt Aug. dicit p̄xii. de cūitate dei q̄ ubi vīz
 spiritus ibi erit p̄tān corp̄ Decrāt corp̄ glōsus
 et immōrē esse in loco celēsti Et ideo ex vītute
 anime volentē corp̄ xp̄i ascēdit in celum Sicut
 autē corp̄ efficiēt glōriosū ex redūdātia aie glōfi
 ficare Ita vt Aug. dicit sup Joānez. p̄ticipacōe
 dei sit anima bīa Vnde prima origo ascēhōis in
 celū fuit vītē diuina Sic ergo xp̄s ascendit in
 celum xp̄a vītute Primo quidē vītute diuina
 Secundo vītutē anime glōificare mouēt corp̄
 prout vlt. De p̄recio. s. loci emētia d^r Eph. iiii.

Qui ascendit super oēs celos Glo. loco et digni-
tate Et Eph. p° d°. Qz constituit eum sup oēm
principatū et potestate et sup nomē quod noiaē
hue in hoc sclo hue in futuro Quia tanto debet
aliqui rei locus altior q̄to est nobilior Corp⁹ autē
xpi licet considerando cōdicōe; nature corporee sit in
ista spūales substātias. considerando tñ dignitatē;
vniōnis qua personalitē ē deo vnitū excellit digi-
nitatē oīm spūaliū substātias. Et id scdm pdcē
cōgruentie rōnem dicitur sibi locus altior. non
solū ultra oēm creaturā corporalem vniūtiā spi-
rituale; Vnde dicit Gregor⁹. in om̄. ascēhōis / Qa
qui fecit omnia sup omnia sua virtute ferebat.

De quarto. s. glōrie xp̄i ascētis excellentia
d° Math. vltio. Domin⁹ qđe Iesus post q̄ locut⁹
est eis / assumptus est in celū et sedz ad dexterā
dei Ubi notandū q̄ nomine dexterē tria intelligi
possunt Uno° glōria dicitur Vnde Dam⁹. Dextera
pr̄is dicim⁹ glōriā et honorē dū. imitat⁹ in qua
dei fili⁹ extitit acē sicut uerba ut ds et pr̄i cōsubstalis
Alio modo b̄tūdo patris Vnde Aug⁹. Sed deo
habitare intelligit. quomodo dicim⁹ de quoāqz
hōie In illa patria sedit p̄ tres annos Sic ergo
credite xp̄m habitare in dextera dei pr̄is Utus ēi
est qui habitat in b̄tūdine q̄ dextera pr̄is v̄tū
Tertio° dextere noīe intelligit iudicaria p̄tās Vn
Aug⁹. Nam dextera intelligite ipām p̄tātē quā
accepit ille hō accept⁹ a do ut p̄iat iudicatur⁹

qui prius venat iudicad? Ergo xps sedz q̄ deus
sedz ad dexterā pris. i. equalis pri in diuinitate
scdm p̄mā accep̄tōem dextere. Christ? vero scdm
hūanitatē sedz ad dexterā pris. i. in poti⁹ ib⁹ bo⁹
nis pris in eterna b̄fitudine habes iudicariam
ptatē. Iuxta scdam et tertiam accep̄tōez dextere.

INotandū vero q̄ sup illa Rō. vi. Cōsepultū su⁹
m? cū illo p̄ bap⁹ in morte Ubi dicit Glo. Quid
q̄ gestū est in cruce xp̄i in sepultura & r̄surrecōe
in ascēsiōe & sessiōe ad dexterā patris. Ita gestū
est ut hijs rebo mīstice nō tm̄ dictis h̄ ecq̄ gestis
configurat̄ vita xp̄iana Et infra d² Ex in cruce ē
dolor cōfessor̄. in sepultura requies absolutor̄. in
resurrectione vita iustor̄. in ascensione profect⁹
perfector̄. in cōcessu ad dexterā gloria beatoriū.
De primo scilicet de cruce penitētie dicit Gal. v.
Qui ch̄risti sūt carnez suā crucifixerūt cū vicijs
et cōcupiscētijs Glo. Pugnātes cū vicijs operū
et cōcupiscētijs desiderior̄ Cōgruit em̄ deuotioni
noſtre ut quā domini crucifixi passionez colim⁹.
reprimēdaz carnaliuz voluptatum crucez nobis
faciamus In hac quāde cruce in hac vita semper
pendere debet christian⁹. ut sit affix⁹ clavis id ē
p̄cep̄t̄ iusticie. ut christ⁹ in cruce clavis affix⁹
fuit Glo. super Luc. xxij⁹. Tollitur crux cui⁹ sp̄i
facta carnis mortificantur Per unum a dext̄ris
significat̄ mortificatio carnis pro celesti gloria.
Per aliū a sinistris significat̄ mortifica⁹ carnis

q̄ aliqua mūdi causa **N**otādū vero q̄ crux ista
b̄z habere latitudinē / lōgitudinē / altitudinē / & p̄/
fūditatē. Unde Glo. super illis Eph. iij. Ut possit
cōphēdere cū dīb? sc̄is que sit latitudo longitudo
sublimitas et p̄fūdū Intelligētes mīsteriū crucis
mūdo crucifigam³. cōtēdētes manū in latitudinē
bonorū operū. et lōgitudinē usq; ad finē perseue-
rantes. atq; halētes cor sursū vbi xp̄s est totus
hoc nō nobis s̄d illi? misericordie tribuētes eius
p̄fūda oēz scrutatorē fatigāt. De sc̄do. l. sepul-
chro q̄escētiū Job iij. Quali effodiētes thaurū
gaudet vhemēt cū muenerit sepulchrū Quia
antiqui cū diuitijs recōdebāt ut dicit Gregorij.
Hic iuxta sensū mīsti cū aia scā gaudet cū sepul-
chrū muenerit int̄ne quietē. qz n̄ a tum̄lū viōrū
pfecte quietuerit thaurū grāz et virtutū mīie nō
poterit inuenire vel repire **N**otādū vero q̄ se
pelici mortuoz est Unde n̄ aia huic mūdo fūdit?
mōriāt in sepulchro icne q̄et nō poterit abscondi
Col. iij. Mōrtui estis. Glo. mūdamis et caducēt et
vita vrā abscondita ē Glo. dīb? hic peregrinātib?
s̄ maximē carnalib? et terēmis. cū xp̄o qui ē vita
vrā. que vita ē in deo p̄tē qui cū xp̄o idē ē Videat
ergo aia l̄cā si huic mūdo mortua sit et tūc poter-
it ad sepulchrū interne q̄et abelare Hui? mortu-
fig³ est si a mūdo despiciēt. qz mare viua corpora
in se retinet / mortua vero mor⁹ ext̄a se pellit. ve-
dicit Gregorij. De tr̄ccio d² hō. vi. Qūo ch̄rist⁹

Surcepit a mortuis. ita et nos q̄c. Ubi noctā daz q̄
 vetus vita est vita terrestris vetustate pccōz con-
 sūpta. Iuxta illd Trēn. iij. Vetustam fecit pellez
 meam z carnem meam. Glo. In genuit anima
 dū exteri⁹ quasi pellis inueterata⁹ et cōscia interi⁹
 de ora⁹. quasi caro corrupta tābe pccī cōsūmē. Sz
 noua vita ē vita ce⁹ est s per grāz de die in diem
 renouāda b̄m illd Eph. iij. Renouāmī spū mēte
 vestre et induite nouuz hōiez qui b̄m dū creatus
 est q̄c. Quo aut̄ xps resurrexit subiugis Christ⁹
 resurgēs ex mortuis iam nō moris. Et infra Ita
 et res existimare frēs mortuos quidez pccō zce.

Dicēdū vero q̄ vita manifesta⁹ per motū Vn
 vita ve⁹ p̄ modū tertene opacōis ostēdi⁹ de qua
 in ps. d² Gulos suos statuerūt declinare in eraz
 Vita ve⁹ o noua p̄ motū celest⁹ opacōis declarat⁹
 De qua d² Col. iij. Si cōsurrexistis cū xpo que
 surſū sūt sapite Glo i. cogitate Inuēta at ūcida
 habete Et hoc ē qd subdit Que surſū sūt sapite.
 De quarto d² in ps. Utis vit c̄ ē z uiri⁹ abs te-
 nascēhōis i corde suo disposuit Unde Bern. Ascē
 bam⁹ velud duob⁹ pedib⁹ meditacōe et orōe Me-
 dita⁹ q̄sē dōz q̄ dicit. orō ne deht obtinet. illa viā
 ostēdit. ista deducit Idē Quatuor ḡd⁹ ascēhōis
 sile dicāt Prim⁹ ad cor. Secunda in corde Terci⁹ de
 corde. Quart⁹ sup̄ cor. In primo timet domin⁹
 in sedo audie⁹ cōliari⁹. in tecno deiderat spōs⁹.
 in quarto videt d.⁹. De quinto d² Eph. iiij. Bej

fusceauit & cohixte fecit in celestib⁹ in p̄po iesu.
nūc qđe in spe vt dicit Glo. postea vero in re hm
ill⁹ Col. iij. Cū aut̄ apparuerit xp̄s vita vrā qc.
Ioā. xxij. Volo vt vbi sum illic et minister me⁹
erit qc. Aug⁹. Quē honore maiore poterit acci
pere adoptat⁹ qđ qđ ibi sit vbi sit vniq⁹.) (De ad-

Q Via vero sū hm Bernhdū ep̄licē) (actu xp̄i
aduētū xp̄i distinxij⁹. s. i carnē.) (i mēte.)
in mēte. & ad iudiciū. nūc de scđo aduētū videa⁹.
Ad cui⁹ euūtētā est notandū qđ aduēt⁹ xp̄i in
mēte est per grām ḡtū facientē. qđ cū d̄s sit cōiter
in dīb⁹ reb⁹ hicut cā i effāb⁹ pticipatīe bonitatē
ip̄i⁹. et hoc p̄ effētīam potētīam et p̄ntīam. Per
effētīam inq̄b⁹ adest nobis vt cā effēdi hicut aīma
in corpore et in qualibet ei⁹ parte tota est. Per
potētīam inq̄b⁹ oia ei⁹ ptātī subdūt. hicut rex in
regno. Per p̄ntīam inq̄b⁹ oia nuda & apta sūt oculi
ei⁹. hicut pēfālias i domo Nō ē he itelligēd⁹
aduēt⁹ dei vt veniat vbi pri⁹ nō erat. h̄ vt nouo
mō vbi pri⁹ erat existat Nou⁹ autē mod⁹ scđz
qđ d̄s ē i rōnali creatura. hicut cognitū i cognoscē
te et amatū in amātē Cognoscere vero et amare
deū inq̄b⁹ est obiectū btitudinis ē per grām ḡtū
facientē Vnde aduēt⁹ xp̄i in mēte hm grām ḡtū
facientē itelligēd⁹ est Hūc ergo aduētū sapiēs
desiderabat cū diceret Nitte illā de celis sc̄is tuis
et a se de magnitudinis tue vt mecū sit et mecum
laboret et sc̄ia qđ acce p̄tū sit ap̄d te Glo. Quicq̄

de sapia di dicim⁹ ad ip⁹; re ferim⁹ quā ē pax nra
 qui fecit utraq⁹ vnu Virt⁹ et sapia dei et ymago
 dei inuisibilis p̄mogenit⁹ ois creature q̄i diceret
 Mitte pp̄m dei virtutē ⁊ dei sapientiā. vt mecum
 sit per virtutē grē ḡtificat⁹. et meū laboret p̄ vir-
 tutē grē subleuat⁹. et scia; q̄ accep⁹ sit apud te
 p̄ splēdorē grē illustrat⁹. Petit ergo aduētū pp̄i
 in mēte vt ḡtifice ē quo ad statū viuēdi. vt illas
 tretur quo ad actū intelligēdū p̄mū ibi vt meū
 sit. i. me hbi ḡtificado Und Eph. p°. Gtificauit
 nos ī dīlō filio suo. Hic ē p̄m⁹ effāus grē q̄ sol⁹
 de⁹ in nobis sine nobis operat. Unde j. Chori. xv.
 Grā dei sū id q̄d sū Glo. Recte grām noiāt. p̄mū
 em̄ sola grā dat de⁹ cū nō p̄cedat n̄ mala merita
 h̄ post grām incipiūt bona merita. **D**ciēdū vero
 q̄ aduēt⁹ iste p̄ grām occult⁹ est ⁊ hūano sensui
 muestigabilis Unde Ro. xi°. O altitudo dītiaz
 sapie et sc̄e dei ⁊ ce. Ad cui⁹ euīdētiā scienduz q̄
 tripli aliq̄ sc̄it. Primo⁹ per demōstracōez q̄ sit
 per principiū pp̄u rei. Sic em̄ certitudo habet de
 coclusiōib⁹ demōstratis p̄ p̄ncipia demōstabilitia
 et vniuersalia Null⁹ aut̄ p̄ scire se habere sciām
 aliac⁹ coclusiōis si p̄n⁹ ignorearet Principiū aut̄
 grē et obiectū ei⁹ ē ipē de⁹ q̄ pp̄t suā excellētiaz
 est nobis ignot⁹ fī illud Job xxxvi. Ecce deus
 magn⁹ vñces ntām sciām Et ideo ei⁹ p̄fētia vel
 abſetia per certitudinē demōstracōis cognosci nō
 potest sc̄d; illud Job ix. Si vñnt ad me nō vñdebo

etim. si aut̄ abierit nō intelligā. **S**ciēdū aut̄ q̄
expedit q̄nq̄ p̄ntia; bei in nobis p̄ grā; ignorare
Primo q̄de ut t̄c̄ futuri iudicij nos h̄uiliat. Vñ
xiiij. xvij. B̄tis hō q̄ sp̄ ē pauid̄ Glo. p̄ futura
pena. Qui vero mētis ē dute. s. q̄ nō afficit t̄c̄
futurū pene corruet i malā T̄c̄ iste h̄oiez h̄uiliat
xp̄ q̄d expedit grām ignorare Vñ Gregorij. Ideo
de? bona nr̄a voluit nobis esse incerta. vt vnam
certam. tēam? grām h̄uilitatē. **S**c̄do ne p̄sūpta
securitas p̄cipitet Vnde Thess. p̄. Cuz dixerint
par. et securitas tūc ē p̄petuā? eis supueniat intēit?
Ie co? Timor custos virtutū ē. securitas ad lap
sū facil. Tercio ut vigilat et desiderat grām dei
expetem? Vnde p̄. viij. B̄tis q̄ audit me et q̄
vigilat ad foras mens cotidie et obseruat ad pos
tra ostij mei Berni. Sp̄ debet habere vlt̄ suspē
sos et h̄i p̄ expāsos ad largā dei benedictōe; Alio
mō sc̄i aliq̄ p̄ coiecturacōe; et h̄i mō h̄m quādā
spei fiduciā possū? scire deū nobiscū esse per grāz.
Vnde Judith xij. Ap̄i portas q̄ nobiscū est de?
qui fecit virtutē in isel. H̄ut aut̄ tria signa huius
coiecturacōis. s. grē dei. **P**rimū ē testimoniu mō
sc̄ie nr̄e Vñ Berni. Nichil hac luce clari? nichil
hoc testimonio glohi? cū veritas in mente fulget
et mēs in veritate se videt. Sed qualez. Pubica
verē iudā. pauidā. circūspēz nichilq̄ admittētā
q̄d euacuet gloz cōscie attestātē in nullo sibi quo
subsc̄at in presentia veritatis. Hoc plane est.

quod super omnia diuinos delectat aspectus.
Secundum signum est auditus verbi dei non solum
 ad intelligendum sed etiam ad faciendum. Unde Ioā. viij.
 Qui ex deo est verba dei audiret ubi dicit Gregorius?
 Celestem patriam rectitas desiderare iubet. mundi
 gloria declinare aliena non appetere. pro largiri
 Pelet apud se unusquisque si hec vox dei in auribus
 cordis eius conualuit et quod iam a deo sit cognoscit.
Tertiū signū est inter gustū la pietate qui est quādā
 plibatio future beatitudinis. Unde in ps. 8. Gustare
 et vide te quoniam suavis est dominus. scilicet per gratiam suam
 in nobis Augustinus. Ceterum sumus in corpore peregrinani
 a domino. Gustum saltē quoniam suavis est dominus
 qui dedit nobis pignus spiritus in quo sentiamus
 eum dilectionem et desiderium nostrum ipsum vite fōtē ut sobria
 ebrietate mūdemur et irrigemur hanc lignum; quod
 plātatum est secus decursus aquarum. **I**te fratres
 me domine gustare per amorem quod gusto per agi
 mentationē. sentia per affectū quod sentio per intellectū
 plus tibi debet quoniam meipm totū sed nec plus habeo
 sed nec hoc ipm per me totū possim. Illud tetrahe
 domine in amore et hoc ipm quod sum. **T**ertio mo
 scitur aliq; per revelationē. Et sic deus ex pūlegio
 gratie quibusdam reuelauit presentiam suā gratiosam;
 sicut discipulis suis quibus dicebat Math. vltio
 Ecce ego vobiscum sum usque ad consumationem seculi
 Gloriū finitis laboribus meū regnabitis. Unde
 Rom. viij. Ipse spūs phibet testimoniū spūi nro

id ē recognoscere facit vt dicit Glo: q̄ sum? filij
dei. h̄ filij et heredes r̄c. **D**sciendū vero q̄ h̄mōi
ceuelatio sit quibusdā p̄pet̄ tria. Primo vt oēz
hamanū timorez tam in agēdis q̄ in sustinēdis
abiciat. **V**nde Jere. p̄o. Ne timeas a facie eoz q̄
ego tecū sū. Et in p̄l. Non timelō mala quoniam
tu meū es Glo. in corde per fidē. vt post mortem
ego tecū h̄m per spe; **H**ecdo vt gaudū securitatē
in hac vita habeat Proū. xv. Secura mēs quasi
iuge cōuiuiū Eccl. ip. Vade et cōmede cū leticia
panem tuum et bīle cū gaudio vīnū tuūz. q̄ deo
placent opera tua. Tercio vt vita; in pacia hal
bētes mortē cū desiderio expectet. Qui em̄ nescit
vtrūz amore dignus sit an odio mori formidat.
qui vero secur? est mortē i desiderio habet. Talis
fuit ap̄l's desideriū habēs dissolui et esse cuz xpo:
Phil. p̄o. **B**eruid? O vita secura ubi absq̄ formi
dime mors expectat. p̄mo exoptat cū dulcedina
et excipit cū deuotioē. **D**c̄s tangit ibi et mes
cū laboret. s. in statu vite p̄slenq̄ diuinis me cōsol
latiōibz subleuādo quaz quidē expertus fuit qui
dixit O q̄ bon? et suavis est sp̄icit? tu? in nobis
Aug?. in li° cōf. Quis dabit michi vt venias in
cor meū a imēbris illud a obliuiscar mala mea
et vīnū bonū amplectar te. Iste ē aduēt? solacijs
Dant aut̄ tria que disponūt ad istū aduētū.
Primum ē cōcept? tertene voluptatē. Un̄ Col. iij.
Que sursum sūt sapite nō q̄ super tertā. quasi d.

Nō potestis simul terrena et celestia sapere. Vn
 Bern. Errat oīmo si quis illā celestē dūlcedimez
 huic tymiamati. diuinū illū balsamū huic venes-
 no. carismata illa spūs misceri posse hū? mundi
 illecebris arbitrat. putas te illū meacissimū spm
 posse suscipere nisi carneis istis cōsolacionib⁹ tenū/
 tiaueris. Reuera cū incep̄is tristitia implebit
 eoz tuū H; si perseuaueris tristitia tua recetetur
 in gaudiu. tūc em̄ purgabit affect⁹ et vltas
 renouabi⁹. vt oīa que prius difficultia ymo ipossi
 bilia videbāt cu; multa percuriā ut dulcedime et
 auuditate. Hcd; ē deuota medita⁹ dñe bonitatis
 Und i ps⁹. Memor fui dei zc. Bernd⁹. Nō deerit
 elcīs cōsolatio & memoria dei q̄bo nō aī s pñcia
 plena refcīs indulget⁹ H; p̄cipue bonitas dei exi-
 hibita in hōie xp̄o delat̄ recogitante. Unde s̄ illū
 ps⁹. Memore ero ab inicio mīe tue dicit Glo. qz d⁹
 hūano generi mōl̄cīt ab inicio. s. q̄ adā ad yma-
 ginez suā fecit. q̄ abel hostiā accepit H; c q̄ de
 noe fecit. i c̄ aracha diūsa aialia i mīlteriū ecclie
 saluauit. q̄ de abrahaz fecit c̄ oblacōe filij. xp̄i
 incarnationē & passionez designauit. tādem q̄ ipse
 domin⁹ venit Hec sunt que selectā vitū sanctū
 Tercium est feruens desiderium caritatis. Unde
 Bernd⁹ tractās illū ps⁹. Ignis ante ip̄; precedz
 Sed nāq̄ vt sancti desiderij ardor p̄ueniat facie
 eius. Ac anima ad quā ipse ventur⁹ est qui oīnez
 consumat rubiginē vitōz. et sic p̄. i. et lo. dñi et

tūc aīa scit iuxta se esse dominū cū se senserit illo
igne succensam Ide Spiritus deus ē & coācupiscit
decore m illi? anime. q̄ forte aduertit in spiritu
ambulante & curam carnis nō perficiēt in desis-
derio. p̄sersertim si sui amore fragrātē cōspexerit
Tali anime suspirati frēq̄t p̄mo sū intermissione
orāti et affligēti se p̄e d̄siderio interdū desiderat?
ille misat? occurrit Ergo si quis ita est desiderij
ut cupiat dissoluī & esse cū xp̄o cupiat v̄hemēter.
ardēt sitiat. assidue mediteſ is p̄fecto suscipiet
deum. Diquidē desideriu; cordis tribuet ei et sic
adhuc peregrinari in corpore ex parte. tñ id & ad
tēp? et tēp? modicū Nam cū vigilijs et obſecra-
tōmbo & m̄lto labore et ymbre lachrimaz q̄it?
fuerit subito dū teneri putat elabit & n̄ videbit
misi itez toto desiderio requirat Ita ergo & in hoc
corpore potest esse de p̄ſetētia sp̄oh frēq̄t leticia
sed nō copia. qz et si visita letificet sed molestat
viciſſitudo. nec tñ vel in transitu preſto. sic erit ōi
aie nisi illi dūtarat quā igens deuotio & desideriu;
v̄hemens et p̄edulcis affect? sp̄olas probat et
dignam ad quaz grā viſitandi accessiuū verbum
decorez induat formā sp̄oh accipies ¶ De signis
vero aduēt? verbi & recess? eiusdē sic dicit Bern.
Si teor michi aduentasse verbū in inspīa dico &
plurices tñ qz cū lepi? intrauerit nō sensi Aliquo/
tiens cui? intrauerit adesse sensi affuſſe recordor
interdū et p̄ſentice potui in dōitu; eius sentire.

nunquā h̄ neq̄ exītū quidē. Triā ergo ī verbis
 Berndi sūt notāda. s. q̄ aliquoties potuit aduēl
 tū p̄sens̄tire. q̄ sentit adesse et recordat̄ fuit af
 fuisse De p̄mō dicit hc Cuz p̄ seip̄z dīgnat̄ de?
 animā querētē se que tñ ad q̄dū se toto deſide/
 rīo z amore deuouit Et hoc līgnū istiusmōi ad/
 uentus eius fuit ab eo qui expt̄ est edocemur
 Ignis ante ip̄m precedit; q̄c. v̄ts. De secūdo dicit
 hc Queris ergo a me cui ita fīnt īvestigabiles
 om̄es vie ei? vnde adesse nouerit; Vnuū z efficac
 est verbū mox vt int̄? venit exp̄gerē fecit dormi
 tantē animā meā. mouit z emolliuit q̄ vulnāuit
 cor meū qm̄ durū lapideūq̄ erat et male sanum
 cepitq̄ euellece et deſtruere plantare z edificare
 arida rigore. tenebrosa illuminare. clausa reſe/
 rare. frigida īflāmate. necnō z mutare plana z
 indirecta et asperca ī vias planas ita ut benedi
 ceret anima mea domino et omnia que int̄ra me
 sūt nōi sancto ei? Iḡit intrās ad me aliquoties
 verbū sp̄olsus tantū ex motu cordis fuit prefat̄
 sū intellexi p̄nciā ei? et ex fuga vicorū. carnaliū
 q̄ affectuū aduerti potētiā virtut̄ ei? et ex diſ/
 cussione sue redargutione occultoꝝ meoꝝ admi
 ratus sum p̄fūditatē sapientie eius. z ex q̄aula/
 cūq̄ emendacōe mox meoꝝ expert̄ sū bonitatē
 mansuetudinis eius. z ex reformatione z reno/
 uatione spiritus mentis mee id est interioris ho
 minis mei percepi utrumq̄ species decoris eius

et ex comitatu omnium horum simul expansa maledic
tudinem magnitudinis eius De tertio dicit sic Ve
rū qz hec omnia ubi abcesserit verbū quodā illis
languore corruptitia pī iaceat icipiūt. ahi caco
ballienti subterficerit ignem Et hoc michi signū
abcessōis ei? Et quoties elab̄ totiens repetit
a me. nec cessabo clamitate quasi post tergū abi
euntis ardēti desiderio cordis ut redeat et reddat
michi leticiā salutaris sui reddat michi seipsū.
Statorem filij nichil interē alius lib; dū nō presto
est quod solū lib; Terciū mēbrū principale tali
gitur ibi Et sciām. s. per iphī pīscīā illustrat̄ qz
acceptū sit apud te. qz candor est lucis eterne et
speculā sūi macta Hapie. vij. Hūt aut̄ tria que
disponūt ad internā mētis illustracōez. Primiū
est in abstractōe trahitorie dulcedimis Vnū Vsa.
xviij. Quē docebit sciām et qz intelligere faciet
audituz ablactatū a lacte. et auulsū ab vberibz
scilz terrene cōsolacōis vel delectacōis Vnū sē illa
Joa. p̄. Nūd? eū nō cognouit. dicit Criso?. Nū
dū vocat hōies qui soli mūdo affixi sūt et qz mūdi
sūt sapient. Nichil aut̄ ita turbat mētē vt liq fieri
amore pīctū. Hcdm ē in approximatōe ad ipm
fotē luminis Unde in pī. Accedite ad eū et illu
minamini Aug?. Aia inē deū et creaturas media
posita cōuerthōe ad deū illūiaſ meliorat̄ et pīctis
cōuerthōe autē ad creaturas deteriorat̄ obtene
braur occiditur. Terciū cōsistit in interiori mētē

dilatatione que fit per donatum hōis iphus Unde
 in ps^o. Dilata os tuū Glo. cordis. et implebo illū
 Glo. pane vite et intellectus Unde Aug^o. dicit q̄
 deus in genti libertate replet oēs creaturas pro
 captu eaz Dic per p̄m dei virtutē et dei sapiām
 veniūt nobis omnia bona dū in eius adnētū ḡtī
 ficam² quo ad modum essendi. consolam² quo ad
 modū viuēdi. illustram² quo ad actū intelligēdi
 Scindū vero q̄ nō solū filius h̄ et pater et spūs
 sanct^o veniūt per gratiā et mēte hūanam inha/
 bitant h̄m illū Joā. xijj. Ad eū veniem² et mā/
 sionem apud eū faciem² Unde Vsa. xl. Qui dat
 lasso virtutē. Glo. fidei et operis et hijs qui non
 sūt fortitudinē et robur multiplicat. Hac fortis/
 tudine confortatus apostol^o dixit Oia possū in eo
 qui me confortat s̄ filius vero venit per sapientiāz
 nos illūiāndo. q̄ est lux vera que illūiat omnē ho/
 minē veniente in hūc mūdū Joā. p^o. Glo. Null^o
 sine illo illuminat Und sapiēs ei² aduētū des/
 decans ait Nitte illā de sede magnitudinis tue
 Et infra Ut sciam q̄ accepū sit apud te Spūs
 sanct^o venit per bonitatē nos ad amorem suū instā/
 mando. Treū. p^o. De excelsō misit ignē in ossib^o
 meis Glo. i. spiritū sanctū ut caste timeā Unde
 cantat ecclesia Veni sancte spiritus reple tuū
 corda fidelium et tui amoris in eis igne; accēda
 Hic ergo per adūtū beatissime trinitat^o refor/
 matur in nobis q̄d p̄c peccatū fuerat deformatū

duz nostrū posse per peccātū infirmatū cōfortatū
per patris potētiā. nostrū nosse p̄ peccatū obscur-
atū illuminatur per filij sapientiā. nostrū velle per
peccatū infrigidatū istā amarē per spūs sancti bern-
ardissimā clemētiā. Hec autē sunt opera gratuita
beatissime trinitatis in nobis mirabiliter operatiā.
Vnde in ps. Mirabilia opera tua domine et aia
mea cognoscet nimis Reueta mirabilia opera di
in nobis. Nā patris potētiā cōfortando debilitat
et debilitando cōfortat Vnde Psal. xl. Qui sperat
in domino mutabūt fortitudinē glo. sic ut fortis
in deo debiles fiet mūdo. et post mortē carnis fiet
immōrēles Et se⁹ ibidē Assumēt penas ut aquile
Glo. quib⁹ volent ad deū. currēt ⁊ nō laborabūt
Glo. qđ omnia facilia amantī Ambulabūt scilicet
proficiendo et nō deficient h⁹. Chrys. p̄ij. Cū enim
infirmor Glo. exterius tūc potens sum Glo. victor
efficior Similē filij sapiētiā nō vidētes illūiat ⁊
vidētes exēcat Unde Ioh. ix. Ego in iudiciū veni
in mūdū ut nō vidētes videāt Glo. humiles ceci
qui se videre non putant. et qui vident ceci siant
Glo. superbi sapiētes qui se videre putat Gregorij
sup Job xxvi. Ecce deus magn⁹ vīncēs nostrā
cōsciam Quicqđ de claritate magnitudinis dei
scim⁹ infra ipm est et tanto ab ei⁹ scīa longe re-
pellimur quāto eius potentia nos comprehendēsse
suspiciāmur. cuius tunc aliqđ ex parte cognoscis-
mus quādo eum nos digne cognoscere nō posse

sentim? Hic etiā bonitas spūs sancti mirabiliter
 opak in nobis. Vn sapiēs admītā dicit sapie-
 pīj. O q̄z bon? et suauis est domine spūs tuus in
 nobis. Vbi notadū q̄ valde bon? ē i nobis spūs
 scūs cū nos ad amōez suū accēdit. Quia amor
 dei fōz ē toti? boni ut dicit Glo. Vn tūc se nobis
 suūne colat. H̄z vald suauis est in nobis dū nos
 inēno gustu sue dulcedinis letificat. Vnde se illa
 ps. Suauis dñs vniuersitatis dicit Glo. s̄ maxime
 se gustātib⁹ Berii. Sol⁹ consolator ē qui et inha-
 bitator caritatis de?. q̄ et iustis nūq̄ deht ad meri-
 tu. plerūq; tñ ad solaciū abest. illa iocūdī? istud
 vtili?. Vabes ergo s̄ latet dū sensu cordis mīme-
 tangit illa suauitas habita. sicut pp̄l's iseliticus
 cū p̄ h̄bi domini māna plueret amīcat? fuit. de-
 manhu. i. q̄ ē h̄. Hic deuota aia gustas i itamis
 dñe bonitas suauitatē amīcat. tū q̄ talē in rebo
 creat⁹ expta nō est. Vnde Anselm⁹ Cogita q̄le sit
 illud bonū qđ cōtinet om̄ bonor⁹ iocūditatē q̄ nō
 qualē expti sum? in rebo creat⁹ s̄ tanto differēte
 q̄ tū differt creator a creatura. tū etiā q̄ verbis
 nō ex p̄ mīc tante bonitas suauitas. nec lingua
 docet s̄ grā. Vnde Apoc. ii. Vincētū dabo māna
 absconditū. q̄ nullis sermonib⁹ ap̄l Vnd Berii.
 O q̄l q̄s curios? es scire q̄ sit verbo frui. para illi
 nō autē s̄ mēte nō daret lingua doc̄ s̄ grā. tū etiā
 q̄ excedit de īgeniū. et de desideriū qđ plus est
 q̄. mīta scim⁹ q̄ nō exp̄mim⁹. Dñe bonitas fata.

est suauitas q̄ nō solū verbis ipaz nō exprimim⁹
veruetia inq̄redo deficim⁹ Vnde in ps. Memor sui
dei dicit Glo. in quo est suauitas. Et se⁹ Exaudi
me domine defecit sp̄us me⁹ Vnde Bern⁹ dicit
q̄ nō capit h⁹ intelligētia n̄ q̄ attigit exp̄ietia
Dic ergo p; verbū pphē dicet Mirabilia testio
mia tua domine et aia mea cognoscet nimis id ē
valde. et p̄tis potētiam et filij sapiām ⁊ sp̄us sc̄i
suauitate; Ex quo se videt deficere in cognoscēdo
potētie magnitudinem. sapientie altitudinem.
et dulcissime suauitatis habundantiam.

De aduētu xp̄i ad iudiciū.

Sequit de vltio aduētu xp̄i ad iudicioz. De
quo d² Luce xp̄i. Tūc videbūt filium hōis
venītē in nube cū ptate magna ⁊ maiestate. Ubi
circa aduētu xp̄i ad iudiciū tria notāda describūt
scilq̄ veniet patēt. dñant̄ sive solē p̄mē ⁊ potēt.
Primū notaſ ibi Tūc videbūt filiū hōis Glo.
In hac vita ois hō xp̄m vide re nō potuit h̄ in die
iudiciū in sede maiestat̄ ⁊ electi ⁊ rexibi pariter
videbūt. vt iusti remunerē ⁊ mali iēcū gemat.
Notabile aut̄ d² q̄ videbūt filiū homis. q̄ in
forma hūamitat̄ oib⁹ apparet. in qua iudicabit
scdm illd Joā.v. Dedit ei ptatē iudi⁹ facere. q̄
fili⁹ hōis est Nā scdm q̄ dei fili⁹ est sēp habuit
vt dicit Aug⁹. Cōueniēs em̄ e vt in fōe hūam
tatis vniat iudicatur. in qua venerat iudicād⁹
scbz illd Job xxxvi. Cā tua quāsi impij iudicata

est tamen iudiciorum recipies Unde Aug^{9.} de verbis
 dñi. Ad iudicium foz hois ventura est. foz illa iudi-
 cabit q̄ iudicata ē. sedbit iudex q̄ sub iudice stetit
 dampnabit veros reos qui fācis est falso re? Idē
 in eodē h̄c m̄ em̄ erat ut iudicādi iudicē videret.
 iudicādi em̄ etant et boni et mali restabat vt in
 iudicio foz seruare. H̄c em̄ mūdo qm̄ ipi dñi
 videbūt Et qz p̄tās iudicaria ad p̄pī exaltacōez
 p̄tinet haut et rēmōis gla p̄ps in iudicio nō appa-
 rebit in hūilitate q̄ p̄tinet ad meritū s̄ i forma
 glosa p̄tinete ad p̄mū Und d⁹ Luce p̄pī. q̄ reiet
 tū potestate m̄gna et maiestate. quod p̄tinet ad
 glam. Unde Origenes dicit Q̄ in consumatiōe
 toti? mūdi apparebit in multa gla vt videat eu^z
 om̄s in gla. **H**ciēdū q̄ viho claritatē p̄pī elcīs
 qui eū toto corde dilexerat erit ad gaudiū. quod
 eis p̄mittit Vla. **R**egē in decoro suo videbūt
 Impij autē ad cōfūhōez et luctū. qz iudicār gla
 et potestas dāpnacōez tūmētib⁹ tristitia et meū
 inducit Und d⁹ Vla. p̄p̄vi. Videant et cōfūdāc
 zelantes p̄pī. Glo. iniūctes m̄ et meis et ignis
 hostes tuos deuoret Glo. ignisi iudicē v̄l gehēne
 Unde Gregor⁹ dicit q̄ ōps de? ad iudi? veniens
 et blād? iustis et horribilis apparebit iniustia.
 Et q̄uis i foz glosa se ōndet. apparetur tū m̄di-
 cia passiōis nō cū defectu s̄ cū de coro et gloeria.
 Apparet et h̄z crucē in celo. vt d⁹ Mat. p̄p̄vij.

¶ ex his viis et electi accipiāt gaudiū qui pre
passionem xp̄i se liberatos recognoscet. et re xpi
tristitia quā tamē beneficiū cōcepserūt Dñ Apoł.
p̄. Videbūt in quē trāfixūt et plāgēt se super eū
os tribū terre Dñ Criso?. dicit q̄ crucē apparebit
lucidior sole exūs et nō erit tūc necessitas exau-
sacōis cū vi derūt crucē et ipm xp̄m in corpore suo
haleatē testimonia passiōis. **H**icēdū vero q̄ sig⁹
crucē nō accipit̄ hic p̄ ipo ligno crucē dñi ce. s̄ p̄
aliqua representacōe iphi?. **D**ic ergo videbūt filiū
hōis in fōe carnis glōe haleatē indicia passionis
virtuose cū h̄ḡ crucē vīct̄ virole. vt ex his haleat̄
et boni leticiā et mali tristiciā. **T**ū es ut ex mī-
tiis passiōis et cū & appareat ētioles sal⁹ elōy
et iustioles dāpnā te ylorū. **S**ed m̄ nota ē ibi ve-
niētē in nube Unde Criso?. dicit q̄ fili⁹ homis in
nubib⁹ veniet vt de⁹ et domin⁹ nō latēt̄ s̄ in glā
digna deo. **V**bi notādū q̄ in p̄ aduētu venit t̄q̄
seru⁹. In scđo veniet t̄q̄ domin⁹ et iudex. Et ideo
p̄mo venēs t̄q̄ seru⁹ cōueniēs fuit q̄ ad terram
descēderet. In scđo aduētu tāq̄ iudex et domin⁹.
Et iō cōueniēt̄ in nubib⁹ reiet̄ ut liqde oībi appa-
reat q̄ ip̄e est q̄ cōstitut⁹ ē iudex viuorū et mortu-
orū vt d̄ Act⁹ p̄. **H**icēdū vero q̄ nubes ista nō
causabīt̄ ex aliquia euaporacōe terre q̄ cessantē
motu celi nulla erit alteratio. s̄ h̄c virtute dīna
pter cōformitatē in aduētu domini ad iudiciū q̄
akēhōez. **V**n̄ sup illud Act⁹ p̄. **D**ic veniet dicit

Glo. Creatura vbiqz obsequitur creatori Astre
 indicat nascētē patiēti cōpatilē. ascētē nubes
 suscepit. redūtē ad iudiciū comitabif. **N**otan
 dū aut̄ q̄ pbabilē credid̄ p̄ps ventur̄ ad iudiciū
 circa locū mōt̄ oliueti z vallis iosaphat q̄ subia
 tet mōt̄ oliueti scdm ill̄ Johel. ij. Cōgregabo
 oēs gētes z dduā eas i vallē iosaphat z discep
 labo cū eis. Tū vt idē ostēdāf esse q̄ descēdit et
 qui ascēdit. tū q̄ couenīes est vt ibi veniat cum
 gla iudicatur? vbi fuerat cū ignominia iudicat?
Possum? aut̄ rōem hui? coueniētē accipere
 ex nōibz locoz Nōs oliueti designat māz. iosaf
 phat qd̄ interptat̄ iudiciū designat iusticiā. Qz
 vero in extremo iudicio tractād̄ ē op̄ miē et ius
 ti cie coueniēt̄ d̄ p̄ps ventur̄ ad locū p̄dcm ad iu
 dicādū Nō aut̄ dscēd̄ ad terrā h̄ i spacio h̄ aeris
 sedebit circa locū mōt̄ oliueti ex q̄ ascēdit Unde
 dicit Glo. Johel. ij. Tūc fiet separatio' bonoz et
 maloz Nā boni q̄ fidelē p̄po adheserūt km apl̄z
 p̄ Thess. iij. rapiēt̄ in nubibz obuiā p̄po in aera
 vt cōformēt̄ p̄po nō solū cōfigurati glē claritatis
 ei? h̄ loco cōsociati ei h̄ ill̄ Mat. xiiij. Ubicūqz
 fuerit corp̄ cōgregabūt̄ z aqle Per quas sign̄
 sc̄. Signāt̄ aut̄ i hebreo ioathan d̄ qd̄ cadauer
 sonat ab eo q̄ per mortē cadat km Jero". ad cō
 memorādā p̄pi passiōez. per quā z p̄ps p̄tātē iu
 diciariā p̄meruit. z hōies passioni ei? cōfōrti ad
 societate glē ip̄i? assumēt̄ km ill̄ apl̄i ij. Thim

Sed o^r Si cōpatimur & cōregnabim^o? Impij vno
qui xp̄o nō adheserūt remanebūt in terra quam
dilexerūt. b̄m illō Iete. xvij. Dñe oēs qui te dēre
linquūt cōfūcē Glo. perpetuo recedētes a te. in
terra scribēt Glo. deleti de libro vite cū h̄js qui
terrena sapiūt Grego^r. O q; anguste erūt tūc
reprobis vie. superi^r iudex icat^r. inferi^r horēdū
chaos. a dēpt̄s pccā accusātiā. a sinistris īfinita
demonia ad suppli^m p̄trahētia. int̄ cōscīa v̄rēs.
foris mūd^r ardes Mis̄er pccōr sic dephensus quo
fugiet. latere erit impossibile. apparet ītolera
bile. Hic ergo pat̄z veniet^r iudicē eminētia. qz in
nubib⁹ veniet. loci iudicij cōuenītia. qz circa lo
cū mōt̄ oliueti. differēt̄ bonoz et maloz assistē
tia. qz bonis ī aere subleuaq^r. impij ī terra rema
nebūt. s̄niaz finalē etē rne dāpnacōis p̄ suis me
rit̄ cecepturi. Terciū notaſ ibi cū pt̄ate & mai
estate Glo. In pt̄ate et maiestate visuri sūt q̄
in hūilitate positū audiē noluerūt. vt virtutē ei^r
tāto districti^r tūc. sētiāt. q̄to nūc ceruīcē cordis
ad potētā nō inclināt. Reuera cū pt̄ate magna
veniet. nā virtutes celoz mouebūt. Mat. xxiiij.
et Luc. xxi. Grego^r. Quid em̄ virtutes celoz.
misi āgeloſ dñacōes et pt̄ateſ p̄ncipat^r appellat
que in aduētu districti iudicē tūc ocul̄ v̄sibiliter
apparebūt. & districte hoc tūc a nobis exigāt q̄
nos mō īv̄sibilis cōdītor equanīt̄ portat Criso^r.
Si rex terren^r p̄cessit^r ad belluz cōcta aliquam

expeditoꝝ mādat i p̄plo dignitatis mouēt. exer-
 citus excitant. cītas tota feruet. q̄t omagis rege
 celesti exurgēte iudicāt viuos & mortuos aglīce
 virtutes cōmouebūt tribiles ministri tribilioꝝ
 dominū p̄cedētes. **T**aciēdū vero q̄ potestas xpi
 iudicat̄ erit insupabil̄ inexplicabilis ieminabil̄.
 De p̄ Criso. Nec resistendi virt̄. nec fugiendi
 facultas. n̄ p̄me loc̄. n̄ satisfacciō tēp̄ tūc erit
 ex angustia oīm rerū nisi luctus De scđo Aug⁹.
 tractas illas Joā. xviii. Ut aut̄ dixit Ego sū abie-
 rūt retroz sū & cecidēt in tercā. sic dicit Una ux-
 turbaz oījs ferocez. armis tribile. hne vlo te lo
 percusit repulit et stravit. Utute latēt diuinitat̄
 Quid faciet iudicatur? qui h̄ fecit iudičad̄. q̄
 regnatur? poterit qui moritur? h̄ potuit. Quasi
 diceret. explicari non p̄t tanti iudicis ptas De
 tercio d̄ Dan. vii. Aspiciobam in visione & ecce
 fili⁹ hōis Et infra Ptas ei⁹ ptas eterna q̄ nullo
 fine claudet. Mltū ergo timēda est tanti iudic⁹
 ptas. Iu&. xij. Timete eū q̄ p̄q̄ occiderit habet
 potestate mittere in gehēnā. Dicut̄ at̄ potestas
 xpi iudicat̄ erit insuperabil̄ ita sapia infallibilis
 iusticia insuperabilis. Vnde Bernd⁹. Veniēt dies
 iudicij. vbi pl̄ valem̄t pura corda q̄ astuta ve-
 ba. et cōscia bona q̄ m̄subia plena. qm̄ iudeſ ille
 n̄ verbis fallē. n̄ flcte. donis. Nec aut̄ tria ad
 faciēdū iudicij reqrūt. sc̄ zel⁹ iusticie quo ad iu-
 dicij p̄ceda. lumen sapie b̄m quā sūnia p̄fāt. Ut?

potētie p̄ quā suā latā efficacī exequatur. Que
excellētissime in xp̄o iudice repūcte. vt potē cui?
iusticia infribil. sapia infallibil. potētia insuya
bilis. scripture scōn̄ testimonio cōprobat. **D**ed
notandū sū p̄ tēp̄ aduēt̄ isti? modi cōib⁹ ē
ignotū b̄m illō Math. xiiij. De die at illa et hora
nemo scit neq; agl̄i in celo. neq; fili⁹ nisi pater.
Ubi tū sciēdū q̄ tūc de? d² aliq̄ scire qn̄ alic⁹ rei
noticiā cōfert. sicut dixit ad abraham Gen. xxij.
Nūc cognoui q̄ timeas dñm. i. cognoscere te feci.
Sic etq; fili⁹ dei dicit ignorare diē aduēt⁹ sui q̄
nobis noticiā hui⁹ diei nō dedit Undis discipulis
de hoc die querētib⁹ Actz. p. rūdit Nō est vestū
nosse tpa v̄l mom̄ta q̄ p̄ posuit in sua potestate
Ideo at h⁹ diei noticiā nō donavit q̄ nō expedit
vt s̄p̄ incerti de aduētu iudic⁹ sic cotidie viuam⁹
quah alia die iudicādi vt dicit Glo. Math. xiiij.
Vigilate videte et orate nescit⁹ em̄ qn̄ tēp̄us he
In q̄b⁹ verbis notabilē dñs ea incultat. s. videte
vigilate et orate. **A**d cui⁹ evidētiā sciēdū est. q̄
p̄mo debem⁹ fr̄ p̄te videte diē aduēt⁹ iusti iudic⁹
p̄fādo. H̄c p̄ em̄ ante oculos meos ponēda ē dies
illa dies ire dies calamitatis et miserie Unde ps.
Utinā saperet et intelligeret ac nouissimā p̄uideret
Dicit Ieroi⁹. Diue comedā sū bibā sive scribā
sive ad op̄a q̄q̄ faciā. sonet in aurib⁹ meis w̄
illa Surgite mortui venite ad iudicium. **S**ed
debem⁹ vigilare instāt̄ operādo ut bonis op̄ri

parati inueniamur Grez? . Vigilat q ad aspectum
 veri luminis oculos aptos habet . vigilat qui
 seruat operando quod credit . vigilat qui a se torso
 ris et negliget tenebras expellit Dic ergo vi
 giladuz est qz nescim? qua hora domin? noster
 ventur? sit . hunc ad iudicium singulare quod erit in
 obitu cuiuslibz . hunc ad iudicium umissale et finale
 Unde Aug? . s? illud Math? xiiij. Quod vni dico
 omnibus dico vigilate Tunc umiuicor? veniet dies
 ille cu? venerit ei? dies ut talis hinc exeat qualis
 est iudicad? illo die Ac per hoc vigilare d? omnis
 xpian? ne impacatum eum inueniat domini aduent?
 Imperatuum autem eum inueniet dies ille . qz in patatu
 inueniet su? vite ultio? dies Tercio debet? oratione
 seruenter im petrado xpi mihi ut digni esse pos
 sum? omnia que futura sunt mala fugere et stare
 ante filium hominis ut d? Luk? xxii. Ubi duo tam
 pro quibus est orandum . s. pro futuris malis vitandis .
 et pro futuris bonis adipiscendis Primu? ibi Ut
 digni habeam? fugere ista omnia. Vn? est Mat?
 xiiij. d? Orate ne fuga nostra fieri in sabbato . i. ne
 tunc veliq? fugere quando non licet nec possit. Spualc
 autem orare precipit . ut non frigescat fides in domino
 et caritas neq? ociosi in opere dei torpe? virtutum
 sabbato ut dicit Glo. Secundu? tangitur ibi Et
 stare ante filium hominis Hec summa beatitudinis in pre
 sentia iudicis sui securum coherere Theo?. Hec enim
 est angelica gloria stare ante filium hominis deus nem

et facie ei⁹ iugit ēneē Notādū ergo q̄ vltim⁹ ad
uētū p̄pi q̄dā sūt ancedētia q̄dā vero cōcomitātia
Ancētētia āt p̄cipue sūt tria. ¶ P̄i⁹ ē ātixps
cū veritatis cōtradictōe Unde apls n⁹ Thess. ii.
Ne terreami quah istet dies domini qm̄ m̄i⁹ p̄⁹
discessio venerit et reuelat⁹ fuerit homo peccati
filius perdičis qui aduersat⁹ et extollit⁹ super ōe
quod d⁹ deus aut quod colit⁹ ita vt in templo dei
sedeat ostēdes se tōp⁹ de⁹ sit Dicit Glo. Nō veniet
domin⁹ ad iudiciū m̄i⁹ p̄⁹ fiat discessio a romano
imperio. sū ecclesiaz a spūali obediētia romane
ecclesie. vel hoīm a fide Et m̄i⁹ māifestat⁹ fuerit
homo peccati. i. toti⁹ peccati seru⁹ et fōs. i. ātixps
filius perdičis. i. dyaboli qui aduersatur xp̄o in
mēbris suis Unde antixps et extollit⁹ super om̄e
quod d⁹ deus ā quod colitur. s. falsa opinione vt
dij gentium Ita vt in templo sedeat a romains
destructo quod iudei reedificabūt. ¶ Nasceſt autē
antixps i babilone de tribu dan Iurta qd̄ iacob
ait ſiat dan coluber in via ceāstes i semita Et
cū venerit iherosolimā circūcidet se dices iudeis
Et sum p̄ps vobis p̄missus Tūc confluēt ad eū
oēs iudei et reedificabūt tēplū a romāis destruci-
tū et vbi se debet ostēdes se quasi sit de⁹ Nā hicut
in xp̄o oīs plenitudo diuinitat⁹ habitavit ita in
antixpo plenitudo malicie et oīs iniquitas habi-
tabit Quia in ip̄o erit caput oīm malorum. s. dyab-
ol⁹ qui ē rex super oēs filios supribie. ¶ Sciedū

vero q̄ at̄xps tr̄ib⁹ mōis p̄lm sibi subiugabit
Primo per falsam miraculoz operacōez Unde
 Math. xxiiij. Surgēt pseundo xp̄i et pseundo pp̄he
 id ē antīxps et ministri ei⁹ vt exponit Criso⁹ et
 dabūt signa m̄gna et pdigia ita vt in errorem
 inducāt si fieri p̄t et̄ elcōs Glo. s̄t ill̄ Apoc. xiij.
 Et fecit signa m̄gna vt et̄ ignez faceret de celo
 descedere vt ap̄l's dat⁹ ē sp̄us l̄uis in sp̄e ignis.
 Glo. s̄t ill̄ ij. Thess. ij. Cui⁹ ē aduēt⁹ b̄m opera/
 tionē sapie in oī verbo et sermone ⁊ pdigijs ⁊ p
 magican arte nō veram faciet illa. et p fantas̄a
 deludet hōies sic symōmag⁹ delahit illū qui pu/
 tans eum occidere arietē decollavit p eo **S**e
 cūdo per manerū largicōez Unde dicit Glo. sup
 ill̄ Dan. xi. Dabit eis potestate in mult⁹ et crā
 diuid⁹ gratuito Antīxps decept⁹ multa donabit
 et crāz suo exercitui diuidet Quos em̄ suo crōze
 subiugare nō poterit auaricia subiugabit **T**er
 cio per tormentoz illatōez Unde Math. xxiiij.
 Erit em̄ tūc tribulatio magna Glo. tēpe at̄xpi
 qualis nūquā fuit ab inicio mūdi vsc⁹ mō neoz
 fiet et n̄ abbreviati fuerūt dies illi. nō fiet salua
 ois caro. s̄ p̄ter elcōs breuiabūt. dies illi. Glo.
 Erunt enim hec mala tr̄ibus annis et dimidio
 tantuz. Unde Dan. xiij. d⁹. q̄ iurauit angelas per
 viuēte iecnū. q̄ in tpe Glo. vni⁹ am̄ ⁊ tpe Glo.
 duoz anoz et dimidiū tpis Glo. vni⁹ anni. hoc
 spacio d⁹ futura desolatio sub at̄xpo. vt ibidē in

Glosa subinfertur. **S**ciēdū etq; tēpore antīpī
venient Helyas et Enoch verbo et exēplo pīmāz
pīdicātēs & fidē saluatoris cōfirmātēs Und diciē
Joā. vltō. Ecce ego mittaz wobis Helyaz ap̄ha;
anteq; veniat dies dñmī mgn? & horribilis tē.
Apoc. xi. Dabo duob; testib; meis. Glo. Helye
et Enoch. & ap̄habūt dieb; mille ducētis & sepa-
ginta Glo. trib; annis sicut ip̄e xp̄s pīdicauit.
amicti saccis. Glo. pīdicātēs penitētiā et exēplo
ostēdētes Tandē antīpī occidēt eos. Antīpī
vero domin? Iesus r̄ps interficiet in spiritu oris
sui ut d² i^o. Thess. ii. i. virtute sp̄us sancti sui
q; a se pīcedit potētia iussiōis sue Et subiūgit in
Glosa q; hīm doctores occidēt in mōte oluēti et
papilione in solio suo in illo loco contra que; dñs
ascendit in celū Illo autē interficō nō statī veniet
xp̄s. sc̄d ut ex libro Dañ. int̄lli² cōcedūt elcīs
flv. dies ad penitētiā. q̄tum vero domin? post
ventur? sit penitus ignorat. **S**cđm qd pīcedz
vltimū xp̄i aduētū sūt signa cū horribili chœusca-
tione Unde Luce. xxi. Erūt signa in sole et luna
et stellis. De quib; expressim? d² Math. xxiiij.
Ex sol obscurabit et luna nō dabit lumē suū et
stelle cadēt de celo. i. lūie carebūt dicit Glo. Ra-
banus. Nichil prohibet veraciter intelligi solem
et lunam cum ceteris syderibus ad tempus suo
lumine priuari. sicut de sole constat tēpore passi-
onis Vñ Johel. ij. dicit Sol cōuerteſ in tēbras

et lūa in sanguine; antequa; veniat dies domini
 mgn? et horribilis Qd quidē fieri potest virtute
 diuina. tū vt vicinū indicet domini aduentū km
 Glosā. tū etiā ad terrorē hoīm. vt ad reuerētia;
 iudicis venturi et subiectioe homines p̄paretur.
 Peracto vero die iudicij mūdo innouato mai?
 lumen recipiēt vt dicit Glo. s̄t Math. **T**erciū
 quod precedet iudiciū est ignis cū rehemēti a
 gratione Vnde in ps. Ignis ante ipsuz precedet
 et inflāmabit in circuitu inimicos eius. Vbi no
 tanduz q̄ ignis ille h; quatuor effect? **P**rim?
 ē q̄ mūdū purgabit Vn Glo. s̄t illus j Choz. vii.
 Preterit figura hui? seculi .i. pulchritudo nō sba
 huī? mūdi mūdanorū igniū cōf agratiōe percibit
 Et s̄t. ij^o Thess. p^o In flāma ignis dātis vindic
 ta. dicit Glo. q̄ ignis erit in mūdo qui p̄ced; totū
 tantū spaciū aeris occupās q̄tū occupauit aqua
 diluuij qui ardebit terram et celitudinem aeris
 Purgabit autē mūdū a culpe infectione et impa
 ritatis cōmiftione que sūt cōtrarie dispositioes
 ad quādā glōrie perfectionē quā r̄ps in aduentū
 suo mūdo confert vt sensus carnis glorificat? de/
 lābilius in ipso mūdo deū contēplet **S**econdus est
 q̄ bonos purificabit Vnde dicit Glo. s̄t illus seda
 Thess. p^o In flāma ignis. q̄ ignis ille purifica
 bit elos domini Iesu Vnde boni in quibz nichil
 purgadū inueniē nullū dolorē ex igne sentient.
 fuit nec pueri senserūt in camio Dan. ijj. Qd uis

corporis nec seruentur integrâ sicut puerorum
fuerunt Et hoc diuina virtute fieri poterit
ut sine doloris cruciatu resolutione corporis pati-
antur Aug⁹. Hoc erit incediu mudi sc̄is qđ fuit
cam⁹ trib⁹ pueris In quibus fuerit aliq⁹ purgā-
dam purgabit per illū ignē alijs vero nullā mo-
lestiam ingerebat **N**aut autem tres cause quare
subito illi qđ viui reperiēt purgare poterunt Una
ē qđ pauca purgāda in eis reperiēt cū terrorib⁹
et persecutib⁹ p̄cedētib⁹ fuerint purgati.

Indica est qđ viui voluntarie sustinebūt pena
autē voluntarie in hac vita suscepta multo plus
purgat qđ pena post mortem inflata sicut patet
in martirib⁹ qđ si qđ in eis purganduz inueniuntur.
passionis flāma tollitur ut dicit Aug⁹. Cu; tñ
pena martirium fuerit breuis in cōpatione ad
penam que in purgatorio sustinebūt Vnde Aug⁹.
Hoc erit incediu mudi r̄c. vt p̄us Et tñ iste ig-
nis recuperabit in intētione qđtū amittit in t̄pis
abbreviatione **T**erci⁹ effusis est qđ malos cui-
tiabit Vnde in ps⁹ Ignis ante ipsu; precedit r̄c.
Vnde dicit Glo. s̄t illud ps⁹ Ignis in cōspectu ei⁹
exardebet Ignis iste material⁹ erit quo cōbureb̄
facies hui⁹ mudi et mali puniēt boni vero purga-
būt Pena vero terreat quos p̄mis nō iuitat
Quart⁹ effusis hui⁹ ignis s̄m doctores est qđ
sa bonorū qđ malorū corpora incinerabit Et qđtū
ad oēs p̄dōs effusis p̄cedit iudiciū Qđtū vero ad

intuoluōez maloz et cruciatū ex iudiciū sequet
Unde etiā ppter diuersa officia pcedētis & subse
q̄tis iudiciū dicūt esse duo ignes hanc d̄ i Glo.
sc̄ illud p̄ Choz. iiiij. Uniuscuiusq; op̄ q̄le fuerit
ignis pbabit Glo. mō pdcō a doctoribz expōnit

Dicit cōcomitātia aduētū iudic̄ tria sūt P̄cī
est mortuoz resurrecō Vnde p̄ Thess. iiiij. Qm̄
ipse domin⁹ in iussu et i voce archageli & in tuba
dei desced̄ de celo & mortui q̄ in p̄po sūt resuregēt
pm̄ Vbi circa mortuoz resurrecōez tria notātur
vñ dominiū diuine virtutē imperant̄ ministeriū
archageli cooperant̄ signa iudic̄ venient̄ & susci
tantia. Primū ibi Qm̄ ipse domin⁹ in iussa Vn
Dñm. Credē resurrecōez venturā diuina volūtate
virtute & nutu Vbi circa resurrecōez tria tāgit s.
volūtate diuīnā que imperat virtutē que exeq̄t
et facultate exeq̄di in hoc q̄ nutum adiūxit ad
similitudinē eoz que in nobis sūt Illd em̄ valde
facile est nobis facere quod statim ad nutū nos
trum fit Nutus autem diuīnus ex quo resurrecō
fiet nichil est aliud q̄ signum ab eo datum cui
tota natura obediet ad resurrectionem mortuoz
& quo patebit infra. Secundū ibi in voce archageli
Vnde Augustin⁹ in iij. b. trinitate dicit q̄ sic
corpora crassiora et inferiora per subtiliora et poi
tentiora quodam ordine reguntur a deo per spiri
tuī rōnalez vite Et hoc etiā Gregor⁹ in quarto
op̄alogoz tāgit Vn in oīb̄ que corporalit̄ a deo

hūt vtitur deus ministerio angeloz In reuione
aut est aliq ad traſmutationē corporis pertinēs
ſcil collectio cinerū et eoz pparatio ad repacōez
humani corporis Vnde q̄tu ad hoc vtetur de in
reuione ministerio angeloz Sed anima hicut i/
mediate a deo creata ē i/deo immediate a deo corpo
ri iteato viuet sine aliqua ope ratione Similit
etia gloriam corporis ip̄e faciet absq ministerio
āgeloz hicut et animā immediate glorificat Et illud
ministeriu angeloz w̄c dicit h̄m vnaꝝ expōnem
quā tangit Magister smāz in iiiij. d. xlviij. Istud
autē ministeriu erit p̄ncipalit vniꝝ archāgeli
ſcil Michaelis qui est p̄nceps eccie hicut fuit
synagoge. ut d² Dañ. v. Qui tñ agit ex iſtuētia
virtutū et alioꝝ superiorū ordīnū Vnde quod ip̄e
faciet superiores quodāmō facient Similit iſte
riores āgeli cooperabūt ei circa reuione singloꝝ
quoz custodie deputati fuerūt Et sic w̄c illa p̄e
dici vniꝝ v̄l pluriū āgloꝝ Vñ Mat. xxiiij. d. Mit
tet āglos suos cū tuba et voce magna gloſta apta
et tā int̄esa voce q̄ vbiq a mortuis audiat et co/
gēgabūt elcos a q̄tuor vijs. i. a q̄tuor climatibꝝ
mūdi. s. oriente/occidente/aq̄alone/et austro ut dicit
Rem. Terciū ibi Et in tuba dei descēd; de celo

Oibi notādū q̄ p̄ps d² dñde re in tuba Tū ppter
ſui aduēt? euide tiaz. q̄ māifeste veniet ut dicit
Glo. Vñ dicit Gregoꝝ q̄ tubā sonare nichil alid
ē q̄ mūdo ut iudice filiū demōstrate. Tū ppter ſue

w̄c̄is efficiā Unde in ps. Dabit w̄c̄ sue w̄ce
 vt tuq; i. efficiā resuscitandi mortuos. q̄ prius
 vt agn̄ sū w̄ce corā tōbēte se obmutuit vt dicit
 Glo. Et h̄m h̄ son̄ tuba est w̄p xp̄i imperat̄ ve
 qdā exponit Tū etiā ppter quādā cōueniētiā ad
 v̄lus tuba i. v̄teri testam̄to. tuba em̄ cōḡ gabāē
 ad cōfiliū. cōmouebāē ad plū. & v̄bāē ad festū.
 Resurgētes autē cōḡ gāē ad cōfiliū iudicij. ad
 plū quo c̄ebis terraz pugbit cōtra inselatos. et
 ad festū eterne solēpm̄taz Cū ergo p̄ps sic descē
 derit in iussu & in w̄ce archāgli & in tuba dei tūc
 mortui resurget Q̄āt ap̄ls subiūgit Denī nos
 q̄ viuām̄ r̄ē. nō sic intelligēdū ē q̄ viuī reptū nō
 moriāē. h̄ vt Glo. ibidē dicit In ipso captu mors
 eoz erit et resurrēcio. vt q̄li aīa p̄ soporē egressa
 de corpore eidē in mom̄to reddat Tūc v̄ntilabīē
 area ministerio aḡloz et triticū sepābiē a palea
 Quia boni h̄m & pl̄m rapiēē in nubib⁹ obuiam
 xp̄o. imp̄ijs in terra remanētib⁹ **D**otadū vero
 q̄ licet determinata hora t̄pis future reūonis pro
 certo sciri nō p̄t tñ lat̄ p̄babilit̄ a q̄busdā dicit̄
 q̄ resurrēcio erit q̄i in dilucl̄ sole exūte i. oriente.
 luna in occidente. q̄i in tali dispōne credūt sol et
 luna creata vt sic eoz circulatio cōpleat penit⁹
 per redditū ad idē p̄uctū Unde de xp̄o d̄ q̄ tali hōz
 resurrexit **S**eddm qd̄ cōcomitāē iudic aduētū
 est meritor̄ retributio Unde in ps. Tu reddes v̄ni
 quiq; iuxta opera sua. ij°. Chor. v°. Oēs nos ma

nifestari oportet ate ebunal xpi vt te fecerat vnuſ
quiſq; Glo. a ſili meliorz ppa corporis put gemit
hunc bonū hunc malū Glo. h̄ em̄ de meritū cōpāc
quo p̄ hāc vita poſlit q̄ ſpiā reuelari vel grauari
Quia vero meritorū reebutio fiet p iudicium. idēo
de tpe iudicij vīda? **D**uō ſciēdū q̄ p̄ iudicium
ſingulare qd̄ erit in obitu cuiuslibet reſtat aliud
iudicium vniuersale qd̄ erit in nouissimo die Quia
licet per mortē vita hōis termineſ tpali h̄m ſe
remanet tñ ex futuris h̄m q̄ depēdes Uno° h̄m q̄
ad h̄c viuit in memorijſ hoīm/ in qbo qnq; cōtra
veritatē remanet bone fame vel male Alio° in fi
lijs q̄ ſūt q̄i alio p̄tis h̄m illis Eccl. xxv. Mortu⁹
est p̄ illi⁹ z q̄i nō eſt mortu⁹ ſilez em̄ reliq̄ ſibi
poſt ſe. z tñ mltorū bonorū ſūt mali filij z ecōſo.
Tercio° q̄tū ad effem̄ ſuorū operū. ſicut ex decep
tione arr̄ et alioz ſeductorū pullulat error inſi
delitatē vſq; ad finē mudi. et vſq; tūc p̄ficit fides
ex p̄dicacōe aploz. Quarto° q̄tū ad corporū quod
qnq; tradit honorifice ſepulture. qnq; vero rema
net inſepultū z tandem intumulatū resoluſ ūmo.
Quinto° q̄tū ad ea in qbo hō ſuū affem̄ deſixit.
puta in qbus dā tpaliib⁹ reb⁹ quaz qdā citi⁹ ſimi
ūc. quedā diuti⁹ durat. Oia autē h̄c ſubduc⁹ exiſti
mationi diuini iudicij. et idēo de hijs ūib⁹ pſem̄
et maniſtū iudiciz h̄u nō poſt q̄diu hui⁹ tpis
curſus durat. Et xp̄t h̄ oportet eſſe finale iudi⁹
in nouiſſio die/ in q̄ pſce id qd̄ ad vnuq; hōieſ

pti; quocunq; mō p̄scē et manifeste diiudicetur.
Dicit circa hoc iudiciū tria possum⁹ cōsiderāt. s.
 iudic⁹ eqtatē. iudicatiū cū xpo dignitatē. et iudic⁹
 dōz varietatē. De p̄d⁹ in p̄s⁹. Judicabit p̄los i
 equitate. Glo. in futuro iudicio Et Mat. xxvii.
 Cū venerit fili⁹ bōis in maiestate sua r̄c. Vbi eq
 tas iudicis deligēt. Primo q̄ ad bonoz et maloz
 sepātōez ibi Et sepābit eos quasi pastoꝝ segēgat
 oues ab hedis. i. bonos a mal⁹ vt dicit glo. Seco
 q̄ ad meritoꝝ discussiōez. cū dicit bonis Esuciu⁹
 et dedistis m̄ manducare r̄c. Tercio quo ad finie
 illacōez. cū dicet bonis Venite benedicti. mal⁹ vero
 Ite maledicti. **S**ciēdū vero q̄ toſū iudiciū ⁊ quo
 ad discussiōez ⁊ quo ad accusacōez maloz et coi
 mēdācōez bonoz ⁊ quo ad smām de vēsq; métalē
 perficiet. Si em̄ vōlē singuloꝝ fā n̄aret̄ inestim
 mābil lōgitudo epis ad hoc exigereſ sicut etiā
 dicit Aug⁹. xx. dicitate dei Ep̄ si liber ex c̄ scrip
 tura oēs iudicabūt̄ vt d⁹ Apoc. xx. carnalē cogi
 tef. q̄s ei⁹ m̄gnitudinē ⁊ lōgitudinē valeat effi
 mare. à q̄to tpe legi poterit. in quo scripte sunt
 vie vniuersoz Nō tm̄ mi⁹ teq̄t̄ ad narrādum
 oreten⁹ singuloꝝ fā p̄ ad legēdū h̄ essēt̄ in libro
 materiali scripta Unde pbabile ē p̄ illa q̄ dicūt̄
 Math. xxv. Nō vōlē h̄ métalē intelligēda sunt
 perficiēda Si et ergo virtute diuina vt statū vni
 cuioz occurrit̄ bona v̄l mala p̄ q̄bo est p̄mīadus
 v̄l p̄mīadus Et non solū vnicuioz de seip̄o h̄ est de

alio Unde d² j Choz. Veniet dñs et illūiabit
abscōdita tenebray Glo. i. pecoy et manifestabit
conilia cordiū Glo. qz gesta et cogitata bona vel
mala tunc erūt apta et nota oia oibz Apoc. x.
Vidi mortuos magnos et pulsos stātes i cōspā
throni. et libri apti sūt. Glo. i. consēne singuloy q
apte oibz erūt. De sedo. s. iudicatiū cū xpo dig
nitate d² Math. xix. Sedebit sī sedes xij. iudi
cates rīj tribo iscl. Vbi dicit Glo. q per rīj sedes
vniuersitas iudicatiū. p rīj tēb vniuersitas iudicādoy
intelligit. Notādū vero q qdā iudicabūt sola
cōpāce. s. boni mi⁹ bonos. mali mag⁹ malos bīm
illō Math. xix. Vici niniuite surgēt in iudicio et
cōdepnabūt gñatōez istā Glo. nō ptātē h cōpācō
nis exēplo. Quidā vero iudicabūt p solā appro
batōez. et sic oēs iusti iudicabūt scdm illō sapie
iij. Judicabūt sīc naōes Quidā vero iudicabunt
quasi iudicariā ptātē accipientes a xpo bīm illō
Math. xix. Sedebit sup sedes rīj zc. Ad cui⁹
euīdetiā sciēdū q iudicare importat actionem in
aliū pcedētē Ideo xpe loq̄do iudicare d² q smiām
in aliū loq̄do cōfert Hoc duplē cōtigit Uno
ex xpa auctoritate. et hoc est illi⁹ xpe qui hz in
alios dominū et ptātē. cui⁹ regimī subdūt om̄s
qui iudicāt. Et sic iudicare ē soli⁹ dei Allio modo
iudicare est smiām alterius auctoritate latam in
alioz noticiā ducere. qd ē smiām lataz pñuciare
Et hoc mō pñi viri iudicabūt. qd dūt i cōgōez

diuīne iusticie aut quod iuste eis pro meritis
 debeat. ut ipa reuelatio iusticie iudiciū dicatur.
 Unde Richard⁹ de scō vītore. Judices corā iudi-
 candis secretor⁹ suor⁹ libros aperire est ad eorum
 cordiu⁹ inspectionē; inferiorum quoqūlibet visu
 admittere sensu⁹ suum in hijs qne ad iudicium
 pertinēt reuelare. **D**ciendum vero q̄ hec digi-
 mitas ad illos pertinet qui relictis omnib⁹ xp̄m
 sunt secuti. Unde Math. xix. Petro querēti Ec-
 ce nos reliquim⁹ omnia et secuti sum⁹ te. q̄ ergo
 erit nobis. respōdit Iesus Amē amē dico vobis
 nō. Unde Grego⁹. Quisq⁹ stimulo diuini amoris
 excitatus hic possessa reliquerit. illuc proculdubio
 culmē iudicariē potestatē obtinebit ut simul tūc
 iude⁹ cū iudice veniat. qui nunc consideratione
 iudicij spontanea se paupertate castigat. Quia
 enim pauperes voluntarij soli deo adherētes nō
 impediuntur retuz sollicitudinib⁹ a perceptione
 sapientie nec retrahuntur tecum cupiditatibus
 a zelo iusticie. Et quia etiā de p̄ssiōe paupertatis
 metētur culmen honestis et excellentiē. ideo p̄do
 nei et digni iudicantur potestatem iudicariam
 possidere. **D**e tertio scilicet iudicandor⁹ varietate
 dicit Grego⁹. q̄ in iudicio erūt quatuor ordines
 Alij enim iudicant et pereunt. alij non iudicantur
 et pereunt. alij iudicantur et regnant. alij nō iu-
 dicantur et regnant. **A**d cui⁹ euidentiam scien-
 du⁹ q̄ ad iudiciū tria videatur occurtere. Primo

quidē q̄ iudicii presentetur iudicandus. Sed q̄
ei⁹ merita discutiāt. Tercio q̄ sēcētiā accipiat.

Quātum ergo ad primū omnes boni et mali
a primo hominē usq; ad ultimū ppi iudicio sub-
dentur ut dicit scđa Chor. v. Oportet omes nos
assistere āte tribunal ppi A quoq; generalitate
nō excluduntur etiā pauli qui vel sine baptismo
vel cū baptismo decesserūt ut dicit Glo. ibidem.

Quātuz vero ad scđm scilicet ad meritorū dis-
cussionem. non omnes iudicabūtur. nec boni nec
mali Ibi enim necessaria est discussio iudicij. vbi
bona malis permiscent. Vbi vero est bonū absq;
permisiōne mali. vel malū absq; pimisōne boni
discussio locū non habet honorū; ergo quidam
sunt qui totaliter temporalia contēpnūt. soli deo
vacantes & hijs q̄ dei sunt Quia ergo peccatū co-
metit per hoc q̄ spredo incommutabili bono bonis
comutabilib; ad heref. Nulla videtur in hijs no-
tabilis comiſtio boni et mali nō q̄ absq; peccato
vivant. cū ex eorum persona dicat p̄. Ioā. p̄. Si
dixerim⁹ q̄ peccatū nō habem⁹ ipinos seducim⁹.
Sed quia in eis levia quedam inueniuntur que-
feruore caritatis quodāmodo columē ut nichil
esse videātur Und hijs in iudicio non iudicabūtur
per meritorū discussionē Qui vero terrenā vita;
agentes rebus seculariib; intēdetes vtūtūre. nō q̄dē
contra dūm. sed eis plus debito inherētes habēt
aliquid mali bona fidei et caritatis admirūt̄ b̄m

aliquam notabilem quantitatem. ut non defacili
apparere possit q̄ in eis preualeat Unde tales iu
dicabuntur etiā quantum ad discussionem meritorum.

Dimiliter etiā ex parte malorum est notandum
q̄ principium accedit ad deum est fides sicut illud
Heb. xi. Accedet ad deum oportet credere Qui
ergo fidem non habet nichil boni in eo inuenitur
cuius aliqua mala permixtio faciat eius dubiam
damnationem. Et ideo damnabitur absque meritorum
discussione. Qui vero fidē habet. caritate autē nō
habet nō bona opera nec aliquid unde deo coniuga
tur. huius necessaria est meritorum discussio ut cuius
deter appareat q̄ in eo p̄pōderet bonum vel malum
Unde talis cū meritorum discussione damnabitur
Sicut rex terrenus qui peccantē cū audiētia damnat.
hostem vero sine omni audiētia. **C**uantum
vero ad tertius scilicet sine probationem omnes
iudicabuntur q̄ omnes ex ipsa sima vel gloriā
vel penā repōebunt Unde dicitur in Chrysostomo v. Ut refe
rat unusquisque Christus corporis sue bonū sue malū.
Tertius vero quod cōcomitant adueniū iudic
est mudi innouatione. De qua dicitur Iusta. I. xv. Ecce
ego creabo celos nouos et terras nouā et nō erunt
priora in memoriaz. Apocalypsi. Vidi celū nouū
et terrā nouaz. Ad cuius evidētiā sciendū q̄ omnia
corpora esse facta propter hominē credunt. Unde et
omnia dicunt ei subiecta Heretici autē ei duplē
Uno ad sui sustentationē corporalē vite. Alio ad

¶ scim cogitū diuīne In optū hō p ea q̄ fca sūt in
uisibilia dei cōspicit ut d^r Ko. p^r. Pri^r g^r mīste-
rio cēaturāz hō glorificat? nullo modo indigebit
tū ei? corp? òmo incorruptibile sit futurū vtrite
diuīna id faciēt p animā quā glorificat. Sed o
etiā mīsterio nō indigebit hō optū ad cognitiōe;
intellectuā. qz tali cognitiōe deū sancti videbūt
immediate per essētiā H; ad hāc visionē essētie
diuīne oculus carnis attingere nō potest. Et ideo
vt ei? solaciū. etiā sibi cōgruēs de visione deitat^r
prebeat. inspiciet deitatē in suis effectibz corpō,
zalibz i qbz manifesta iudicia diuīne maiestatē
apparebūt & precipue in carne xpī et post hoc in
corpibz sanctorum et dīmceps in omnibz alijs
corpibz. Et ideo oportebit vt etiā alia corpora
maiorēm influētiā a diuīna bonitate suscipiat
non tamē speciē varietatē sed addētē cuiusdā glo-
rie perfectionē. Et hec erit mūdi innouatio Und
simul mūdas innouabit & homo glorificabit.

Explīct tractat? de humanitate Christi beati
Thome de Aquino. finit? cōpletus et impressus
Leydis per me Heyncicū heynctici. Anno domini
M CCCC Lxxiiij^r. In profecto sancti Bonifacij
et sociorum eius. D E O G R A T I A H.

De desertione anime a deo.

Homo deelinquitur a deo ppter quatuor
scilicet ex xp̄ia desidia. ex dyabolica falla-
cia. ex diuina iusticia. et ex diuina misericordia.
Primo dico dereliquit anima ex xp̄ia desidia quando
scilicet remisisti viviens in suo vicio pigrum remanet
et non ihs cogitationibus pascitur. Tunc de terra cordis
sui germinat sibi sp̄mas et tribulos inutilium
sollicitudinum et occupationum ex quibus causatur
sterilitas. Tunc germina virtutum deuastare et p̄ij
fructus absorberet. et sic terra fructifera vertitur in
salsuginem a malitia inhabitantium in ea. Tunc era
cordis patens curibus bestiarum. repletus lubricus appre-
titibus. q̄ deficit disciplina rōis. et sic cessatisibus
sp̄ualibus influentibus et diuini consolacionibus longe
a se recededit aude querens temporales consolaciones.
Hinc est q̄ subito tanta repleta molestia. tota p̄pem
accidit callem duricia. q̄ cū exercitio sp̄uali redi-
bitur steriles. ut nec regnum celestis desiderio. nec
gehennae supplicio. nec orationis suffragio. nec collati-
onis solacio valet hec ariditas emolliri. p̄mo ali-
quando nec p̄cibus nec gemitis. nec aliqua vi metu-
vel corporis vel laboris in p̄stimum gradum possumus
repatriari. aut consuetas delicias diuine consolacionis ex-
perire. ita ut tandem ad nos ipsos conuerhi clamare
compellimus. Deus meus ut q̄ de reliquisti me. Et
cū atra filia caleph Pater tertiam avertit dedisti m̄

da et irrigua; Sed iterū quādāz solitarie sedē/
tes subito tanto replem² gaudio q̄ homo nō ca/
pit seipm nec sermōe explicare sufficit Et q̄ igit̄
tūc fōrēt orō mētalis feru escit de h̄deriū mens
deserit mūdū ascēdit in celum et in excessum ra/
piſ. Et tūc audit dominū dicēt Non vocaberis
ultra derelicta et terra tua nō vocabit amplius
desolata O anima steriliſ amplius non accuset
creatorem tuū nec extollas te p̄fētēs meritiū
tuū h̄ ex predictis cognosce causaz desercois tue.

Ceddo derlinquiſ a dyabolica fallacia Cū em̄
dyabolus fraudulētia subtilitatis sue mētē pene
trat et eā a bonis abstrahit tūc a diuine cōtepla/
cōis intuitu ſepāt et a puritate deiectam tantum
eam dep̄mit ut ſacra; lectioez fastidiat et puras
preces ad deū nō effūdat Et h̄c ſuauitate celeſti
p̄dita asper impatiēs et omnibz grauiſ efficiē
Vnde dyabol⁹ intellectū obſcurat affectū mēſti/
ficiat et effectū boni op̄cis enuiat Etiā cū ſe ſicut
ſcriptū eſt in angelū lucis trāſfigurat Vnd p̄s.
Cor meuz conturbatū eſt derlinq̄ me vt? mea.

Tercio derlinquiſ ex diuina iuſticia noſtraz
luperbiaz ſpumētē ut amiss delicijs velud a dño
derelicti namq̄ iñfirmitatē humilicer cognosca;
ut pro puritate cordis dudū nobis collata nulla
ten⁹ efferainur et vt ſciam⁹ preteritam cordis
alacritatē ſpiritualēz leticiā nō noſtro merito
industria vel labore obtētam ſed p̄pi viſitatione

nobis collatam nec em̄ aliqua futura; sufficiētiā
 possum? obtinere p̄p̄o merito nec p̄dita recuperat̄
 sed totū est a diuino manere Vn̄ Ezechias egr̄
 tudinem incuruisse dicit̄ qz diuitias suas quas
 dei dono possedit alienigenis ostēdebat Ista nūc
 carnis infirmitas anpietate lo² mētis Vnde dū
 te eleuas. dū dona dei diuinit̄ tibi data reuelas
 gratia manifesta minuit̄. deuotio cordis suspen-
 ditur. sponsus secretissim⁹ indignat̄ Aperti sūt
 thesauci et auolauerūt nebule sicut aues Hic
 derelinqueris sicut lignuz ariduz in heremo Hic
 testimonio Jeremie vniuersit̄ ciuitates derelicta
 sūt et nō habitabit in eis homo Donuz ergo dei
 tibi mutuatū sit homib⁹ occultū dyabolo ignotū
 soli deo notum Thesaurū qui nō abscondit perdit
 Ideo paulus suū raptū quatuordecim annis oc-
 cultauit Quanto em̄ semē in terra iactum am-
 pli⁹ occultat̄ tanto magis fructificat Quarto
 derelinqr̄is o homo ex diuina misericordia tua;⁹
 perseueratiā promouēte vt mētis tue cōstātia
 et desideriū comprōbet̄ Vel vt qua intētione cor-
 dis vel orationū instātia sp̄us sancti grāz req̄ras
 ostēdaſ vt cognoscas etiā quāto labore gaudiū
 spirituale prediū requirat conseruetur et custod-
 iatur Quicq; em̄ facili⁹ creditur posse recuperari
 negligēti⁹ custodiē Huncitanē tibi hostes coti-
 die ne corpore deficias sed vt materia exerceunde
 virtutes habeas Hic aut̄ scriptū ē. Hee sūt gēta

quas dñe reliq; domini? vt eruditoret israel in eis et
ones qui no nouant bella chananeorum vt postea
disceret filij eorum certare cum hostib; et haberet
consuetudinem preliadii Constituto prelio statim vite
stipendiis insurget spirituale gaudiu et tandem vite
brauij vel triumphi succedit corona glorie Si ergo
dilectum inuenierit si primicias gaudii prelibauerit
tecum manere compelle ne recedat insistit cantuum
illud implete Inueni s. diligenti inquisitio et feri
uenti dilectione quod diligit anima mea tenui euimus
memori retractione nec dimittam eum iugis continu
atione donec introducam Hec verba non sonant
securitate sed sollicitudinem Sit ergo retinendi
sollicitudo cum non sit remanendi certitudo docemus intro
ducam eum in domum matris mee s. celestis que
est mater omnium nostrorum et in cubiculum genitricis
mee ubi est eterna quies secura possessio perfecta
caritas et iocunda fructus Ad quam nos perdu
cat christus angelorum dominus A M E R.

Jeromimas.

Difficile homo impossibile est ut et presentibus quis
fruatur bonis et futuris ut et ventrem hic et illuc
mentem impletat ut de deliciis ad delicias trans
eat ut et in celo et in terra gloriosus appareat.

Remediu[m] circa carnale delectationem.

Quodtiēscūq[ue] senseris aliquas cogitatiōes
illicitas aduersū te cōsurgere / nō eis cō/
sentias sed illico eas a te ercite nūc ad
oratiōne fuge nūc ad operatiōne. Depe autē ad
meditationē cōfugiens nec quiescas donec oīmo
euāescāt Intuere qūo xp̄s p̄o te stetit i cruce
Cum te pulsat turpis cogitatio ēcurre ad vulnā
xp̄i quia nullū tam efficax cōtra ardorē libidinis
medicamētū q̄ mors xp̄i Cōsidera etiā quomodo
vbi vel quando morieris attēde et statue te ante
tribunal tēmēdi iudicis Descende etiā ad infer
num īferiorēz et ibi cerne quomodo anime pro
peccati suis pumūtūr Talis em̄ cogitatio proba
tissim ē remediu[m] cōtra turpes et īiquas cogita
tiones O sancta anima semper tibi cauere deles
a cogitatione carnali a sollicitudine temporali ab
ymaginatione corporali qd si seruauer[er] eterna
quiete frueris Ad celum trāsire non valeas nisi
his exercita bona operations probata dura tribu
latione eleuata pia et devota meditatione cōfēta
sacra cōione Si vis bibere quod dulcescit prius
bile quod amarescit Christ⁹ prius fel et acetum
bibit et post paradisi ianuaz intravit Si nō vis
ppter Jesū in hac via presentē vite contraria tol
letare non poteris cū illo in patria re ḡre Si vite
future premia diligēter exp̄ogitate omnia p̄se

sentis vice mala equanimitatem portares Qualez te
 paraueris deo / talis necesse est ut appareat tibi
 deus Deus suavis et misericordia multe misericordie
 suaves dulces humiles et misericordes requirit.
 Elige eum amicū pre omnibz amicis tuis qui cū
 omnia subtracta tuerint solus tibi fidem seruat
 In die sepulture tue cū omnes amici tui recedēt
 a te ille te non derelinquet sed tuebitur te a rugi
 entibus p̄paratq ad escas et cōducet te per ignotā
 regionē atqz perducet ad plateas supēne syon
 et ibi collocabit te cū angelis ante faciem maiestatis
 sue ubi audies illud canticū leticie Vox exultationis
 et salutis gratiarū act.o et vox laudis
 atqz alleluya in perpetuum A M E N

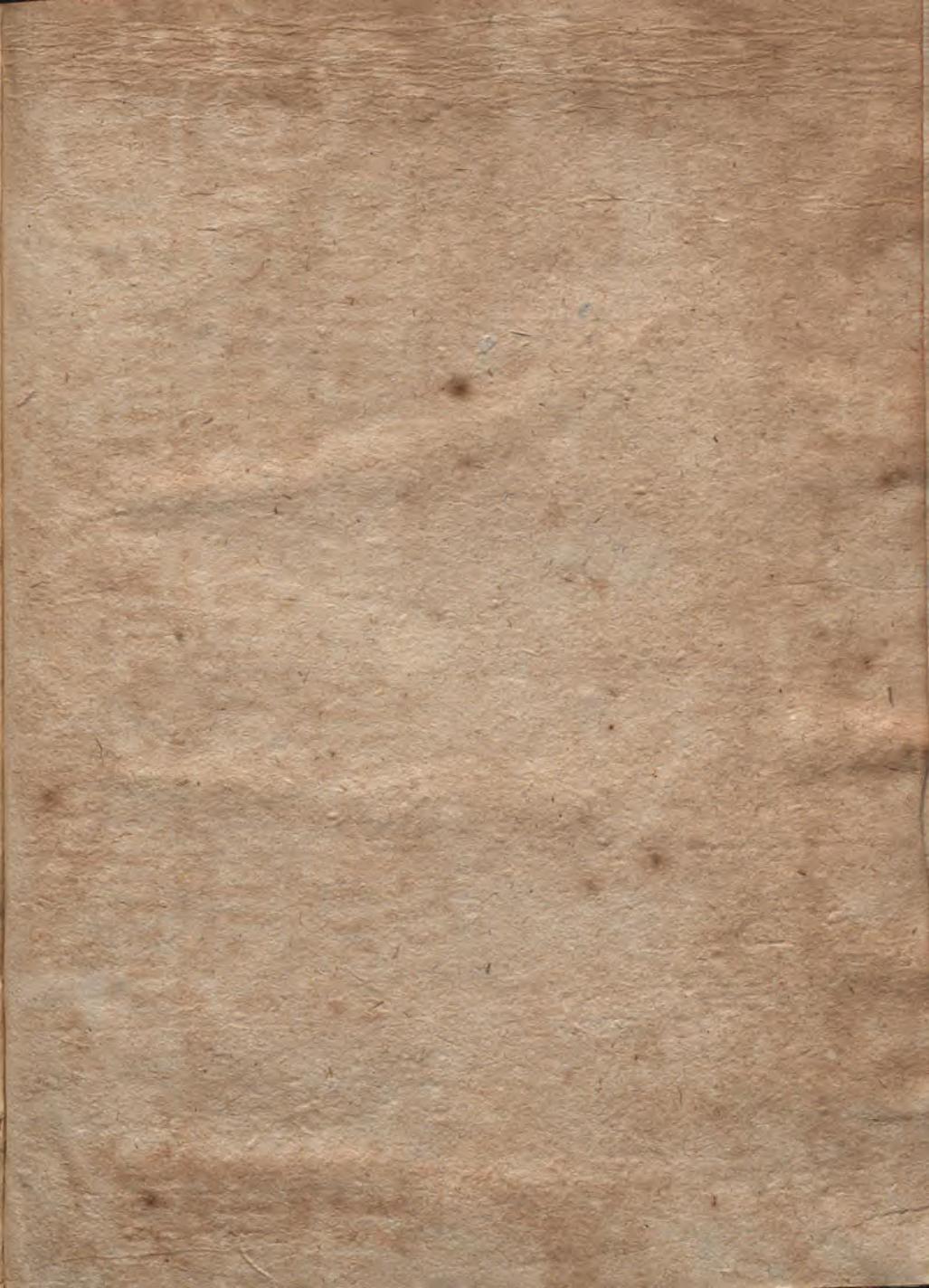

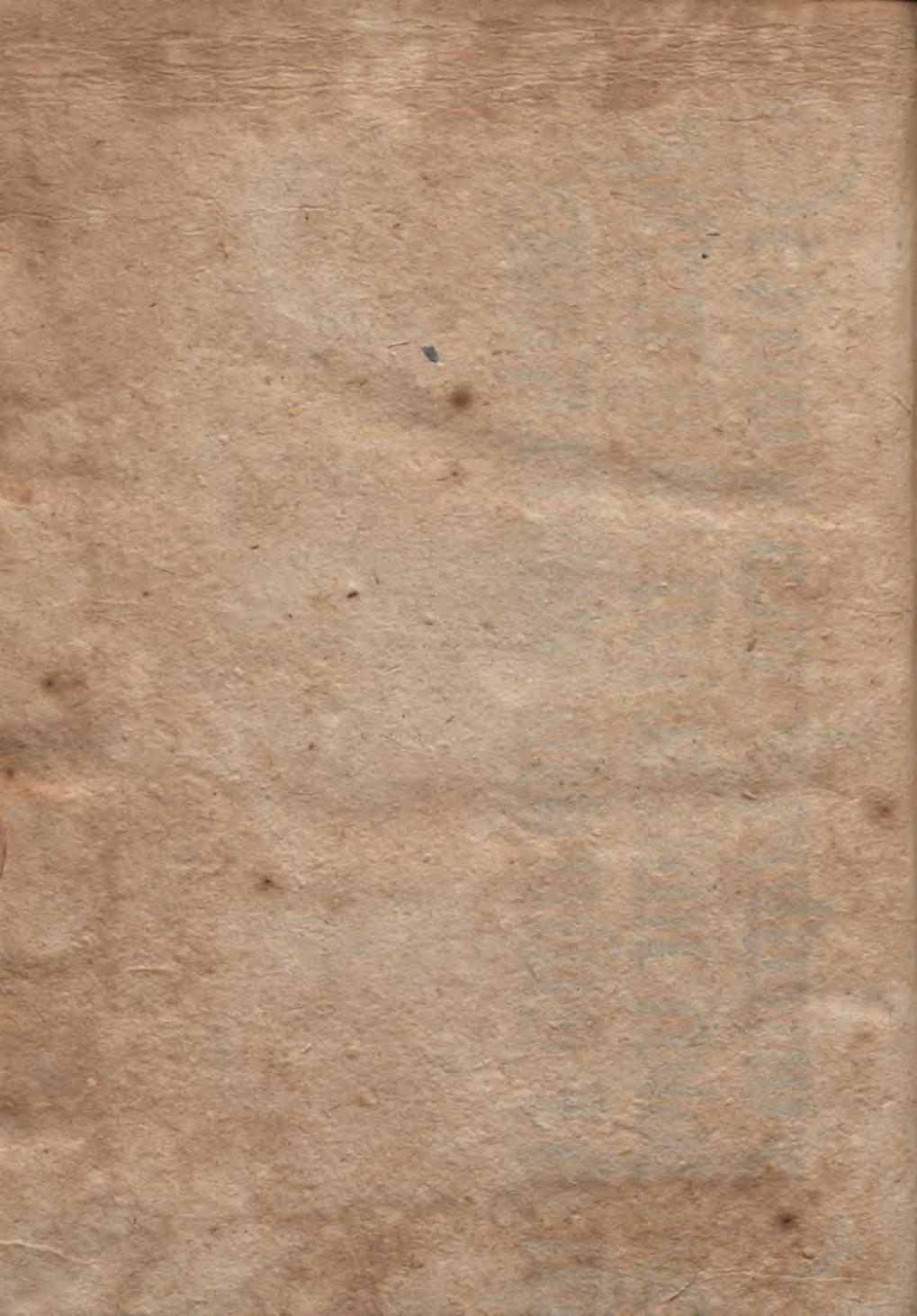
Periunet fr̄ Antonius por

Church of St. John the Evangelist
in the city of Boston, U.S.A.
Entered at Boston Post Office, U.S.A.,
July 10, 1902.

De humanae x ppterum op
Pute si est dolor hanc dolor me
cansit etiam intenius et exten-

186

Falta a A^o fl. (a')

